רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת הועד המנהל

יום רביעי, כ"ח באייר תשע"ג - 8/5/2013

נוכחים:
חברי הועדה:

אמיר גילת, יו"ר הרשות, יו"ר הועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
אסתי אפלבאום-פולני, משנה ליו"ר הרשות
יעקב בורובסקי, חבר ועד מנהל
גאולה אבידן, חברת ועד מנהל
יואב הורוביץ, חבר ועד מנהל
יעקב נווה, חבר ועד מנהל
לנה קריינדלין, חברת ועד מנהל

מוזמנים:

עו"ד רון גזית
עו"ד מוטי ארד
צביקה צימרמן, מנהל כוח אדם (בטלפון)

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> ערב טוב. אני מתכבד את ישיבת הועד המנהל כשעל סדר היום נושא אחד בלבד, והמשך הדיון בשימוע בעניינו של מר משה נסטלבאום. כמה הודעות פרוצדוראליות: אחד, קיבלתי בשעות אחר הצהריים מייל ממנהלת הלשכה המשפטית, גלית דרורי, שכותבת ללשכה ש"לצרנו אנחנו מבקשים להודיע כי לא נוכל להגיע לישיבת הועד המנהל. בישיבה היו נוכחים עורכי הדין רון גזית ועו"ד מוטי ארד. תודה והמשך טוב, גלית דרורי, מנהלת לשכה המשפטית, רשות השידור". ביקשתי מהלשכה שלי הסברים מהלשכה המשפטית גם בכתב, מדוע הם לא מגיעים. מרסיה שלחה לי ב-17:15: "מכיוון שאני חייבת ללכת לאסיפת הורים, חנה, שהיתה אמורה להשתתף היום בישיבה, אולם ברגע האחרון מסיבות רפואיות לא תוכל להגיע (חשש לשבר ברגל). תאמנו הכול עם רון גזית ועו"ד מוטי ארד אשר ייצגו את הייעוץ המשפטי בישיבה. כמובן שאנו זמינות, אם לא אני, אז חנה זמינה". זו התשובה להיעדר הלשכה המשפטית.

דבר שני, יש פה נדמה לי חברים או חבר שלא היו בישיבה הקודמת. אני מניח שהם קראו את החומר, לא שמעו את הסבריו בעל פה של בא כוחו של מר נסטלבאום, אבל הם קראו את החומר. רק לוודא, עו"ד גזית, שאין שום בעיה.

<u>עו"ד רון גזית</u>: אין כאן שום קושי משפטי, החומר כולו כתוב. די לעיין בו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקיי. אני מזכיר את הדבר השלישי, שגבול הגזרה גם היום זה המשך הדיון בעניין העברתו של מר נסטלבאום מתפקידו כמנהל חטיבת החדשות. כל הנושאים האחרים בפורומים אחרים.

<u>גאולה אבידן</u>: אם אפשר להגיד משהו לפרוטוקול או שלא לפרוטוקול, לרון.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אם את אומרת עכשיו, זה לפרוטוקול.

<u>גאולה אבידן:</u> אוקיי. קראתי מה שכתבת ואני מאוד שמחה שהתעקשנו שלוועד המנהל יהיה ליווי, אז זה לא משנה מה התוכן או מה נחליט או מה יהיה. המציאות הזו שאתם אלה שנותנים לנו, נתנה לי להעביר את החומר באופן שאף פעם לרגע לא חשבתי שיש כאן איזשהו משהו מוטעה. לא, ברור שלא.

<u>יואב הורוביץ:</u> מכיוון שאני מרגיש שהמעמד הזה הוא מעמד חשוב, לא רק מהטעם הרציני שאנחנו דנים בו. אני חושב שכל ההליך פה, וגם אני למדתי גם מחוות הדעת המלומדת. אני רוצה להודות לך. אני חושב שהאירה את עיניי גם באיך ההליך צריך להיות בצורה יותר מנומקת, גם מה שלא ידעתי לפני זה, ברזולוציה הזאת. אני מעולם לא קיבלתי לידיי מסמך מהסוג הזה. גם למדתי ממנו וגם אני מודה לך עליו. אני חושב שהוא תרם לי מאוד. אני מצטרף לדעתה של גאולה שזה רק מחזק את הצורך שלנו במקרים שהם מקרים שאנחנו חושבים שהאחריות עלינו היא אחריות גדולה, לקבל חוות דעת חיצונית שעוזרת לנו לקבל החלטות בצורה יותר שלמה.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> טוב, הקדמתם אותי כי אני רציתי לפתוח ולהגיד שעל שולחננו נמצאת חוות הדעת וגם אני קראתי אותה ומאוד התרשמתי מהמקצועיות ומהפירוט וההכוונה שקיבלנו. אני קודם כל מודה לכם על עצם כתיבת חוות הדעת. אני מרגיש שאני באמת שותף פה לתחושות. חבל שהלשכה המשפטית לא שומעת את זה, כי אנחנו באמת מרגישים הערב על קרקע בטוחה יותר, ולא צריך להרחיב יותר מזה כרגע.

טוב, אנחנו בעצם מתחברים לדיון שעבר שבו שמענו בעיקר את בא כוחו של מר נסטלבאום, ואנחנו צריכים לקבל היום החלטה האם להעבירו מתפקידו כמנהל חטיבת החדשות לאור מכתבו של אסף רוזנברג. מי רוצה לפתוח, לומר כמה דברים? רון, בפן הכללי.

<u>עו״ד רון גזית</u>: תראו, בוודאי הבחנתם שהקפדתי בחוות הדעת לא למסור לכם המלצות. אתם צריכים לקבל את ההחלטה על פי ארגז הכלים שהענקתי לפניכם. כל מה שאתם צריכים לעשות כדי שבית המשפט, ונצא מתוך הנחה שזה יגיע לבית המשפט, אולי יהיה מישהו שירצה להגיש בג״צ, אולי לא, או בית הדין לעבודה במקרה שתחליטו לקבל את ההמלצה של אסף רוזנברג, אז בית הדין לעבודה. ארגז הכלים הוא כזה שאתם צריכים להתייחס בכובד ראש לכל אחד ואחד מהפרמטרים. לא כולם שווים. יש פרמטרים עם משקל כבד יותר. יש פרמטרים עם משקל קל יותר. בסופו של דבר, אמרתי לכם את זה גם בישיבה הקודמת. כל החלטה

שתקבלו, אם היא תהיה מנומקת נמק היטב, מתוך לקיחה בחשבון של כל הפרמטרים שציינתי, קולא וחומרא, לדעתי תהיה החלטה בתוך מתחם הסבירות.

היו״ר אמיר גילת: אוקיי. טוב, אני מציע שנעבור סעיף סעיף לפי הפרמטרים שהוכנו לנו וכך נדע גם שאנחנו מקיפים את כל נושאי הדיון. הסעיף הראשון הוא אופי העבירה, היקפה וחומרתה.

עו״ד רון גזית: עמוד 13 למי שמחפש.

לנה קריינדלין: לא צריך להתחיל מעמוד 9?

אסתי אפלבאום-פולני: צריך לעמוד בסעיפי החוק, לשקול את כל השיקולים.

עו״ד רון גזית: מסקנת הביניים הראשונה שבעמוד 9, היא לא נועדה לדיון. היא אומרת לכם, צאו מתוך הנחה שמה שכתוב זה נכון. יחד עם זאת אני רוצה להוסיף כאן בעל פה שגם אין להתעלם, כאילו לא נאמרו הטענות של נסטלבאום. נכון, אין לכם היום כלים לבוא ולהגיד שנסטלבאום צודק, אבל אין ספק שעורך הדין שלו והוא מעלים טענות שיש להן סיכוי להתקבל. הן לא טענות ריקות ולכן צריך גם לקחת בחשבון שנסטלבאום לא בא ואמר הכול אמת, אלא הוא בא עם טיעון נגדי, שבסופו של דבר יוכרע לכאן או לכאן בבית המשפט או בבית הדין, ולכן אמנם נקודת המוצא זה כתב תביעה נגד נסטלבאום, אבל ברקע צריך לקחת בחשבון את הכפירה המאוד עוצמתית של נסטלבאום נגד הטענות האלה. כמובן שאני שם בצד ואני מציע לא להיכנס ולא להתייחס בכלל לטענות האישיות שיש לו נגד אסף רוזנברג.

היו״ר אמיר גילת: זה גם אמרנו בפעם שעברה. אנחנו לא מטילים פה דופי בנציבות שירות המדינה. זה לא נושא הדיון שלנו. כמו שהנחו אותנו היועצים המשפטיים, אנחנו מתייחסים לכתב התביעה כמי שכתב אותו, ראה את הראיות, חקר עדים וכו׳. לנה, בסדר, קיבלת תשובה?

לנה קריינדלין: כן, כן, בסדר, קיבלתי תשובה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. נוהל העברת עובד מתפקידו, אני מניח שכולנו קראנו. הפרוצדורה ברורה, שהיא חלה גם על המקרה שלפנינו. אנחנו עוברים לעמוד 13.

יעקב בורובסקי: למה כורכים את נוהל העברה עם השעיה?

עו"ד רון גזית: זה הנוהל, זה שמו. נוהל השעיה והעברה זמנית. זה הנוהל. אין בקשה להשעיה.

היו"ר אמיר גילת: אבל הנוהל נקרא נוהל השעיה והעברה.

עו"ד רון גזית: יתר על כן, כפי שכתוב בחוות הדעת, השיקולים ששקלו בעניין ההעברה הזמנית, הם שיקולים דומים להשעיה. מבחינה הזאת זה אותם שיקולים, כאשר המטרה העיקרית זה לצמצם את הפגיעה בעובד, לכן כאשר יש אפשרות, אחת, להשעות אותו בכלל מרשות שידור, אפשרות שנייה להעביר אותו מתפקיד ניהולי, אז תמיד חובה לבחון את האמצעי שהוא פחות פוגעני, ובמקרה הזה אתם בוחנים את האפשרות של העברה מתפקיד.

עו"ד מוטי ארד: וגם הנציבות המליצה לא על השעיה.

עו"ד רון גזית: נכון. אם אתם בעמוד 10, בסעיף 44 אני מצטט פסק דין בעניין כהן. בפסקה השנייה בית המשפט מורה מה השיקולים: "בתוך מסגרת זו השיקולים של הנציב לשקול בבואו להחליט אם יש להשעות עובד או לא", וכפי שציינתי, להשעות זה לרבות במקרה שלנו, של העברה מתפקיד, "הם אלה: אופי העבירה". אני אתייחס לכל דבר. אני חושב שהיקפה וחומרתה, אני סבור על סמך הפסיקה שתראו בהמשך, שאופי העבירה איננו מהקטגוריות החמורות.

גאולה אבידן: אז לא נכון יותר שבאמת נלך דבר דבר?

עו"ד רון גזית: איך שאת רוצה.

היו"ר אמיר גילת: לא, לך עם מעוף הציפור בקצרה ואחר כך,

גאולה אבידן: יש לנו ראשי פרקים, זאת אומרת אופי העבירה, מה זה אומר.

עו"ד רון גזית: פעם אחת מעוף הציפור על פי הפרמטרים שיש כאן, ואחר כך כל דבר לגופו, וזה בסדר גמור לדון בכל דבר פעמיים. אני אז אומר גם את דעתי. כרגע אני אומר איך אני מסתכל על זה על סמך פסקי הדין שהבאתי.

אופי העבירה, היקפה וחומרתה, בעיניי, על פי הפסיקה שהבאתי, לא מהמקרים החמורים. מדובר בהטרדה מינית מילולית שלא באה כמו בהטרדות מיניות מילוליות חמורות, להשיג איזה הטבה סקסואלית עם מישהו. זה לא בא מהזווית הזו בכלל. גם זה צריך לקחת בחשבון.

יעקב בורובסקי: אתה בהליך משמעתי, אתה לא בהליך פלילי.

עו"ד רון גזית: משמעתי.

יעקב בורובסקי: איפה יש בהליך משמעתי הטבות סקסואליות?

עו"ד רון גזית: לא, יש לפעמים שאתה אומר למזכירה, את נראית.. אני לא אשתמש במונחים..הציפי שלך נורא גדולים ויפים.

יעקב בורובסקי: זה גם משמעתי.

עו"ד רון גזית: יכול להיות שאתה כבר רומז לה על משהו שאתה רוצה שיקרה ביניכם. כאן זה לא בא מהזווית הזו בכלל.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להבין. אתה נוקט עמדה, זאת אומרת זאת עבירה חמורה, אז אני רוצה להבין מה אתה חושב עבירה חמורה משמעתית בעיניך? אתה אומר שזה לא חמורה.

עו"ד רון גזית: קודם כל זה לא בעיניי, זה בעיניי הפסיקה. כשמדובר בהטרדות מיניות, זה יכול להגיע ממצב של ממש נגיעות, רמת מעשים מגונים, שזה גם כן נחשב הטרדה.

יעקב בורובסקי: משמעתית?

עו"ד רון גזית: זה יכול להיות משמעתי, זה יכול להיות פלילי. זה יכול ללכת ביחד. זה יכול לפעמים לעבור גם את הגבול הפלילי. לפעמים לא. תלוי בנסיבות. זה בכלל עניין שהוא כולו תלוי בנסיבותיו. מדרג חומרא מי זה מילולי ללא מגע, ובתוך המילולי יש גם כן רמות חומרא שונות. גם תראו שיש שם פסק דין שהבאתי, בהמשך, שמדבר על הלצות בנושא הומו סקסואליזם בין שניים, כשבית

המשפט קבע שזה לא הטרדה מינית בכלל. במקרה הזה טענת ההגנה אומרת שזה היה אגב הלצה, לכן אני מתעלם מזה. אני יוצא מתוך הנחה שהתביעה אומרת שזה לא היה אגב הלצה, אבל בשים לב לכך שמדובר במערכת יחסים ארוכה בין השניים האלה, שנמשכת לאורך הרבה מאוד שנים, יש אפשרות שזה התחיל מהלצה ואולי הוא קצת הגזים הלאה. הנושאים האלה יבוארו בסופו של דבר בבית הדין. על פניו, על סמך כלל הנסיבות כפי שזה נראה מכתב התביעה מצד אחד וממה ששמענו בשימוע מצד שני, כרגע אנחנו יוצאים מתוך הנחה שהתביעה היא הנכונה, אני סבור על סמך הפסיקה שראינו, שאופי העבירה, היקפה וחומרתה הם לא על הצד הגבוה, בלי לזלזל.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני רוצה להעיר הערה לסדר. אני מתנצל שאני קוטע, אני רק עכשיו שמתי לב לזה. בישיבה הקודמת אני הפניתי שאלה ליועצת המשפטית לגבי מי ראשי להיות בישיבה. היא הביעה את עמדתה. אני חושב שזה נכון שמה שאמרה היועצת המשפטית, זה מה שיהיה כאן, שאך ורק הועד המנהל, כדי שלא תהיה למישהו איזושהי טענה,

<u>עו"ד רון גזית:</u> אבל מי נמצא פה?

<u>יואב הורוביץ:</u> יש פה את זה ויש פה את העוזר. אני רוצה שהליך.. אני עומד על זה.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אז אני מקבל את זה.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני עומד על זה.

<u>עו"ד רון גזית:</u> בואו תשמרו על זה. לא ידעתי מזה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אז היתה לנו מזכירה, היום היא איננה.

<u>יואב הורוביץ:</u> לא, חבר'ה, זה דיני נפשות, אנחנו מחויבים בדיסקרטיות. אנחנו גם נשאלנו את השאלה הזאת והם אמרו לנו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> יש פרוטוקול מוקלט.

<u>יואב הורוביץ</u>: אז אני רוצה שייאמר לפרוטוקול שהנושא.. עכשיו הוא מקליט וזה הכול.

<u>מורן מן:</u> אז תגידו שיצאנו. אמיר, יש את הטבלה,

עו"ד רון גזית: כן, כן, הטבלה הזאת מונה את הדברים ואפשר בהחלט להשתמש, עכשיו, זה נושא ראשון. כפי שאני מציין, הנושא הראשון לדעתי על סמך פסקי הדין, זה לא המצב החמור. ההשלכה של זה היא בעלת משקל. כשאני אומר שזה לדעתי לא הצד החמור, פירוש הדבר שקיימת סבירות די גבוהה שהעונש שיושת עליו גם אם יורשע בעבירה נסטלבאום, לא יהיה על הצד החמור. במילים אחרות, זה יכול להיות עונש של, אפילו יורשע בנסיבות העניין שהוא אמר במילים כאלה והוא אמר במילים כאלה לאורך הזמן, ואני לא מביע דעה אישית, אולי זה מאוד לא יפה שהוא אמר את זה, אבל כשאני מדבר על עבירה של הטרדה מינית, אני חושב שגם אם יורשע, יתכן מאוד שהעונש פה יהיה נזיפה חמורה או משהו בכיוון הזה, ואת זה צריך לקחת בחשבון, שכאשר מחליטים להוציא אותו מתפקיד ניהולי אחרי 40 שנות עבודה, בשים לב לכך שבעצם רוב הסיכוי שזה יחסל בעצם את הקריירה שלו כאן, ככה אני חושב, זה אתם תגידו, זה שיקול משמעותי.

היו"ר אמיר גילת: זאת אומרת אתה אומר, גם אם הוא יורשע, הוא יוכל להמשיך לתפקד כמנהל חטיבת החדשות.

עו"ד רון גזית: לא נראה שיפוטר.

יעקב בורובסקי: לא יפוטר. זה משהו שונה לחלוטין.

היו"ר אמיר גילת: לא, יוכל להמשיך לשמש בתפקידו.

עו"ד רון גזית: יעקב בורובסקי, יש פה שלוש דרגות. לא יפוטר כנראה. נזיפה, כנראה כן. אבל שאלת הביניים אם יעבירו אותו אז, יורידו לו דרגות ויעבירו אותו מתפקיד ניהולי, אני לא בטוח.

יעקב בורובסקי: זה ישוב לפתחו של הפורום הזה?

עו"ד רון גזית: ולכן צריך לשים לב שלא יהיה קל, למרות שהשיקול שלכם הוא בא ממקומות אחרים, עדים, תיכף נדבר על זה, אבל צריך לשים לב בין השיקולים שלא לתת לו עונש שהוא יותר חמור ממה שהוא צפוי לקבל.

יעקב בורובסקי: זה ישוב לפתחו של הפורום הזה.

עו"ד רון גזית: אחד השיקולים.

יעקב בורובסקי: כן, כן, אבל זה של הפורום הזה. זה לא מישהו אחר. זה לא נציב שירות המדינה, זה לא גורם אחר.

עו"ד רון גזית: הביקורת עליכם היא ביקורת של בית משפט, לא של הנציב.

יעקב בורובסקי: אם יורשע בעתיד, תוצאות ההרשעה מגיעות לכאן עם ההרשעה.

היו"ר אמיר גילת: לא בכל מקרה.

עו"ד רון גזית: בית הדין יכול בהחלט גם להטיל אליו עונש של פיטורין ללא פיצויים, לא עליו, על פלוני.

יעקב בורובסקי: אם יורשע בעבירות כפי שאתה דיברת עליהן, נזיפה חמורה, זה מגיע בסופו של דבר.

עו"ד רון גזית: אפשר שוב להחזיר את זה לכאן.

יעקב בורובסקי: זה מה שקורה.

עו"ד רון גזית: זה נכון.

יוני בן מנחם: מה זאת אומרת אפשר? החוק לא מחייב את זה.

היו"ר אמיר גילת: נניח שהוא מורשע בעבירות האלה,

עו"ד רון גזית: זה יחזור לכאן על מנת להבין את ההשלכה.

יעקב בורובסקי: אנחנו עברנו עם רפי יהושע בדיוק את התהליך הזה. איזה מן דיבור זה?

היו"ר אמיר גילת: לא, שם זה היה בגלל שהוא היה במכרז. פה אין מכרז.

יעקב בורובסקי: מה הקשר? קיימנו דיון טרם הוחלט להגיש תובענה כלפי רפי יהושע. קיימנו דיון, הורשע ובעקבות ההרשעה קיימנו שוב דיון.

היו"ר אמיר גילת: כי בית הדין המשמעתי, אני חושב, המליץ לנו לעזור לו.

יעקב בורובסקי: בית הדין המשמעתי אמר את דברו. זה הנוהל. לפני רגע הקראת נוהל, עכשיו אתם אומרים, מה, יש נוהל אחר?

<u>עו"ד רון גזית:</u> נושא שני זה תפקידו של העובד, מעמדו ומקומו בהירככיה של מקום העבודה. זה אלמנט שהוא לרעתו, אלמנט מחמיר משום שלפי כתב התביעה לפחות בחלק מהדברים שנאמרו, נאמרו בתקופה האחרונה כאשר המתלונן היה כפוף אליו ולכן דברים מהסוג הזה שנאמרים ביחסי כפיפות, הם אלמנט של חומרא. זה מופיע בצורה מצוטטת, בצורה מאוד ברורה בפסקי הדין.

הנושא השלישי זה מידת ההשפעה על הציבור.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> יגאל עובד מחלקת חטיבת החדשות?

<u>יוני בן מנחם:</u> כן.

<u>עו"ד רון גזית:</u> הנושא השלישי זה מידת ההשפעה על הציבור ועל העובדים האחרים במקום העבודה. מה מידת ההשפעה של החלטה כזו או אחרת שלכם, נניח החלטה שלא להשעות אותו או לא להעזיב אותו על הציבור ועל העובדים האחרים, זה דבר שאין לי ידע להגיד לעליו.

נושא רביעי זה מידת ההשפעה על המוסר בעבודה והמשמעת בעבודה כתוצאה מהעמדה לדין ופתיחת חקירה משמעתית. שוב, זה נושא שחוזר לפתחיכם. אני פשוט לא יודע להגיד על זה כלום.

מניעת אפשרות של ביצוע עבירות נוספות במילוי התפקיד על ידי העובד. נדמה לי, לאחר שימוע והסברים, ובשים לב לרקע שלו, שלמיטב ידיעתי הוא נטול עבירות משמעת, בוודאי בתחום הזה, אפשר לצאת מתוך הנחה שהוא יזהר והוא לא יחזור על אמירות מהסוג שהוא דיבר עליהן, ככל שהוא דיבר עליהן.

<u>יוני בן מנחם:</u> לכאורה. הכול זה לכאורה, כבוד העורך דין המלומד. הכול זה לכאורה.

<u>יואב הורוביץ:</u> הוא אמר את זה.

<u>יוני בן מנחם:</u> קודם זה לא נאמר.

<u>יואב הורוביץ:</u> לא, הוא אמר את זה, ככל שהוא יורשע.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני מתייחס לכתב התביעה בתור,

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> שבו הכול טענות.

עו"ד רון גזית: מתוך הנחה שהדברים נכונים, ואני מתייחס בהתאם לכך, ואני גם ציינתי שגם צריך לתת איזשהו משקל לעוצמת טענות ההגנה בלי שאנחנו אומרים שההגנה צודקת. האיש בא ולא אמר, אני מודה, ואז שואלים, כן יתנצל, לא יתנצל. הוא כופר בכל. יש לזה איזשהו סוג של משקל.

יוני בן מנחם: סליחה, אני יכול לקטוע אותך? בקטע של הכפיפות יש פה הבדל מאוד מאוד משמעותי, כי ההגנה אומרת שזה נאמר ב-2005 ואז הוא לא היה כפוף לו. פה ניתן משקל על העניין של הכפיפות.

עו"ד רון גזית: התשובה היא שיש שני מתלוננים. לגבי מתלונן אחד, הוא דיבר על 2005-2006. אין לדבר הזה זכר בכתב התביעה. הואיל ואנחנו מסתמכים לצורך ההחלטה שלכם במה שכתוב בכתב התביעה, יש להתעלם מהטענה הזאת.

היו"ר אמיר גילת: רגע, אנחנו כבר נכנסים לעומקו של נושא.

עו"ד רון גזית: אני משיב.

היו"ר אמיר גילת: אל תשיב. עזוב כרגע את מעוף הציפור ואז נעבור סעיף סעיף.

עו"ד רון גזית: אני ממשיך לקרוא את פסק הדין. "התחשבות בהתנהגות קודמת של העובד". אני לא זוכר התנהגות קודמת, לפחות לא הוכח פה על התנהגות קודמת שלו שלילית, קל וחומר בסוגיות האלה. "התחשבות בנסיבות אישיות מיוחדות של העובד". נדמה לי 40 שנה, שמענו כאן מה יקרה אם תחליטו להזיז אותו מתפקידו. התייחסנו כאן לעניין של.. אני שמעתי ממישהו שהוא חולה בסרטן.

יוני בן מנחם: כן, כן, בנסיבות המיוחדות יש את העניין של המחלה שלו.

עו"ד רון גזית: נסיבות של מצב בריאותי. אנחנו דנים בדיני נפשות. "התייחסות ערכאות השיפוט המשמעתיות לעבירות מסוג העבירה המיוחסת לעובד הנדון", אני ציטטתי פה בהרחבה וסיכמתי את זה שלדעתי זה לא על הצד החמור. "מן האמור לעיל עולה כי על הנציב לשקול בראש ובראשונה את אופי

העבירה", דיברנו, "תפקידו של העובד", דיברנו, "מעמדו ומקומו בהירכיה", דיברנו, "וכן את מידת ההשפעה על לציבור ולעובדים האחרים במקום העבודה". אלה הם האלמנטים. בסוף נאמר, וגם זה אתם צריכים לשקול, "כיצד ירגיש האזרח המזדקק לשירות של עובד מדינה בתפקיד שבו מדובר, אזרח תלוי בהחלטותיו של אותו פקיד, והוא האזרח יודע כי אותו פקיד מואשם בעבירה מסוג העבירות שבהן הואשם המערער. כן חייב להיות לעיני נציב השירות השיקול כיצד להשפיע על מוסר העבודה ועל המשמעת בעבודה. העובדה שהחברים לעבודה, בייחוד הכפופים לאותו עובד יודעים שהם לא.... בעובד בפני בית המשפט, אישום בעבירות כגון אלה". אלה האלמנטים שבית המשפט ציין ואותם אתם צריכים לבחון. אתם יכולים לחזור על דבריי, אתם יכולים גם לבוא לומר, אחרי שראינו ושמענו וקראנו את הסקירה של רון גזית, אנחנו חושבים ככה או ככה. הכול פתוח בפניכם. זה אלמנט שמופיע בעמוד 10.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקיי, אני מציע שנעבור סעיף סעיף. אופי העבירה, היקפה וחומרתה.

<u>גאולה אבידן:</u> אני אגיד ברשותכם, אני יכולה גם להקריא במהירות. מה שהנוהל עצמו קובע, זאת אומרת מאיפה שזה נלקח, גם מבחינת התאמתו של מועמד למשרה. אז אני מקריאה מה שהוא בעצמו כתב. "אופי העבירה, היקפה וחומרתה, קיומו של חומר ראיות לביסוס החשד, נסיבות ביצוע העבירה, הכול בהתאם לחומר הנמצא באותו מועד בנציבות". והוא נותן בזה כל מיני סימנים. "לא הרי מי שעבר עבירה בילדותו, כי הרי מי שעבר לאחר שבגר. לא הרי מי שעבר עבירה אחת, כי הרי מי שעבר עבירות הרבה. לא הרי מי שעבר עבירה קלה, כי הרי מי שעבר עבירה חמורה. לא הרי מי שעבר עבירה בנסיבות מקלות, למי שעבר אותה בנסיבות מחמירות. לא הרי מי שעבר את העבירה והביע חרטה, כי מי שעבר על העבירה ולא הביע חרטה. לא הרי מי שעבר עבירות טכניות, כי הרי מי שעבר עבירה שיש עימה קלון. לא הרי מי שעבר עבירה שלפני שנים, הרי כמי שעבר עבירה אך לאחרונה. לא הרי מי שעבר עבירה כדי לקדם את ענייניו שלו, כי הרי מי שעבר עבירה תוך שירות המדינה". זה מה שהוא כותב.

היו"ר אמיר גילת: טוב, לגבי היקף העבירה וחומרתה, אז יש בעמודים הרלוונטיים שמסתיימים במסקנה בעמוד 19. כפי שאמר רון גזית בתחילת דבריו בנושא הזה, ש"במקרה בו אנו עוסקים מדובר על פי פרטי התובענה בהטרדה מינית מילולית. מדובר באישום שאינו במדרג החומרא הגבוה של עבירה בהטרדה מינית, וגם הנסיבות בהם נאמרו הדברים שנויות במחלוקת ויתבררו בפני בית הדין. יש גם שני נושאים נוספים. משקל של חומרא יש לתת לטענה כי ההתבטאות נאמרה על ידי נסטלבאום במספר הזדמנויות חרף בקשת יגאל ורותם להימנע מכך, ונאמרו אף לאחר שמונה לשמש כמנהל חטיבת החדשות, ושיקול לקולא יש לתת לכך שהתלונה הוגשה לאחר זמן רב, רק לאחר שנכשלו מאמצי גישור בין הצדדים, וכי בין רביד לנסטלבאום יש "דם רע" במשך זמן רב, כך שקיימת סבירות שהתלונה הוגשה כחלק ממאבק זה שביניהם במטרה לסלק את נסטלבאום מתפקידו".

עו"ד רון גזית: אני חושב שתיארת את זה היטב.

גאולה אבידן: אבל כן, הוא הקריא את מה שאתה כתבת.

עו"ד רון גזית: הנושא של השעיה, בדרך כלל מייחסים לזה משקל. אחד המקרים שבהם בוחנים את זה בשבע עיניים, זה נושא של עבירות מין.

גאולה אבידן: נכון.

עו"ד רון גזית: כי לפעמים נשים מתביישות ולא רוצות או לא נוח להן והנטל עליהן כמובן להסביר למה הן ביטלו את התלונה, אבל אפילו תלונות שמוגשות אחרי הרבה מאוד שנים, מתייחסים אליהן בכובד ראש. כאן במקרה הזה לא מדובר בנערה צעירה. בכל זאת מדובר בשני אנשים רציניים, בוגרים, שאחראים למעשיהם, שני המתלוננים, אבל יש איזשהו הסבר במכתב של הגברת קוחנובסקי, שמצוטט במה שאסף כותב,

גאולה אבידן: שהוא לא רצה לפגוע באמא שלו?

עו"ד רון גזית: כן, שהוא לא רצה. הוא הסביר את זה. זה מסוג הדברים שהמשקל שיינתן לאיחור בהגשת התלונה, הוא משקל שאתה ציינת אותו, אבל הוא לא משקל כבד, כי יש איזשהו הסבר למה הוא לא מיהר להתלונן.

יעקב בורובסקי: בכל מקרה לפי דעתי לא צריך לתת שום משקל לתלונה שמוגשת בעיתוי כזה או אחר ולמניע של התלונה. אנחנו נמצאים כבר בשלב שהדברים נבדקו והוחלט להגיש תובענות, אז למה אנחנו נכנסים למשקל ולמניע בנקודת הזמן הזו? נניח שיש באמת "דם רע" והמניע הוא בעייתי, הגוף שמופקד על בדיקת הנושא, ברור שהוא אמור היום לשקול את השיקולים האלה כשהוא החליט כן או לא להגיש את התובענה. לכן מניע או עיתוי הוא לא רלוונטי לדעתי, אלא אם כן הוא עולה על עניין של התיישנות או סעדים שקבועים בחוק.

עו"ד רון גזית: גם את זה אנחנו לא בוחנים.

יעקב בורובסקי: זה לא נמצא פה. כל היתר זה בסדר גמור.

גאולה אבידן: אז לשיטתך, אתה מייתר את כל ההליך כאן.

יעקב בורובסקי: האמת היא שאני לגמרי לא מייתר אותו. אני שותף לדעתך. יש פה חוות דעת מצוינת וטובה ואני לגמרי לא מייתר את ההליך. המשקל של עיתוי והגשה הוא פחות לפורום הזה, יותר למי שאמור היה לבדוק האם דומה הדבר לכל דבר, ואנשים נותנים משקל לשיהוי. נותנים לזה משקל.

גאולה אבידן: ברור.

יעקב בורובסקי: אבל אם כבר ניתן המשקל והוחלט למרות הדברים להגיש את התובענה,

גאולה אבידן: בתקווה שניתן המשקל, כי אתה לא היית כאן כשהוא דיבר.

יעקב בורובסקי: אני לא צריך. אני קראתי את החומר וגם מקובלת עלי הגישה של עו"ד רון גזית שאומר שהדיון הזה הסתיים כי אנחנו לא דנים בראיות. אנחנו לא דנים בראיות. השלב הזה נגמר. עכשיו אנחנו דנים במשמעות, שזה משהו אחר.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

עו"ד רון גזית: אני רוצה להתייחס לדברים שאמר בורובסקי, כי הדברים חשובים. קודם כל ברמה העקרונית אתה צודק לחלוטין. כך צריך לראות את זה. יחד עם זאת, אתם יושבים כאן ואתם רואים, את המציאות אתם מכירים.

לא מדובר באיזשהו אירוע בודד, בזה שהוא אמר לו כמה מילים והוא הולך והתלונן. אתם יודעים. מה שאני הבנתי מתוך הישיבה הקודמת, שיש בין שני האנשים האלה מערכת מורכבת. אתם יודעים, כך שמעתי גם בישיבה הקודמת, שהיה ביניהם ניסיון גישור שלא צלח.

יעקב בורובסקי: ואנחנו שותפים לניסיון.

עו"ד רון גזית: אתם הייתם שותפים לניסיון הגישור הזה, זאת אומרת אתם לא איזה שופט שיושב שם למעלה. אתם פה. לכן צריך לקחת בחשבון, אני לא אומר חלילה שהתלונה לא אמיתית, הכול בסדר גמור. צריך לקחת בחשבון שזה לא בא משהו יש מאין, כמו שעושים איזה פקידה שפתאום מעירים לה. יש פה מערכת מורכבת. הדברים יתבררו אמנם בהליך המשפטי, אבל אתם לא עיוורים לראות את זה.

יעקב בורובסקי: חס וחלילה.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אני רוצה שנתכנס לסעיף הזה של אופי העבירה, היקפה וחומרתה, ונסכם אותו. מי רוצה להתייחס לסעיף הזה?

אסתי אפלבאום-פולני: מקובל עלינו מה שעו"ד גזית אמר, מבחינתי לפחות.

היו"ר אמיר גילת: יואב, אולי בכל זאת נכניס את מורן שיעזור לנו עם הניסוחים.

יואב הורוביץ: לא. אני אגיד לך למה לא,

היו"ר אמיר גילת: שלא יפסלו לנו?

יואב הורוביץ: כי עלתה השאלה הזאת ואמרו בצורה,

היו"ר אמיר גילת: לא, ישבה פה אז מיכל.

יואב הורוביץ: אני גם לא אהבתי את זה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אוקיי, אז הניסוח של הסעיף הזה, אנחנו מאמצים את סעיף 69 עמוד 19 על כל חלקיו. נוסח ההחלטה שלנו בסעיף אופי העבירה, היקפה וחומרתה יהיה שאנחנו סבורים... אני מציע הצעת החלטה. אחר כך אנחנו צריכים להוציא החלטת ביניים, סעיף סעיף. אז לגבי הסעיף הזה,

יעקב בורובסקי: אני רוצה להבין שנייה אחת את הפרוצדורה. מה אתה מתכוון, לדון סעיף, סעיף, סעיף ואחרי זה לסכם את הסעיפים?

היו"ר אמיר גילת: כן.

יעקב בורובסקי: לעניות דעתי יש פה חוות דעת מצוינת, רצינית. אפשר לאמץ אותה. כמו שנאמר, זה ארגז כלים.

היו"ר אמיר גילת: דיברנו על זה בפעם שעברה.

יעקב בורובסקי: זה ארגז כלים. בסופו של דבר כל אחד צריך להביע את דעתו מול ארגז הכלים הזה.

היו"ר אמיר גילת: אבל לא היית בישיבה הקודמת. אנחנו דיברנו שם שאנחנו נרצה לבחון סעיף, סעיף, סעיף, סעיף כדי שההחלטה שלנו תהיה הוליסטית.

עו"ד רון גזית: ואז יבוא כל אחד מכם ויגיד, בהתבסס על כל זה, אני רואה את החומרא, אני רואה את הקולא.

יעקב בורובסקי: יש למישהו מחלוקת על כלל חוות הדעת הזו? למה סעיף סעיף?

גאולה אבידן: זאת חוות דעת שנותנת לך רק איזושהי פרספקטיבה איך להתייחס לדברים.

יעקב בורובסקי: נתתם את הדעת לכל אחד ואחד מהאלמנטים ושום דבר לא נשמט מהם.

היו"ר אמיר גילת: גם יש דברים שהם כפי שאמר עו"ד גזית, מוטלים לפתחינו. הוא לא כתב הכול. במקרה הזה הוא כתב שזה לקולא ואנחנו נחליט אם אנחנו מאמצים את זה או לא. אולי אתה חושב שזה לחומרא. אני מציע פה לאור מה שאמרה אסתי, שניקח את סעיף 69 כהחלטת ביניים לגבי אופי העבירה, היקפה וחומרתה, ואני מציע פה שאנחנו נאמץ את חוות הדעת, קרי שלגבי הסעיף אופי העבירה וחומרתה אנחנו אומרים שבמקרה בו אנו עוסקים, מדובר על פי פרטי התלונה בהטרדה מינית מילולית. מדובר באישום שאינו במדרג החומרא הגבוה של עבירת ההטרדה המינית. הנסיבות בהן נאמרו הדברים שנויים במחלוקת ויתבררו בבית הדין למשמעת. משקל של חומרא יש לתת לטענה בכתב התובענה כי

ההתבטאויות נאמרו על ידי נסטלבאום במספר הזדמנויות ונאמרו אף לאחר שמונה לשמש כמנהל חטיבת החדשות.

עו"ד רון גזית: תקריא את הכול. חרף בקשת יגאל ורותם להימנע מכך.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, בסדר גמור. ברור, אנחנו מאמצים. כבר הקראתי את זה קודם.

עו"ד רון גזית: בסדר, אתה מקריא שוב.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני רק אומר פה, אני מפנה את תשומת הלב לעובדה בכתב התביעה, אם אני קורא אותו בעיון, באישום הראשון מופיע שם שבהזדמנויות רבות ושונות לאורך שנות עבודתו המשותפת של הנאשם עם רותם ויגאל, כלומר כשהם היו ביחסי חברות, לא ביחסי מרות. יחסי חברות או היכרות ולא יחסי מרות, ואז באות הציטטות המיוחסות לנסטלבאום, שלא נחזור עליהן פה. כשהנאשם המשיך להתבטא התבטאויות כמפורט לאחר שמונה למנהל חטיבת החדשות, אנחנו לא רואים פה ציטטות. אנחנו רק רואים אמירות כלליות שהוא המשיך להתבטא כך. אני אישית כן נותן לזה משקל. גם התביעה שמה אבחנה בין ציטטות מדויקות וככל הנראה יותר חמורות.

גאולה אבידן: שלא היו יחסי מרות?

היו"ר אמיר גילת: שלא היו יחסי מרות. אין ציטטות ואני מניח שאם היו ציטטות, הן היו מופיעות בכתב התובענה, כשמדובר ביחסי מרות. אתה רוצה להעיר על זה משהו?

עו"ד רון גזית: אני חושב שזה בסדר גמור, הדרך שלך לחשוב ככה. אני חושב שזה לגיטימי מאוד.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אז אם אתם רוצים להכניס את זה להחלטה שלנו,

גאולה אבידן: בהחלט.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. ושיקול לקולא יש לתת על כך,

יעקב בורובסקי: אמיר, המילה "ההחלטה שלנו",

היו"ר אמיר גילת: אני אעשה הצבעה.

יעקב בורובסקי: לא, תנסח לי החלטה.

היו"ר אמיר גילת: הנה.

יעקב בורובסקי: מה? מאמץ את חוות הדעת?

היו"ר אמיר גילת: לא.

גאולה אבידן: אין מה לאמץ.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו הולכים סעיף סעיף. אנחנו נעשה אחר כך פתיח להחלטה שאנחנו נקבל פה, ואני כרגע בדיון ביניים בסעיפי ההחלטה.

יעקב בורובסקי: שמה? שזאת הדרך הנכונה לקיים את הדיון? אלה הפרמטרים שעליהם צריך לקיים את הדיון?

היו"ר אמיר גילת: כן, כן. יש לנו פה טבלה שיש לך אותה, שהכנו אותה.

יעקב בורובסקי: זה מה שאתה מבקש לאשר?

היו"ר אמיר גילת: כן.

יעקב בורובסקי: שזאת הדרך לקיים את הדיון?

היו"ר אמיר גילת: לא, זה כבר אישרנו בפעם שעברה.

יעקב בורובסקי: אז מה?

עו"ד רון גזית: הועד המנהל קרא את חוות הדעת של רון גזית ובכל קשור למסקנת ביניים מספר 69, הוא מאמץ אותה.

יואב הורוביץ: אני אפילו הייתי אומר יותר מזה. מציע, מכיוון שנמצא איתנו, יש פה הסכמה מפורשת של כולם שהמסמך הזה הוא רציני ואנחנו מתרשמים, אז אולי יציע לנו חברנו להגיד לנו מהי הדרך הנכונה.

עו"ד רון גזית: אני חושב שהדרך של היו"ר,

יואב הורוביץ: יפה, זה הכול. אז אנחנו שאלנו, מכיוון שהדבר הכי חשוב במה שאנחנו עושים עכשיו, אנחנו לא בודקים טענות על הפרוצדורה, אז הייעוץ שלנו שהוא מכובד ואמין, ממליץ לנו על דרך מסוימת ואנחנו מקבלים אותה, ואני רוצה שזה יירשם.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

עו"ד רון גזית: ואני רוצה גם לנמק. כולכם הרי אנשים נבונים, ובשקט אפשר לבוא, להתכנס, להגיד קראנו את חוות הדעת. כל אחד שיגיד מה הוא אומר בשורה האחרונה, אבל אז יבוא פלוני ויגיד, אולי לא נתתי את הדעת עד הסוף.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו כן החלטנו שאנחנו נקיים דיון על כל סעיף וסעיף.

יעקב בורובסקי: בסדר, אני רציתי להגיד על מה הדיון.

היו"ר אמיר גילת: הדיון הוא כדי שיהיה דיון. אנחנו מקיימים דיון. יש גם דברים שאנחנו רוצים להשלים בחוות הדעת.

יעקב בורובסקי: הבנתי. לא הבנתי קודם.

היו"ר אמיר גילת: אז אני עוד פעם מציע את הנוסח הזה לסעיף הראשון של אופי העבירה, היקפה וחומרתה בהתבסס על סעיף 69 עם התוספת שעשיתי את האבחנה בין יחסי מרות ויחסי חברות. יש מישהו שמתנגד לסעיף הזה? אוקיי.

הסעיף השני הוא: "קיים חומר ראייתי לביסוס החשד". רון.

עו"ד רון גזית: בעניין הזה צריך לצאת כמו שאמר מר בורובסקי וכמו שכתבתי, והפסיקה, צריך לצאת מתוך הנחה שכתב התביעה הוגש לאחר בחינה ראויה של הדברים, ויש להתייחס לדברים כאילו הן העובדות.

היו"ר אמיר גילת: טוב, בואו נקצר את הדיון כי דיברנו על זה גם בפעם שעברה. אני חושב שאנחנו יכולים לקבוע בהקשר הזה שניתן לקבוע שישנו חומר ראייתי לכאורה לביסוס החשד נגד נסטלבאום, שכן הנציבות שבדקה את חומר הראיות, אני מצטט ממך, הגיעה למסקנה זו ועל בסיסה הוגשה התובענה. בעצם כל סעיף 71. בסדר? יש הערות?

גאולה אבידן: זה לא נקי מספקות, אבל,

יואב הורוביץ: אנחנו מקבלים, הייתי רוצה לומר שאנחנו מקבלים עלינו, כיוון שאנחנו חלק מהליך שכלליו נקבעו ואנחנו לא יכולים לקיים את חלקו, אז אני גם כשליבי כבד עם סימני השאלה ועם העננה שיש מעל, אני צריך לקבל את

כללי המשחק האלה, זה הכול, אם אני אוהב אותם או אם אני לא אוהב אותם, ולכן אני לא מתווכח אתכם.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו לא מקיימים פה את הדיון. אנחנו לא בית משפט. אנחנו לא מכירים האם העבירות נעשו או לא. אנחנו מקיימים דיון אחר שמתבסס על מכתבו של אסף רוזנברג, והתביעה.

גאולה אבידן: אוקיי, אבל אתה לא בא ואומר, קיים חומר ראייתי. אתה בא ואומר, מתוך החוסר הקיים, אני מנוע בכלל מלדון,

היו"ר אמיר גילת: הנה, תקראי. הכול מופיע בסעיף 71. "אין זה מתפקידו של הועד המנהל לבחון את הראיות המצויות בידי הגוף החוקר".

גאולה אבידן: יוצא מהנחה. אוקיי.

עו"ד רון גזית: הנחת המוצא שהראיות לכאורה מספיקות לכתב אישום. כמו שיואב אומר, שמענו גם טענות הגנה. אנחנו לא רשאים להתכנס אליהן אבל שמענו אותן.

גאולה אבידן: בסדר, אוקיי.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, סעיף שלישי: "תפקיד העובד, מעמדו ודירוגו ההירכיי". טוב, גם פה כבר דיברנו על זה. מנהל חטיבת החדשות זה עובדה. זה תפקיד בכיר ורב השפעה, זה עובדה. יש לה היבטים וחשיפה ציבורית גבוהים, זה עובדה. מישהו רוצה להתייחס לזה?

יעקב בורובסקי: כן. ככל שהתפקיד רם יותר, אני חושב שצריך לתת לזה משקל גבוה יותר, לחומרא.

גאולה אבידן: לא, אני לא חושבת.

יעקב בורובסקי: הוא שאל אם מישהו רוצה להתייחס.

היו"ר אמיר גילת: כן, גאולה.

גאולה אבידן: בטענתם כתוב: סוג המשרה, תפקיד וכו' וכו'. סוג המשרה אותה אמור עובד הציבור למלא, משפיע על משקלו של העבר הפלילי באיושה. הוא מסתכל לא על המשרה הזוטרה כעל המשרה הבכירה. לא על המשרה שאין עימה מפגש עם הציבור, כי הרי משרה שיש עימה מפגש עם הציבור. לא על

המשרה שאין עימה פיתוח, הכוונה והדרכה, כי הרי משרה שיש עימה פיקוח על אחרים, פיקוד על אחרים ואחריות על המשמעת. לא על משרתו של מי שמוביל, כי הרי מי שמשרתו להיות מובל, כי הרי מי שמשרתו להיות מוביל, לא הרי משרה שבעצם מהותה אין בה דרישות אתיות מיוחדות מבעלי המשרה ומזולתו, כי הרי משרה שכל כולה היא הטפה לרמה אתית גבוהה. אז אני אומרת, באופן כללי זה נכון שככל שהמשרה רמה יותר, אתה מבקש שרמתו האישית של האדם או הרמה האתית שמתעסקים איתה, אבל מאידך גם ההחלטה שלך תשפיע לטוב ולרע ככל שהאדם הוא רב מעלה.

היו"ר אמיר גילת: אני חושב שהדיון פה הוא עובדתי, זאת אומרת,

אסתי אפלבאום-פולני: לא, אבל דווקא בקטע העובדתי, האם יש משמעות לכך שלא נכתבה בסעיף שכשהדברים שצוטטו, שנאמרו, אם התאריך שלהם הוא לא היה אז מנהל חטיבת החדשות, נסטלבאום, שהוא אמר לרביד את המשפטים המפורסמים שאין צורך לחזור עליהם, ובכך שהיום שנאמר בכתב התביעה שיש דברים שהוא אמר, ללא ציון תאריכים. אם אנחנו מתייחסים לתפקידו, רק בשביל הדקות, זאת השאלה שלי, אלא אם אתה אומר לי, זה לא משנה.

עו"ד רון גזית: זו לא הנקודה. אם אתם תקראו את סעיף 7 לכתב התביעה, אז נאמר שם כך: "הנאשם המשיך להתבטא התבטאויות כמפורט לעיל". התבטאויות כמפורט לעיל זה: "אני אפתח לך מטריה בתחת", "לידך אני צריך ללבוש תחתוני פח", אף לאחר שמונה לשמש כמנהל חטיבת החדשות. זה דבר שקרה לאחרונה, ושימש כמנהל הישיר של יגאל. הנאשם לא חדל בהתבטאויותיו כאמור, חרף העובדה שהן יגאל והן רותם פנו אליו וביקשו ממנו במספר הזדמנויות לאורך השנים שיחדל מכך.

אסתי אפלבאום-פולני: אוקיי.

עו"ד רון גזית: צודק מר בורובסקי שבאלמנט הזה, בשים לב בתפקידו הרם של מר נסטלבאום ברשות השידור, יש פה אלמנט של חומרא.

אסתי אפלבאום-פולני: אוקיי.

היו"ר אמיר גילת: אני מסכים. מצופה ממנהל שלא יתבטא בביטויים כאלה, קל וחומר מנהל בכיר. אני לא מדבר פה על דברים אחרים, חזקת החפות ודברים אחרים. הקטע הזה הוא יותר קטע עובדתי. יש פה מנהל בכיר.

עו"ד רון גזית: יש לקולא ויש לחומרא. בסוף שמים את הכול שמים המיקסר. זה עניין של חומרא.

גאולה אבידן: התפקיד שלו, ככל שהוא רם, למשל כמו שאז אמרו על קצב, בגלל שאתה בתפקיד כזה, כבר נענשת מעצם,

היו"ר אמיר גילת: זה אחר כך. לכן אמרתי, פה הדיון הוא עובדתי. האיש הוא מנהל חטיבת החדשות, וככזה אנחנו מתייחסים אליו בהקשר הזה של הסעיף הזה.

גאולה אבידן: אוקיי.

אסתי אפלבאום-פולני: מאמצים.

היו"ר אמיר גילת: ההחלטה היא לאמץ את סעיף 72.

אוקיי, סעיף הבא זה מידת הקשר והזיקה בין התפקיד לעבירה. אומרים לנו פה, "בענייננו קיים יחס ישיר בין תפקידו של נסטלבאום לעבירות המיוחסות לו. נסטבלאום היה הממונה הישיר של רביד. קיימים יחסי מרות ביניהם. בנוסף, טענותיו של רביד ביחס לאישום השני, הם מתייחסים לשיקול הדעת המקצועי של נטסלבאום, בעלי קשר ישיר בין תפקידו של נסטלבאום לבין העבירה המיוחסת". פה צריך לחלק לדעתי את הדיון לשני חלקים, כי הוא מתייחס לשני הנושאים שמופיעים בכתב התובענה. אחד זה עוד פעם, היחסי מרות. אמרנו שחלק מהדברים נאמרו שלא ביחסי מרות אלא יחסי, נקרא לזה חברות. לא יודע אם זה היה בדיוק חברות, שמענו שכן, והם נמשכו גם לאחר שחלו יחסי מרות. האישום השני הוא יותר, בעיניי, ששוב, פה אני מאמץ את כתב התביעה כמו שהוא, אבל לעניות דעתי מדובר פה בשיקול מקצועי שלמנהל ולא דווקא בעבירה משמעתית.

עו"ד רון גזית: אני אתייחס לזה.

היו"ר אמיר גילת: כי הוא יגיש או לא יגיש.

עו"ד רון גזית: אני אתייחס לזה.

יעקב בורובסקי: תראה, אני חושב שמנהל, ולא חשוב איזה מנהל, שמונע מאדם לעסוק בעיסוק שלשמו הוא הוגדר מקבל שכר, מעבר לזה שזה בצד אחד שימוש לרעה בכח המשרה, של בזבוז כספי מדינה, אני חושב שבצד השני זה פגיעה בחוק היסוד של כבוד האדם וחירותו מהמקום שבעיניי זה סוג של התעללות אפילו נפשית. כך אני רואה את הדברים.

היו"ר אמיר גילת: אני רק התייחסתי לסעיף 1 בכתב התביעה.

יעקב בורובסקי: לא, אתה אומר שזה עניין מקצועי.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני אגיד למה התכוונתי. כוונתי בשיקול דעת של מנהל היה לא בזה שהוא לא נתן לו להופיע על המסך לאורך זמן. נדמה לי שזה גם לא מופיע פה. זה אנחנו יודעים ממקומות אחרים. אם אני טועה, אני מתנצל, אבל אני מתייחס לסעיף ספציפי, שהוא נהג להנחות את הגורמים השונים ברשות שלא לצלם ולא להציג על הסמך את יגאל באירועים אותם הנחה, וזאת בין היתר באירועים הבאים: סיקור האירוע לקראת האולימפיאדה, אירוע השקת הרפורמה ברשות וכן באירוע של עמותת אומץ בחודש ספטמבר. זאת אומרת, פה זה שיקולים של עורך. אני אומר שוב, אני מעלה את זה לדיון, אני לא קובע, אני מעלה טענה.

יעקב בורובסקי: מקובל אם הוא לא היה עושה את התפקידים האלה, אבל עושה תפקיד אחר.

היו"ר אמיר גילת: יש הבדל בין שדרן שנשלח לסקר את טקס אומץ ומשדר את זה בקולו. יכול העורך שלו להחליט מטעמי מקצועיים שלו, ושיקוליו עימו, שלא יראו את השדרן על המסך. גם זה קורה הרבה פעמים. נדמה לי שגם כשנסטלבאום עצמו, בשביל הקוריוז, כשהוא משדר את טקס הדלקת המשואות, לא רואים אותו.

יעקב בורובסקי: אבל אלה לא העובדות של האירוע. אתה כנראה טועה בעובדות האירוע. עובדות האירוע הן,

גאולה אבידן: על מה אנחנו דנים עכשיו?

יעקב בורובסקי: עובדות האירוע הן שיגאל רביד מתנדב להנחות טקס של תנועת אומץ והטקס שמועבר בשידור ישיר.. יגאל רביד הוא לא בשלב של יחסי שדרן.

היו"ר אמיר גילת: זה לא ידעתי.

יעקב בורובסקי: וד"ר בועז שפירא שהוא השדרן, מקבל הוראה מנסטלבאום לא לצלם את יגאל רביד המתנדב.

היו"ר אמיר גילת: טוב, זה לא ידעתי.

יעקב בורובסקי: אלה העובדות. נו, מה לעשות?

יוני בן מנחם: לא הבנתי מה זה רלוונטי שהוא התנדב.

יעקב בורובסקי: אם זה לא רלוונטי שהוא מתנדב, אז אני אסביר לך.

יוני בן מנחם: השדרן צריך לסקר את האירוע בלי קשר אם הבן אדם שמנחה אותו הוא מתנדב.

יעקב בורובסקי: אני לא מתווכח על העובדות.

היו"ר אמיר גילת: תאר לך שיגאל רביד עשה את ההתנדבות על הקשר בין העבירה לתפקיד.

יואב הורוביץ: בדיוק אנחנו עושים משהו שאסור לנו לעשות, וזה נאמר. אני עשיתי את זה לא כדי לנבא את האירוע אלא כדי לחזור על מה שהנחה אותנו לצורך העניין המנחה שלנו במובן מסוים, שאנחנו, לא כל אחד משמיע את דעתו.

יעקב בורובסקי: לפני רגע היתה לך הנחיה אחרת. עכשיו שינית את דעתך.

היו"ר אמיר גילת: למה?

יעקב בורובסקי: כי אתה מדבר שאתה רוצה לקחת פרמטר פרמטר, להגיע אליו להסכמה.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו בפרמטר הזה.

יעקב בורובסקי: הגיע אמיר, נתן פה עובדות. אני שואל אם אלה העובדות? ואני הוספתי עובדה נוספת, שהוא ענה באי העסקתו של יגאל רביד בכל התקופה.

גאולה אבידן: אוקיי.

יואב הורוביץ: מה שאני רוצה לומר בהתייחס לסעיף הזה,

גאולה אבידן: איזה סעיף?

יואב הורוביץ: יש שני תחומים. יש תחום אחד שהוא תחום ההטרדה המינית המילולית, שאליו מתייחס כתב התביעה. יש תחום שני, האופן שבו התייחס משה נסטלבאום ליגאל רביד כמנהל וככפוף, האם כן יגיש או לא יגיש, וכן הלאה. אלה שני תחומים של עבירות שמתעסקים בהם. ההתייחסות שלי, והכל מתוך לא בדיקה אם מה שנאמר הוא נכון או לא נכון. אני לא יכול שלא לתמוה איפה העבירה. מבחינתי נושא העבירה, לא שהוא לא יכול להיות, אבל אני לא רואה בו עבירה שצועקת לשמיים, שבא בן אדם ומשתמש באופן לא נכון או לא חוקי או באופן כוחני בסמכותו, אלא זה סוג הדברים שיכול שהוא עניין פרשני מאוד מאוד רחב. אחד יכול להגיד, התעללת בנפשי, והשני יכול להגיד, זה מנהל שמתוקף סמכותו חשב שאחראי על העובדים ועשה את סידור העבודה כפי שעשה, וכן הלאה. זה כל מה שאני אומר. יש פה סימן שאלה גדול. אני לא רואה את העבירה.

גאולה אבידן: אני רואה את ב' נובע מ-א'.

אסתי אפלבאום-פולני: זה מה שאמר עו"ד גזית.

גאולה אבידן: כביכול ב' נובע מ-א' אבל ב' לא יכול לעמוד. ל-ב' אין רגליים בפני עצמם, כי נראה כמו יואב. ב' לבד, אתה יודע מה, גם אם שיקול הדעת שלו היה שיקול דעת מוטעה, כוחני, אינטרסנטי, זה עדיין במסגרת שיקול הדעת.

עו"ד רון גזית: האישום השני, השאלה אם הוא נובע מתוך רצון להתעמר או מתוך שיקול דעת כנה, מקצועי.

גאולה אבידן: זאת שאלה אחרת אבל עדיין תסכים איתי ש-ב' לבד, לא היינו יושבים פה היום.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אני קצת בדילמה כי אנחנו הרי אמרנו שאנחנו יוצאים מנקודת הנחה שכתב התובענה כבר נבדק ויש ראיות. מצד שני אני, כמו שאמרת, אנחנו לא חיים בואקום, ובעיניי, ואני שמח שהעליתי את הנושא כי עד הרגע הזה שבו הציג את זה, הייתי משוכנע שהמנהל משה נסטלבאום מנע מעובד שלו להופיע על המסך, שגם פה אמרתי שזה שיקול מקצועי. כשאני שומע שבכלל זה לא היה בגדר של שדרן שלנו אלא סתם הופיע, זה מעורר בי עוד יותר,

יוני בן מנחם: אני יכול לשאול את עו"ד רון גזית שאלה? אם כתב התובענה שהוא קובע אם זה היה מקצועי או לא, בעניין של הנציבות אין שום ידע בדבר הזה להחליט אם צעד כזה או אחר שעשה המנהל הוא מקצועי מבחינה עיתונאית או לא מבחינה עיתונאית. אין שום כלים לקבוע את זה. זה נראה לי מעין פרשנות. האם בכלל יש להם סמכות לפרש האם זה מקצועי או לא מקצועי מבחינה עיתונאית? איזה ידע יש להם? האם הם שאלו מישהו, האם הם בחנו מישהו?

היו"ר אמיר גילת: אתה עדת בחקירה?

יוני בן מנחם: לא. אפילו לא הזמינו אותי.

עו"ד רון גזית: תראה, אני אענה לך על זה. אתה צריך לצאת מתוך הנחה שהחקירה נעשתה כהלכה ושהם הגיעו למסקנה שהפעולות האלה שנעשו על ידי נסטלבאום, נעשו שלא בתום לב. אני לא יכול להגיד לך איך הם הגיעו למסקנה הזאת, כי לא ראיתי את חומר הראיות, אבל זו נקודת ההנחה שאתה צריך לצאת ממנה.

עו"ד מוטי ארד: ויתקיים על זה משפט.

יוני בן מנחם: האם כתב תביעה יכול להביא למסקנה מקצועית בתחום שלנציבות אין שום ידע בו?

עו"ד רון גזית: אני אתן לך דוגמא מאוד פשוטה. אם למשל כדוגמא, תצאו פה בהחלטה, אחרי שבחנו את העניין הגענו למסקנה מתוך העובדות שאנחנו מכירים גם מהשטח... למנכ"ל ועוד 20 איש, והגענו למסקנה שכתב האישום השני הוא חסר ערך, וזה הולך לבג"צ, אפשר להפיל את הבג"צ.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> ברור. טוב, מידת הקשר והזיקה בין התפקיד לעבירה. אתם אומרים לנו,

<u>עו"ד רון גזית:</u> יש קשר.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: באיזה סעיף זה?

<u>עו"ד רון גזית:</u> בסעיף 74 יש קשר.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: לעניינו יש קשר עובדתי.

<u>עו"ד רון גזית:</u> עובדתי.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> נסטלבאום הממונה הישיר, מקיימים יחסי מרות ביניהם.

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> יכול להיות שלפעמים אין קשר בין התפקיד לבין העבירה המשמעתית. הוא עשה את זה בכלל,

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> פלוני גנב למישהו בבית,

<u>עו"ד מוטי ארד:</u> נכון.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני עדיין בהלם מזה שלא הבנתי עד היום שזה בכלל לא היה בענייני עבודה.

<u>יעקב בורובסקי</u>: שגם אז לפי ההערה שלך יש מקום לדון כאן, גם אם אין קשר.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, אבל תאר לך לכאורה יגאל רביד עשה את טקס ההנחיה הזאת בלי אישור עבודה מהמנכ"ל, ורצה המנהל שלו לחנך את העובדים, לא להראות בטלוויזיה עובדים,

<u>עו"ד רון גזית:</u> אז יש לו עו"ד מוכשר,

<u>יוני בן מנחם:</u> רק לתקן, לא המנכ"ל נותן את האישורים. הועדה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> טוב, אז אנחנו מאמצים את סעיף,

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא התייחסת אבל לעו"ד רון גזית , לעניין של אי העסקה לתקופה ממושכת בקטע של חוק כבוד האדם וחירותו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> איפה זה מופיע בתביעה?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני שואל.

עו"ד רון גזית: השאלה היא שאם בכוונת מכוון.

יעקב בורובסקי: על פי סדר הדברים בכוונת מכוון.

עו"ד רון גזית: אם אין כוונת מכוון, זה חמור.

היו"ר אמיר גילת: אגיד שבאישום השני מופיע: "הורה הנאשם כי יגאל יפסיק להגיש את מהדורת החדשות המשודרת במוצאי שבת".

עו"ד רון גזית: השאלה אם זה נעשה באופן מקצועי או לא.

יעקב בורובסקי: התשובה היא בדיון ולכן השאלה היא האם כשהוא לא העסיק אותו בחדשות, הוא העסיק אותו במשהו פחות ערך, שווה ערך, בתכנית אחרת. כיוון שהתשובה היא שהוא לא הועסק כלל ב-7 חודשים, וזאת השאלה, ואני שומע מה קורה.

היו"ר אמיר גילת: לא עסק 7 חודשים?

יעקב בורובסקי: בטלוויזיה, כלום. לא ברדיו. בטלוויזיה שום שידור.

יוני בן מנחם: הוא רצה להחזיר אותו ואז הוא רצה להיות מגיש מבט, מה שהוא לא היה. לכן כל העסק הזה נכנס. אתה מבין?

גאולה אבידן: הלאה.

היו"ר אמיר גילת: יש עוד סעיף באישום, שמתייחס לקשר בין התפקיד והעבירה, שזה הנושא של העבודות הנוספות. 3.1 בכתב התביעה.

עו"ד רון גזית: אותו דבר, אותו עיקרון.

היו"ר אמיר גילת: כן, סירוב להמליץ ליגאל על בקשות להיתר עבודה פרטית. אז עוד פעם, השאלה אם זה שיקול דעת של מנהל או התעמרות.

עו"ד רון גזית: אפשר לבוא ולומר שכתב התביעה הזה יוצא מתוך הנחה שזה התעמרות, אחרת הוא לא היה מגיש את התביעה. בסעיפים זה לא נאמר. בסעיף סעיף הם לא אומרים מניע או משהו כזה, אבל בסוף הם קובעים שזה התעללות.

יעקב בורובסקי: אתה יודע, עו"ד ארד, שגם בדיון המשמעתי, בתובענה המשמעתית צריך שיהיה יסוד נפשי.

עו"ד מוטי ארד: העו"ד של נסטלבאום טען בעוז שהסעיף הזה,

יעקב בורובסקי: מאה אחוז, אבל נקודת המוצא שלנו היא שיש ראיות.

עו"ד מוטי ארד: אז זהו סעיף שייפול, כי אין בו,

יעקב בורובסקי: נכון, ונקודת המוצא שלנו בדיון הזה היא שיש ראיות ולכן אם יש ראיות אז יש יסוד נפשי בנקודת המוצא.

עו"ד מוטי ארד: נכון.

יעקב בורובסקי: מאה אחוז.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אז אנחנו מאמצים את 74.

גאולה אבידן: לא, אני לא מסכימה איתך שיש ראיות.

יעקב בורובסקי: לא איתי את צריכה להסכמים.

גאולה אבידן: מי אמר שנקודת המוצא שיש יסוד נפשי?

היו"ר אמיר גילת: אי אפשר, עו"ד גזית, להוסיף איזושהי הערה לגבי מה קורה אם זה... עורך או מנהל.. אז אני כבר מתנגש עם כתב האישום.

עו"ד רון גזית: זה דורש מחשבה בעניין הזה. צאו מתוך הנחה שכתב האישום זה, כתב התביעה הזה זה אורים ותומים.

היו"ר אמיר גילת: טוב. אוקיי, אז אנחנו מאמצים גם את הסעיף הזה. סעיף 5, מידת ההשפעה של הישארותו של העובד בתפקידו, על אמון הציבור. פה אומרים לנו בסעיף 76 שנוכח אופייה של עבירת ההטרדה המינית הנטענת אף ביחס לעבירה השנייה אשר עניינה ניצול מעמד לרעה, השפעה של הישארות נסטלבאום בתפקידו עלולה לפגוע באמון הציבור ברשות ועל עובדים אחרים במקום העבודה כתוצאה מאי העברת נסטלבאום מתפקידו.

עו"ד רון גזית: אם יש לכם דעה שונה, זה סופר לגיטימי. אני חייב להודות שאני קורא את זה, את סעיף 76 לא כתבתי, הנה פסק דין שאני יכול להדביק אותו. זו היתה דעתי אבל בהחלט אתם יכולים לפתוח את זה לדיון ביניכם. אני לא מכיר כל כך את כללי הרשות, איך זה עובד פה, מה הלך הרוח ברשות.

היו"ר אמיר גילת: תרבות הארגונים ברשות.

יוני בן מנחם: אני יכול לומר לך שהיו לנו עובדים, מנהלים בכירים באותה רמה של נסטלבאום, מנהל אחד לפחות בכיר ברמה של נסטלבאום, שהוגש נגדו כתב אישום פלילי על מעשים מגונים בקטינה, ולא עשו לו אפילו שימוע. הוא נשאר בתפקידו.

עו"ד רון גזית: לא עשו לו שימוע?

יוני בן מנחם: לא.

יואב הורוביץ: אני מבקש, זו דוגמא טובה שלא קשורה לסעיף הזה. אני הייתי רוצה בשביל שאנחנו גם.. גם הנראות פה חשובה. אני לא הייתי רוצה שגם בשביל הפרוטוקול לא נעלה.. אני לא רוצה לקחת דוגמא מאותו מקרה כי אני לא חושב שאני כנציג ציבור, ואנחנו נציגי ציבור במובן הזה. אנחנו סך הכול מתנדבים. אנחנו לא היינו רוצים להיתלות במקרים כאלה, שזה יהיה המצפן המוסרי שלנו בזה. זה בהקשר הזה ולכן אני אומר, אני לא מקבל את הדוגמא הזאת.

יעקב בורובסקי: בוא רק נשאל מתי זה היה.

יואב הורוביץ: גם אם זה תיאורטי, אם היה מקרה כזה, אז אני אומר, אני לא רוצה להיות שם בכלל. לא רוצה להיות ולהגיד שאני רוצה לחקות את מה שהיה. מה כן? אני חושב, שוב, יש פה סעיף שהוא סעיף פרשני שצריך להכניס בו הרבה מאוד דברים אחרים והוא דיון רחב, וזה מה שאתה אומר, שצריך עיון. יש פה משהו חד משמעי וכך הייתי רואה את זה. הנושא הזה של אמון הציבור מורכב מהרבה מאוד דברים אחרים, לדוגמא, מעובד שעבד 40 שנה, שירד את דרכו שלב אחרי שלב במעלה הדרגות וכשהגיע לדרגה בכירה, באים צוות של אנשים ובגלל ראיה, זורקים אותו הביתה באופן כזה שמחסל אותו סופית.

עו"ד רון גזית: האם כל אחד שיעבוד בארגון הזה וירצו לסכל את מינויו ויוגש נגדו דבר כזה, האם זה שנניח לצורך העניין להעביר אותו, האם זה יחזק את אמון הציבור במקום? אני חושב שלא. לדוגמא.

יעקב בורובסקי: אבל פתחנו את הדיון?

גאולה אבידן: כן.

יעקב בורובסקי: זאת אומרת, זאת דעתו של יואב.

גאולה אבידן: כן.

יעקב בורובסקי: על הסעיף הזה או באופן כללי?

יואב הורוביץ: לא, על הסעיף הזה של אמון הציבור. אני אומר, אמון הציבור מורכב מצד אחד מהקטע המוסרי, ואני לא מוכן בעניין הזה לקחת וללמוד ממקום שבו בן אדם הואשם במעשה מגונה בקטינה וכן הלאה, ולמרות זאת הוא המשיך. אני לא רוצה בכלל להיתלות בזה. מצד שני אני אומר, אמון הציבור מורכב גם מדברים נוספים אחרים, וכבוד האדם וחירותו גם מורכב מכבוד האדם וחירותו של העובד.

עו"ד רון גזית: אבל אתה חוזר עוד פעם. אתה מערבב שיקולים.

יואב הורוביץ: אוקיי.

היו"ר אמיר גילת: זה סעיף אחר. כרגע אנחנו מדברים על הציבור.

עו"ד רון גזית: עכשיו מדברים על הציבור ועל העובדים האחרים.

היו"ר אמיר גילת: ציבור העובדים והציבור בכלל.

עו"ד רון גזית: ציבור מדינת ישראל, ציבור העובדים. אלה הסוגיות. מה מידת ההשפעה.

יעקב בורובסקי: אז אני מאמץ דווקא את הדברים שכתבת בצורה מסודרת. אני חושב שבהקשר הזה הרשעת עובד בסעיף כזה, ככל שמעמדו רם, היא יותר בעייתית והציבור מאבד את אמונו כאשר אנשים עם הרשעה מהסוג הזה ממשיכים לכהן בתפקידם, בין שמדובר בציבור רחב, דווקא בשל האופי של רשות השידור, ובין שמדובר בכוח הפנימי, בכפופים, באחרים שהם בהחלט יכולים לחשוב שאיתם היו מקפידים קלה כחמורה, אבל עם מנהלים בכירים לוטשים עיניים, מעגלים פינות, מקשקשים. לכן אני חושב שמה שכתבת הוא נכון באופן עקרוני וזאת אמת מידה נכונה. כמובן שאני מסכים שכשיהיה הדיון הפרטני, אז שם שמים את המיקס ומשקללים את כל הפרטים ואת כל העובדות. בהחלט זה סעיף מאוד חמור. אני לא רואה דרך תיאורטית, נניח אם חלילה זה היה קורה למנכ"ל, בשביל שנבין איך המנהיגות רואה את עצמה: שופט עליון נחקר, הוא מייד משעה את עצמו. ברור לו שהוא לא יושב על כס המשפט כי הוא מאבד את אמון הציבור, והולך הצידה עד

שהחקירה מסתיימת. ברמה הזאת, ככל שהבכירות, לא מדבר על נבחרים, אני מדבר על ממונים. ככל שהבכירות גבוהה יותר, בהחלט המושג אמון הציבור שאנחנו כדירקטוריון צריכים לתת פה, זה בדיוק כפי שהדברים נכתבו, לדעתי.

היו"ר אמיר גילת: אני חושב אותו דבר, זאת אומרת אם אני מבודד את הסעיף הזה, אז ברור שמנהל בכיר ברשות השידור, שנתבע בעבירות שכאלה ולא מועבר מתפקידו, לכאורה יכול לפגוע באמון הציבור. שוב, זה בידוד של הסעיף הזה בלבד.

גאולה אבידן: אבל אני לא יכולה לבודד את הסעיף הזה.

היו"ר אמיר גילת: אבל אנחנו כרגע מבודדים. אמרנו שאנחנו עושים סעיף סעיף.

גאולה אבידן: על הסעיף הזה. כשמדברים על אמון הציבור והעובדים, על התרבות הניהולית וכל נושא הנראות ברשות השידור, התרבות הארגונית ברשות השידור, על תרבות בכלל של הגשת תביעות, תרבות של מחנאות וכו' וכו', אז אני לא יכולה כשאני מדברת על ההשפעה, אני לא יכולה לבודד את זה מכל המערכת הארגונית שאנחנו יושבים בה וחווים אותה כבר כמה שנים. אני מוכרחה לומר שגם לאופי של העבירה, אם זו היתה עבירה במדרג הקשה יותר, שהיינו רואים אותה במדרג הקשה, אז כמובן שהיתה השלכה גם במקום הזה, אבל בגלל שיש את האופי של העבירה עם האופי הספציפי של המקום. הרי זה לא תביעה ראשונה שהגיעה ואז אנחנו המומים, מי תבע את מי ועיני כל האנשים נשואות מה יוחלט. זה תרבות של הגשת תביעות במקום הזה. זה תרבות של מחנאות ואי אפשר להתעלם מזה.

עו"ד רון גזית: כן, אל תשכחי שמי שהגיש את כתב התביעה זה לא א' נגד ב' בתוך הרשות, אלא זה גוף חיצוני שנתפס כאובייקטיבי.

יוני בן מנחם: התכוונה להגשת תלונות.

גאולה אבידן: אני אומרת, להגשת תלונות. בנושא של הגשת תלונות, בנושא של התרבות הניהולית, בנושא של מה מצופה. אני יכולה לדחות מכל וכל. כשבאים ושואלים אותי איך אני רואה מנהל אוטופי, אז אני יכולה לתת

הרצאה מקסימה מה דמותו של מנהל אוטופי, אבל זה לא המקום וזה לא אנחנו וזה לא באופן שזה נאמר, לא באופן שזה נעשה, לא בצד החברי, וכשקרו הדברים, לכל הפחות במסגרת שנעשתה, אני לא יכולה להתעלם מכל זה. בוודאי שיש הבדל בין איזשהו חזון לבין מה שיש הלכה למעשה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כן, יואב.

<u>יואב הורוביץ:</u> אני רוצה לחדד את הדברים שאמרתי ולהדגיש קודם כל שבאופן חד משמעי ככל שהעובד בכיר יותר, חלות עליו חובות מכריעות יותר בכל מה שקשור למוסר ולדוגמא אישית וכן הלאה. אני רוצה שזה ייאמר בצורה ברורה. אני מחזק את זה. אמות המידה של מפקדים ומנהלים באשר הם, צריכות להוות דוגמא לכל העובדים. נקודה. סימן קריאה.

<u>גאולה אבידן</u>: עד כאן כולנו מסכימים.

<u>יואב הורוביץ:</u> נכון. בלי שום קשר אני חושב שיש פה, אחרי שזה נאמר, אני חושב שיש פה מקרה שלשאלה איך ציבור עובדים לדוגמא, ורשות השידור מסתכל על הסוגיה הזאת, זה שאלה יותר רחבה ואני מסכים שצריך עיון ואני מקבל את עמדתך.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקיי.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> בנקודה הזו אני גם רוצה להגיד משהו. בעניין הזה שאני כמובן מאמצת את מה שנאמר פה בעניין של הבכירות והתפקיד. אני לא יודעת, בסעיף הזה שהוא אמור להיות פרמטר לשיקול דעת, מתי הוא נכתב ולמתי הוא התכוון, אבל בטח בימים האלה כשכל הנושא הזה נמצא באוויר ובמיוחד בגופי שידור, כששואלים את השאלה הזו לגבי אמון, הרי דווקא במקום כמו עיתונות ותקשורת זה הרבה יותר פתוח והרבה יותר רחב וגם נגיש להגשת תלונות, וישר גם יוצא החוצה וזה נפוץ יותר, כך שדווקא במקום כמו רשות השידור, זה לא כמו עובדים שהם נניח במדרג הנמוך ביותר באיזשהו מקום עבודה, שאין להם נגישות ואין להם יכולת להגיע. דווקא בעניין של רשות השידור זה מקרה יחודי, שזו נקודה. אני לא חושבת כשהנציב שכתב את הדברים האלה, התכוון דווקא למקומות כמו רשות השידור, אבל כותבים כלל כללי לא כותבים כלל ספציפי.

היו"ר אמיר גילת: אמרנו את מה שאמרנו לגבי חומרא ובכיר וכו' וכו'. עכשיו נכנס פה גם אלמנט שתגיד את זה בסעיף הזה מבחינת אמון הציבור. מה שנאמר פה זה שאנחנו, הרי יש לנו פה תפקיד מאוד מסוים בערב הזה. אנחנו לא מנהלים את המשפט ולא קובעים את חפותו או לא. כשאנחנו מדברים על אמון הציבור, יש פה מה שנכנס, ותגיד לי אם זה נכנס לסעיף הזה או לסעיף אחר, זה הנושא של התרבות הארגונית, זאת אומרת אם אנחנו כועד מנהל שחי בתרבות ארגונית כזו, שבו מגישים תלונות הדדיות, ואני אומר פה גם, עיתוי של התלונות, מתי הוגשה התלונה, האם גם זה אנחנו לא צריכים לקחת בחשבון בסעיף של אמון הציבור ולהמשיך לעודד במרכאות את התופעה הזאת של היחסים ביניהם, "דם רע"? זאת אומרת, גם ה"דם הרע" ברשות השידור פוגע באמון הציבור.

עו"ד רון גזית: אני עניתי על זה מקודם לגאולה בהקשר הזה. במבחן התוצאה יש כרגע כתב תביעה שאדם שנתפס כאובייקטיבי, שהוא התובע של הנציבות, החליט להגיש על בסיס התלונה הזאת, אחרי שהוא שמע ראיות, כתב תביעה. תארו לעצמכם שמחר בבוקר תהיה ידיעה בעיתון שהוחלט שנגד משה נסטלבאום יש תביעה כזו וכזו על הטרדה מינית, והציבור לא יודע את הפרטים, הטרדה כזו, הטרדה אחרת, והתעמרות בעובד והחליט הועד המנהל של רשות השידור שחרף ההמלצה להזיז אותו מתפקיד ניהולי, לא הולך לקבל את ההמלצה. נניח, אני לא יודע. אני אומר את זה כדוגמא תיאורטית. זה יועיל לאמון הציבור או זה יפחית את אהדת הציבור? אני חושב שכולכם תסכימו שידיעה כזו, שאולי אחר כך יבואו 200 הסברים בעקבותיה, לא תעשה טוב לציבור.

היו"ר אמיר גילת: כן, אבל לכן הקדמתי ואמרתי שהתפקיד שלנו הערב הוא שונה. הטילו עליה משימה לשקול את הכול.

עו"ד רון גזית: לשקול את הכול, לקחת בחשבון את הכול, ואתם תעשו את זה, רק כשכאן כתבתי את מה שכתבתי,

יעקב בורובסקי: אמיר, אני רוצה גם להשיב לך באופן נקודתי את דעתי. המסר שייצא מהועד המנהל, שיגנה תלונות הדדיות כפי שאמרת או "דם רע", יתפרש כהשתקה, יתפרש כטיוח, הפרשנות שלו היא בדיוק הפוכה. ועד מנהל,

תפקידו לא לעסוק במניעה, לא לעסוק בסיבות אלא בדיוק לבדוק אם יש תוצאות, ואם יש תוצאות להפנות את זה למוסדות הרלוונטיים ושהם יחליטו.

היו"ר אמיר גילת: אני מקבל. טוב, הסעיף הבא, מידת החשש מפני ביצוע עבירות נוספות, סעיף 78. "למרות שנסטבלאום הינו הממונה על רביד והם באים במגע נוכח תפקידם ברשות, לא נראה כי קיים חשש שיאמרו אמירות פוגעניות כלפיו או כלפי אחרים על ידי נסטלבאום, וכי הוא יתנכל להם במצב שבו נמצא נסטלבאום, בעיצומו של ההליך המשמעתי נגדו. בשל כך יצוין כי לא הוצגו הרשעות משמעיות קודמות של נסטלבאום".

אסתי אפלבאום-פולני: מסכימים.

היו"ר אמיר גילת: פה אני חושב שגם אפשר לקצר, אלא אם כן יש מישהו שרואה את הדברים אחרת. אז אנחנו מאמצים את סעיף 78, כש-79 הוא נדמה לי בן דוד של הסעיף הזה.

עו"ד רון גזית: נכון.

היו"ר אמיר גילת: אני מציע שבהחלטה נקרא את 79 עד 83.

עו"ד רון גזית: אני רוצה בטובכם לשים דגש על סעיף 82, שבעצם בחלקו, בשלוש השורות האחרונות שבו הוא משיב לשאלה שנשאלת על ידי המנכ"ל בסוף הישיבה הקודמת, שנשאלתי האם יתכן מצב, כמובן השאלה היתה ברמה התיאורטית.

יוני בן מנחם: לא, ברמה הניהולית גם.

עו"ד רון גזית: כן, במקרה ש.. אני לא ידעתי מה יקרה, אבל שאל המנכ"ל, למקרה שיוחלט לא להזיז אותו, ואנחנו נגיע עוד מעט לדיון חשוב, שהוא נשאר לפקח על רשימה ארוכה של עדים. אני לא יודע לעת הזאת מי מהעדים הם פרונטליים נגדו ומי לא. שמענו כאן גרסה של בא כוחו של נסטלבאום, שאמר שרק שלושה עדים הם נגדו. כל האחרים או תמכו בעמדתו או לא ידעו. אני לא יודע אם זה נכון או לא. יכול להיות בשלב הזה אנחנו לא יודעים, אבל כאשר ודאי המתלוננים, ובמשך מתברר שיש עוד עדים מהסוג הזה שהביעו עמדה נגדו, צריך

למצוא דרך, בהנחה שתחליטו שלא להזיז אותו מתפקידו, אם תחליטו, שלא לעשות הפרדה ניהולית בינו ובין אותם עדים, ודאי מתלוננים, וכל זאת בלי לפגוע במעמדם.

היו"ר אמיר גילת: זה לאיזה סעיף?

עו"ד רון גזית: 82.

היו"ר אמיר גילת: למה אנחנו לא דנים בזה עכשיו?

גאולה אבידן: כי אתה עוד לא החלטת שאתה משאיר אותו.

היו"ר אמיר גילת: אני אומר שוב, אם יש משהו שמציק לי בכל הנושא הזה, באמת הנושא של החשש משיבוש החקירה, וזה מופיע אחר כך.

יוני בן מנחם: עו"ד גזית, מבחינה טכנית וניהולית זה אפשרי.

עו"ד רון גזית: זה אתם תחליטו. אני רוצה להסביר. הנושא החשוב ביותר שצריך לדון בו בהקשר הזה, הוא הסוגיה של יחסי העבודה, לא רק השפעה שהוא יגיד לעד או שהוא יעניש מישהו, שזה גם נקודה, אלא גם כל האינטראקציה הזאת, וזה אתה יודע הכי טוב, יוני, כי השאלה היא מבחינה יום יומית, איך אפשר שהוא יעבוד עם אנשים שהתלוננו עליו או אנשים שהעידו נגדו. זה אתם צריכים לדעת איך זה מסתדר. תשימו לב שכאסף כתב בתשובה שלו, הוא שם לזה דגש, על הנקודה הזאת, ולכן זו נקודה שבהחלט אתה צריך לתת, אתה המנכ"ל לעניות דעתי, צריך לתת תשובה, אני לא דואג, אני כן דואג, אם יתברר שיש כאלה אנשים, אז אנחנו נדע בלי לפגוע בהם. הם לא צריכים להיענש שהם הגישו תלונה. אבל נדע לעשות מבנה ניהולי כזה,

יוני בן מנחם: לא הגישו תלונה. העידו.

עו"ד רון גזית: לא, שניים התלוננו. אני לא יודע מי העיד מה, זה יתברר בהמשך אבל צריך להיות עם עין מפקחת לא במובן זה שהוא יבוא ויגיד למישהו, שמע, אתה העדת נגדי, אני אקרא לך את הצורה. אני מאמין שזה לא יקרה. כתבתי את זה גם. אבל ברמה היום יומית, הוא צריך לעבוד איתם, להסתכל עליהם, לשבת איתם, לתת להם הוראות, לקבל פידבקים. זו נקודה מאוד מאוד חשובה, אולי החשובה ביותר, שהתשובה לה היא לא בידיעתי אלא בעיקר בידיעתך.

יעקב נווה: האם הם התלוננו לפני העדות?

<u>עו"ד רון גזית:</u> לא. יש שניים שהתלוננו, שזה שני המתלוננים, רביד והשני.

<u>יוני בן מנחם:</u> אברוצקי.

<u>עו"ד רון גזית:</u> והיתר העידו.

<u>יעקב נווה:</u> העידו כי גרמו להם להעיד.

<u>עו"ד רון גזית</u>: כן, ויש מחלוקת מה הם העידו. העו"ד שלו טען בישיבה הקודמת שהרוב המכריע,

<u>יוני בן מנחם:</u> הוא טען ששמו אנשים מרשימת עדי התביעה, שבכלל לא העידו נגדו. זה מה שהוא אמר.

<u>עו"ד רון גזית:</u> כן.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל שוב, אנחנו יוצאים מנקודת הנחה שנאספו ראיות, שזאת נקודת המוצא. אז מצד אחד יש תלונה ומצד שני יש ראיות לכאורה, והראיות לכאורה, אם הן לא נחתו באיזה טיל מהשמיים או בהאזנת סתר, הן בנויות על מה שאומר אסף, על יתר העדויות. הוא החליט שזה משקלה. אז אין פה איזה מעשה ניסים. אני לגמרי לא אומר את דעתי עכשיו, אני רק מסביר את הסיטואציה העובדתית. מישהו אסף ראיות. אימתו בין תלונה לבין לצורך העניין מגננה. העדות היא באזהרה, אנחנו יודעים את זה, ולכן הדרך לאסוף ראיות עוברת דרך אנשים אחרים, אלא אם כן יש פה ראיות לא נסיבתיות אלא ראיות חפציות/חיצוניות, וזה לא קיים.

<u>גאולה אבידן:</u> רון, אתה יכול לומר לי מה למעשה המשקל של השימוע?

<u>עו"ד רון גזית:</u> המשקל של השימוע הוא לקבל את תגובתו. אם למשל היה בא ואומר, אני מודה בכל הטענות ואני מתנצל.. עכשיו, הוא בא ואומר, אני כופר. ברגע שהוא אומר, אני כופר, אין לזה משקל באמת משום שברגע שהוא כופר, הוא חייב לקבל, נצא מתוך הנחת מוצא שמה שבכתב התביעה הוא הנכון. הוא יכול לבוא ולהגיד, האיש 40 שנה עובד, האיש חולה סרטן. בשימוע הוא יכול להגיד והוא אמר גם, קחו בחשבון שגם אם הוא יורשע, זה לא יותר מנזיפה. אלה נקודות

מאוד חשובות, אבל בשימוע את לא יכולה לבוא ולהגיד שהעובדות הן כמו שהוא טוען בשימוע, כי לא בדקנו אותן.

גאולה אבידן: נכון.

עו"ד רון גזית: יש משהו אחד שאני מחריג, וזה היחסים הממושכים בין שני האנשים האלה. לא יכולתי להתעלם כשישבתי איתם בשימוע באותו גישור שהיה, ממערכת היחסים המורכבת ביניהם. אני כן לוקח את זה בחשבון כי אני נמצא פה ואני שומע וגם אתם אישרתם לי,

גאולה אבידן: ואנחנו כבר שנתיים,

עו"ד רון גזית: ואתם נמצאים. אתם לא באים מהירח. אתם לא שופטים שעכשיו, בוקר טוב. אתם חלק מהעניין.

גאולה אבידן: נכון.

עו"ד רון גזית: מר בורובסקי אמר דברים מאוד מאוד חשובים, שאני רוצה לפלח אותם ברמת ההחלטה. יש 21 עדים.

יוני בן מנחם: 6 לא כפופים לו בתוך ה-21.

עו"ד רון גזית: מתוכם 6 הם עדים טכניים, אבל עדיין יש כמות נכבדה מאוד של עדים שלא עדים של החוקר. העדים האלה, אין לה ידיעה מה הם אמרו. אם תצאו מתוך הנחה, וזו אפשרות, לבוא ולהגיד, מר בורובסקי הציג את זה כאפשרות לגמרי לגיטימית, לבוא ולהגיד, יש פה 17 אנשים שכפופים אליו, איך אני יכול להשאיר אותו בתפקיד? זה קריטי. זה בלתי אפשרי לעבוד ככה כש-17 אנשים שהעידו נגדו, עכשיו הוא צריך לתת להם הוראות. בא עורך הדין שלו ואמר, אני אומר לכם שמתוך ה-17 רק 3 רלוונטיים. שני המתלוננים ועוד אחד. כל היתר או אישרו את גרסתו של,

היו"ר אמיר גילת: הוא ראה את העדויות, נכון? העורך דין.

עו"ד רון גזית: הוא קרא את העדויות. כל היתר או שאישרו את גרסתו של הלקוח שלי, כך הוא אמר, או הם לא ידעו. אני לא יודע מי צודק. שאל אותי המנכ"ל לקראת סוף הישיבה, אם תתקבל החלטה להשאיר אותו, האם נוכל מבחינה ניהולית שלא תהיה כפיפות בין אותם אנשים.

יוני בן מנחם: סליחה עו"ד רון גזית, מבחינה משפטית שאלתי, לא מבחינה ניהולית. מבחינה ניהולית אני יודע.

עו"ד רון גזית: הפרדה ניהולית.

יוני בן מנחם: הפרדה ניהולית, כן.

עו"ד רון גזית: אז על זה השבתי לך בעל פה אז וגם כתבתי את זה, כי אמרת, תכתוב לי, שזה אפשרי בתנאי שהם לא יפגעו. עכשיו השאלה אם מדובר ב-3 אנשים או ב-17 אנשים, אני לא יודע. זה דבר שאתם תצטרכו לשקול אותו. זה נקודה רצינית.

יעקב בורובסקי: אפשר לדעת. אתה צריך להניח שאם נאספו ראיות וזוהי נקודת המוצא שלנו בדיון הזה, אז חלק מהראיות נתמכות על ידי העדויות האחרות. זו נקודת מוצא, אחרת אין ראיות אחרות, אם אתה אומר בכלל שעורך הדין של נסטלבאום ראה את החומר, ראה את העדויות, אז הוא לא הביא לכך איזה ראיות אחרות. הוא לא אמר שיש ראיות חפציות. הוא לא אמר שיש ראיות מעבדתיות. הוא לא אמר שיש צילומים. כלומר, הדיון כולו נסוב על עדויות. זה אחד מהפרמטרים שצריך לשקול.

גאולה אבידן: שיש 17 אנשים שאנחנו צריכים,

אסתי אפלבאום-פולני: שנמצאים בזירה. מה הם אמרו, אנחנו לא יכולים לדעת.

יעקב בורובסקי: לא יכולים לדעת כרגע וגם לא נכון לדעת, כי השיקול שאנחנו שוקלים הוא שיקול על ההשפעה.

עו"ד מוטי ארד: גם עד שהעיד לטובתו, הוא בחזקת מישהו שיש לו השפעה עליו.

יעקב בורובסקי: נכון.

עו"ד מוטי ארד: זה לא רק ההשפעה השלילית.

עו"ד רון גזית: נכון. הוא יכול להעדיף אותו.

יעקב בורובסקי: ברור.

עו"ד רון גזית: ורשימת העדים מופיעה בסוף,

היו"ר אמיר גילת: כן. זה אחד הסעיפים עם הקושי הרב ביותר מבחינתי.

גאולה אבידן: מה?

היו"ר אמיר גילת: הסעיף הזה של ה-17 עובדים שכפופים לו.

גאולה אבידן: נכון.

היו"ר אמיר גילת: ואחת הסיבות שאני מניח שהוגשה ההמלצה להעביר אותו מתפקידו, נובעת מהדבר הזה. נדמה לי שזה גם כתוב בדרך כזו או אחרת על ידי רוזנברג. פה נאמר לנו בסעיף 81 שיש לקחת בחשבון כי חל על נסטלבאום איסור מוחלט לשוחח עם העדים בנוגע למשפטו. זה חלק מהמגבלות שהטילה עליו הנציבות?

עו"ד מוטי ארד: כן.

היו"ר אמיר גילת: "וניתן לסבור כי נסטלבאום אשר מודע היטב להשלכות של הטרדה עד ושיבוש הליכי משפט, לא יפעל בניגוד להוראות אלה".

עו"ד מוטי ארד: אנחנו למעשה אומרים פה שמבחינת החשש משיבוש הליכי משפט, אנחנו לא חושבים שיש פה חשש אמיתי. החשש הוא יותר בצד התפקודי/התנהלותי של חטיבת החדשות בסיטואציה הזאת.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

יעקב בורובסקי: מכובדי, עו"ד מוטי ארד, מה שאמרת עכשיו סותר את כל המקרים שבהם אנשים הועמדו לדין על שיבוש הליכים. שיבוש הליכים זאת עבירה נלווית, וכיוון שהיא עבירה נלווית, כולנו יודעים שהיא מתרחשת בהיסח הדעת, היא מתרחשת באופן עקיף. עובדתית, להגיד שהיה לי חשש, לא יודע. אתה רוצה להניח שהעו"ד של נסטלבאום תדרך אותו תדרוך מצוין, ועדיין בפיתוי א' או בפיתוי ב' או בפיתוי ג' בלי שום קשר להעברתו מתפקידו, אגב, עבירת השיבוש קיימת. למה היא קיימת? כי זה הטבע האנושי.

עו"ד מוטי ארד: אתה אומר בהיסח הדעת.

יעקב בורובסקי: כך כל עבירת שיבוש פלילית, כל עבירת שיבוש כולל כאלה שהן נשמעות מזעזעות, הן עבירות שהמשבש לרגע לא חשב שהשיבוש יצא לפועל ויגיע לידינו.

גאולה אבידן: בסיום הליך והגשת כתב כזה או אחר, יש עדיין את החשש?

יעקב בורובסקי: בוודאי. עכשיו זה שיבוש הליכי משפט.

גאולה אבידן: אוקיי.

יעקב בורובסקי: בוודאי. הוא קיים כל הזמן. אתה שולח את פלוני, את אלמוני, עשית ככה, לקחת ככה.

היו"ר אמיר גילת: יש פסיקות בעניין של העברה עקב שיבוש?

יעקב בורובסקי: בוודאי.

היו"ר אמיר גילת: למה לא חוששים מעבירה של איומים למשל? הרי הוא יכול לעבור עבירה של איומים.

עו"ד מוטי ארד: אם הם יעבדו תחתיו, אז יכול להיווצר מה שמר בורובסקי אומר, שבהיסח הדעת, בלי לשים לב הוא משפיע עליהם כך או אחרת גם אם הוא תודרך לא לעשות את זה. אבל אם הם לא יעבדו תחתיו ולא יהיו איתו בקשר יום יומי,

היו"ר אמיר גילת: אז ממילא זה מתייתר.

עו"ד מוטי ארד: אז הוא יצטרך ליצור איזשהו משהו אקטיבי. ברור.

יעקב בורובסקי: אתה אומר את מה שאני אומר, רק להגיד שאין חשש, זה לא נכון.

עו"ד מוטי ארד: אז שהעברה מתפקיד לא יוצרת את,

יעקב בורובסקי: אמרתי מראש שאין קשר להעברה מתפקיד. אין קשר בין העברה מתפקיד. חיכוך בתפקיד יוצר את הבעיה.

היו"ר אמיר גילת: אז עכשיו אנחנו מתכנסים לשאלה איך אנחנו פותרים את בעיית החיכוך.

יעקב בורובסקי: לדעתי זו שאלה בדיון הרחב, אם רוצים לפתור את בעיית החיכוך.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. עו"ד גזית, אתה מציע לדון עכשיו?

עו"ד רון גזית: בסוף.

היו"ר אמיר גילת: בסוף לחזור לשאלת ההפרדה, כן או לא.

עו"ד רון גזית: אני חושב שאם תחליטו בסופו של יום להשאיר אותו בעבודה, ואם הנושא הזה יגיע לבית המשפט, אני מעריך שהנקודה המרכזית שיעניין את השופטים, זה הנקודה הזאת.

היו"ר אמיר גילת: נכון.

עו"ד רון גזית: כל היתר, אנחנו מעוגנים היטב. זה לא חמור. גם תזכרו, מגוון שיקול הדעת שלכם הוא רחב. השופט לא צריך לחשוב כמוכם. סך הכול שלא טעיתם בסבירות באופן קיצוני. אתם יושבים פה, אתם עושים דיון מאוד רציני. החלטתם מה שתחליטו, אין לי מושג מה. הנקודה הזאת של השפעה היא תהיה נקודה קריטית שמי שיופיע יצטרך להסביר אותה, ולכן תנו על זה את הדעת. זו נקודה מאוד חשובה.

היו"ר אמיר גילת: אז היית מציע עכשיו או קודם כל שנראה לאן הרוח נושבת, ואחר כך?

עו"ד רון גזית: אולי נגמור ואז נחזור לזה.

היו"ר אמיר גילת: ככל שזה תיאורטי ואנחנו לא צריכים לדון בזה. טוב, אז הסעיף הבא הוא התנהגות קודמת, עבר פלילי ומשמעתי של העובד.

גאולה אבידן: באיזה פרמטר?

היו"ר אמיר גילת: סעיף 8 בפרמטרים, עמוד 22 סעיף 83 בחוות הדעת. "אין מידע על עבירות פליליות ומשמעתיות שבהן הואשם או הורשע נסטלבאום".

גאולה אבידן: נכון.

עו"ד רון גזית: טוב, אז זה מאוד חשוב ברמה האישית, כבר 40 שנה.

יעקב בורובסקי: אין לנו מידע, לא נכנס מידע לחדר או שבדקנו בתיק האישי, ראינו, אין תלונות קודמות. אני מהזיכרון, לצערי, יודע שהיתה למשה נסטלבאום לפניה, אבל זה לא משנה מה אני יודע. תביאו בבקשה התייחסות.

עו"ד רון גזית: אתם חייבים להסתכל.

יעקב בורובסקי: נו, בוודאי.

עו"ד רון גזית: ולפתוח את התיק האישי.

יעקב בורובסקי: תיק אישי, שמישהו יעיין וידבר, כמו שאתה אומר, 40 שנה שהתיק נקי. לא יכול להיות שאנחנו מקבלים החלטה ללא תיק אישי.

עו"ד רון גזית: זה חובה. הייתי בטוח שזה נעשה. הואיל ואתה מעלה את זה ויש שתיקה בחדר, כנראה שזה לא נעשה. מישהו צריך לעשות את זה.

יוני בן מנחם: אתה רוצה שנתקשר לסמנכ"ל?

יעקב בורובסקי: מישהו לקח את התיק האישי לדורותיו מהארכיון והסתכל וראה? אם ניתנה הנחיה כזו לקראת הדיון, בסדר. אם לא ניתנה, שווה,

גאולה אבידן: נכון.

יוני בן מנחם: אני מעדיף שצימרמן יאמר את זה. הוגשה נגד נסטלבאום תלונה לפני כשנה על עבודה פרטית ללא אישור, ומי שטיפל בזה זה צימרמן, וזה נסגר.

יעקב בורובסקי: לא, העובדות לא נכונות. אני מציע לך לא לדבר מהזיכרון, לטובתך.

יוני בן מנחם: אני לא מדבר מהזיכרון.

יעקב בורובסקי: אז זאת עובדה לא נכונה.

יוני בן מנחם: אני חולק עליך.

יעקב בורובסקי: אתה יכול לחלוק.

יוני בן מנחם: אני מוכן להעלות את צימרמן על הקו.

יעקב בורובסקי: בוא אני אסבר את אוזנך. נפתחה חקירה,

גאולה אבידן: מה שיוני אומר, שהוא מכיר את התיק.

עו"ד רון גזית: מישהו צריך להסתכל בתיק הזה ולהגיד מה כתוב שם.

יעקב בורובסקי: מאה אחוז, ולהביא אם תרצה אפילו בכתב, מסודר, על אירועים שהיו ולא בקיצורי דרך.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, אז אני מבקש, המנכ"ל, צריך שמישהו יראה את התיק האישי.

יעקב בורובסקי: תתקדם, ממילא מישהו לא ילך לראות עכשיו את התיק האישי.

היו"ר אמיר גילת: אולי אפשר לשלוח מישהו.

יעקב בורובסקי: זה נראה לך רציני שמישהו יעבור על תיק של 40 שנה ב-3 דקות, ב-20:00 בערב, בלילה?

היו"ר אמיר גילת: אני לא אמרתי ב-3 דקות.

יוני בן מנחם: לפחות תהיו פה עוד שעה.

עו"ד רון גזית: אני רוצה לדייק. זה לא משנה אם בתיק האישי יש המלצות.. אני לא מדבר על הערות ונזיפות. זה לא מעניין.

היו"ר אמיר גילת: אני מציע שכרגע ההתייחסות שלנו תהיה כאילו אין לו עבירות משמעת ואין לו עבירות פליליות.

גאולה אבידן: אין לו עבירות פליליות שהוא הורשע בהן.

יעקב בורובסקי: אני ממליץ שהסעיף הזה לא ידון מחוסר ידיעה עד שהידיעה תגיע לפה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

גאולה אבידן: רק רגע, אבל זה נושא עובדתי.

יעקב בורובסקי: נכון.

היו"ר אמיר גילת: אני אומר, אני ממשיך בדיון. ננסה לקבל תשובות. אוקיי, אנחנו בבחינת עמדתו של העובד. פה נאמר לנו בסעיף 84: "יש לבחון את עמדתו של העובד ביחס לחשדות נגדו". טוב, אני מקצר. סעיף 86: "נסטלבאום אינו מביע חרטה". כבר אמרנו את זה גם לפני כמה דקות. "או התנצלות, אלא רואה

לנכון לתקוף את רביד, להגן על שמו. בנסיבות אלה איננו ממליצים לתת משקל כלשהו לרכיב זה". יש מישהו שמתנגד?

יעקב בורובסקי: כן. מה זאת אומרת איננו ממליצים לתת משקל, כשיש ראיה לכאורה, שהמצב הוא אחר? אנחנו בדיון. אנחנו לא קובעים אם זה נכון או לא נכון. אנחנו מתייחסים לראיה לכאורה כנכונה. עצם העובדה שנסטלבאום לא מביע חרטה, מתנצל.

עו"ד רון גזית: אני לא מציע לתת עמדה שלישית לזה שהוא לא מביע חרטה.

יעקב בורובסקי: לא, חס וחלילה לא פוגע בזכותו, אבל אם מישהו רוצה לשקול את השיקול הזה, יכול לשקול את השיקול הזה.

עו"ד רון גזית: זה שצריך להתייחס לכתב התביעה, כתבתי בחלק הראשון. פה הסעיף הזה בפסיקה אומר, אם בא עובד, אומר עשיתי, פשעתי, אני מצטער, לא אעשה את זה יותר, זה עובד לזכותו. אם הוא כופר מכל וכל, אז צריך להתייחס לזה כאילו אין לזה משמעות מבחינת עמדתו של העובד.

יוני בן מנחם: אני רוצה לעדכן לפרוטוקול. דיברתי עכשיו טלפונית, יצאתי. שוחחתי עם מנהל כוח אדם, צימרמן. אז במקרה הוא נמצא במשרד שלו ביחד עם סמנכ"ל משאבי אנוש, מר ירון רופין. ועכשיו הם יקחו את התיק לידיים, יעיינו בו ויתנו לנו תשובה תוך כדי הדיון.

היו"ר אמיר גילת: אז בורובסקי, אתה מתנגד לסעיף?

יעקב בורובסקי: לא, אני לא מתנגד. אני לא מתנגד לכלום. אני רק מעיר.

היו"ר אמיר גילת: לא, כי אנחנו עושים הרי סעיף סעיף.

יעקב בורובסקי: אתם יכולים לעשות את כל הסעיפים.

היו"ר אמיר גילת: טוב. השלכות ההשעיה הכלכליות והחברתיות על העובד, סעיף 87 בחוות הדעת. "בענייננו אין מדובר בהשעיה אלא בהעברה מתפקיד. אין השלכה במישור הכלכלי". המנכ"ל, זה נכון? זאת אומרת, אם הוא מועבר לתפקיד אחר, הוא לא נפגע כלכלית?

יעקב בורובסקי: אתה כועד מנהל יכול לקבוע את זה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

יוני בן מנחם: מר נסטלבאום לא בחוזה אישי. הוא בדירוג דרגה. הוא עלול להיפגע מכיוון שאנחנו לא נותנים שעות פיקטיביות אלא השעות הנוספות שהן מרכיב משמעותי בשכר. יש מכסה. אם הוא מנהל, הוא מקבל מכסה מקסימלית. אם הוא יעבור לתפקיד אחר שהוא לא ניהולי, אז יש חשש שהשעות האלה לא תהיה אותה מכסה שלו ואז יפגע השכר שלו.

יעקב בורובסקי: אני לגמרי לא בטוח שהחשש הזה קיים. אני חושב שלועד המנהל ולמנכ"ל יש מספיק שיקול דעת באיך ממלאים תוכן בתפקיד שכולל שעות נוספות, כדי לא לפגוע בשכרו. אי אפשר לנהל את זה ממקום אחר. יוצע לו תפקיד, בהנחה שהוא עובר לתפקיד. יוצע לו תפקיד מבלי לפגוע לא בתנאי שכרו, לא במעמדו, לא בשעות הנוספות, לא בשום דבר.

גאולה אבידן: במעמדו כן.

יעקב בורובסקי: לא.

היו"ר אמיר גילת: במעמדו, כן. הרי כל העניין הוא לא להעביר אותו לתפקיד ניהולי.

יעקב בורובסקי: אתם אומרים את הדברים וכשיתקיים הדיון אני אציע לכם הצעה שהיא לא תפגע במעמדו.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

עו"ד רון גזית: נשאיר את זה לאחר כך, אבל לגבי הצד הכלכלי, התשובה היא חד משמעית, אין לפגוע במצב הכלכלי.

יעקב בורובסקי: ברור שלא.

עו"ד רון גזית: ולגבי מעמדו, נדון בזה,

יעקב בורובסקי: נכון.

היו"ר אמיר גילת: טוב. "במישור החברתי ככל שיועבר נסטלבאום מתפקיד ניהולי, תהיה לכך השפעה קשה מבחינתו האישית, עיתונאי בכיר, תפקיד בכיר. הפגיעה התדמיתית פה שתהיה כרוכה בהעברה מתפקיד ניהולי, צפויה להיות

קשה, ולכן שיקול זה פועל לכיוון של אי העברה מתפקיד, יותר מאשר העברה". אנחנו מסכימים עם זה. גם הנסיבות האישיות, סעיף 88: "יש לבחון את המצב הכלכלי, המשפחתי והבריאותי של נסטלבאום. ידוע שהוא טוען להיותו חולה סרטן לאורך שנים. ללא ספק החלטה להעבירו מתפקיד ניהולי לאחר 40 שנות עבודה ברשות השידור, תהיה בעלת משמעות קשה עבורו". גם זה מסכימים.

עו"ד רון גזית: זה מה שאתה הדגשת.

היו"ר אמיר גילת: כן. הסעיף הבא הוא מידת הסיכוי להחזרה לעבודה במידה ויורשע. בטבלה שלנו כתוב שהסעיף הבא הוא מידת הסיכוי להחזרת העובד לעבודתו במידה ויורשע. אתם מתייחסים לזה אחר כך או שאין התייחסות שלכם?

עו"ד רון גזית: אני חושב שכיום השעיה או העברה מתפקיד, בשים לב להליך משפטי שיכול להימשך שנה, אולי יותר.. האיש על סף פנסיה, אני מניח. אני לא יודע בדיוק בן כמה הוא, אבל קשה לראות פה שהוא יכול לבנות לעצמו את העתיד חזרה לאחר מכן. זה מאוד כבד. ברמה האישית אין ספק שההחלטה כאן, יש לה משמעות כבדה. זה בצד האישי. אני חושב שזה מאוד כבד, כאשר מצד שני יש את האלמנטים הכלליים שדיברתי. אני חושב שאף אחד עכשיו לא יחלוק על זה שזה לא דבר קל עבורו, אם תחליטו להעביר אותו מהתפקיד.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, בסדר. פרק הזמן שחלף עד מועד שקילת העברה מתפקיד. בוא, תן לנו כמה מילים על זה, כי אתה אומר שלא לתת לזה משקל.

עו"ד רון גזית: אני לא נתתי לזה משקל משום שמועד הגשת התלונה עד המועד שהוגש כתב התביעה, זה פרק זמן סביר, לכן אני לא ראיתי בזה משקל בהקשר הזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

יעקב בורובסקי: ממועד ביצוע הדברים.

עו"ד רון גזית: על זה דיברנו.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו לא רוצים להתייחס לזה גם בהחלטה כתובה?

אסתי אפלבאום-פולני: הוא כתב את זה בסעיף 94. זה בדיוק מה שנאמר בסעיף 94, על שני הרכיבים.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. אנחנו מאמצים את 94 בהקשר הזה.

מידת החשש כי ההשעיה תפגע בהליך הבירור והחקירה. כבר התייחסנו בהקשר אחר.

אסתי אפלבאום-פולני: החקירה הסתיימה. הרי אין חקירה עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: נכון, לא רלוונטי בעצם.

אסתי אפלבאום-פולני: עכשיו יש משפט.

היו"ר אמיר גילת: לא רלוונטי.

יעקב בורובסקי: לגמרי לא בטוח, כי מאוד יכול להיות שיכולות להיות חקירות נוספות במהלך הדברים.

היו"ר אמיר גילת: זה יותר תיאורטי.

יואב הורוביץ: אני לא מכיר שום הליך גם פלילי וגם אזרחי שהוא לא מסתיים, שהוא פתוח.

עו"ד רון גזית: הוא רומז שיש עוד דברים. אסף רומז משהו כזה, אבל זה לא האישיו שאתם יכולים לקחת אותו בחשבון.

אסתי אפלבאום-פולני: הלאה.

היו"ר אמיר גילת: טוב. סעיף 96, לבחון את תקופת ההשעיה. "ככל שיקבע בסעיף 97 כי יש להעביר את נסטלבאום מתפקידו, הרי שהעברתו מתפקידו צפוי שתהא לזמן ממושך בהתחשב ברשימת עדי התביעה הארוכה.

עו"ד רון גזית: זה לטובתו במקרה הזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. פגיעה במשמעת ברשות השידור, בהתנהלות התקינה. לועד המנהל ממליצים לנו היועצים המשפטיים לבחון האם השארת נסטלבאום בתפקידו הניהולי כאשר עומדות לנגדו האשמות של הטרדה מינית

וניצול מעמד לרעה, עשויה לפגוע במשמעת עובדי הרשות או בהתנהלות התקינה של הרשות. פה זה לפתחנו.

אסתי אפלבאום-פולני: זה לדעתי יחד עם הסעיף הקודם,

היו"ר אמיר גילת: סעיף החיכוך.

אסתי אפלבאום-פולני: סעיף החיכוך, כן. ההתחככות, שכדאי לשמור אותו לסוף.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. טוב, אז בוא נתחיל לסכם כי עברנו על כל הסעיפים ונשארו לנו שני סעיפים שהם "סעיפי גג", שיכולים להשפיע יותר מכל.

יעקב בורובסקי: הם בתום הדיון.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, בסדר.

יעקב בורובסקי: אתה גומר את הדיון ואם יש רלוונטיות, אתה מקיים דיון.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי, בסדר, אז עד כאן. צריך להתחיל לסכם עכשיו את הפרמטרים השונים למקשה אחת ולראות למה אנחנו נותנים יותר משקל, למה פחות משקל. יש דברים שהם עובדתיים. אופי העבירה וחומרתה, אני חושב שהסכמנו שמדובר בעבירה, תעזרו לי עם הציטוט המדויק, איך ניסחתם את זה? מדרג,

עו"ד רון גזית: לא על הצד הגבוה.

היו"ר אמיר גילת: לא על הצד הגבוה. אמנם הטרדה מילולית שהיא לא במדרג הגבוה.

עו"ד רון גזית: הטרדה מילולית, התנהגות שאינה הולמת. זה נתפס לא על הצד הגבוה.

היו"ר אמיר גילת: זה משהו שלכאורה כן היה צריך לתפוס נפח במשקל השיקולים, זאת אומרת אם היה מדובר בעבירה חמורה, אז כמובן,

עו"ד רון גזית: אני חושב שזה צריך לתפוס נפח משמעותי, כי צריך לכרוך את הנקודה הזאת, אם כבר מתחילים לחבוק את זה, צריך לכרוך את זה עם העונש הצפוי. בשים לב שזה לא על הצד הגבוה, יוצא מכך שהעונש הצפוי, עוד

פעם, בלי לדעת, רק בית המשפט יקבע, אבל יתכן מאוד שהוא יהיה עונש נמוך ממה שאתם דנים כרגע, ולכן בהקשר הזה השעיה מתפקיד ניהולי או העברה מתפקיד ניהולי יכולה להיות עונש יותר חמור ממה שיצא, וזה שיקול בעדו.

היו"ר אמיר גילת: נכון.

עו"ד רון גזית: זה המשמעות של זה.

היו"ר אמיר גילת: כן. חברים, התייחסות לדברים של גזית?

יעקב בורובסקי: אני חושב שהמקרה הזה הוא יחסית לא מסובך. עמדתי היא לנסות לאזן בין אותם פרמטרים שדיברנו עליהם לחומרא, לבין אותם פרמטרים שדיברנו לקולא באופן שייתר את השימוע. אני חושב שהועד המנהל צריך לפנות למנכ"ל, להציע למשה נסטלבאום לתקופת הדיון המשמעתי לעבור לתפקיד בכיר שאיננו ניהולי. לדוגמא, להציע למשה נסטלבאום להיות ראש מחלקת או ראש אגף או עוזר למנכ"ל, אד הוק, לתקופה קצרה.

לנה קריינדלין: זה לא תפקיד ניהולי?

יעקב בורובסקי: לא.

לנה קריינדלין: עוזר למנכ"ל?

יעקב בורובסקי: תני לי להשלים רק מה אני מציע. לעסוק בתכנון בלי מעורבות של פיקוד. אני אומר פיקוד, אבל בלי מעורבות של ניהול על אנשים, בלי מעורבות של סמכות לגבי התכנון, אבל בעיקר מבלי להזיז אותו מתפקידו. הוא ישאר בתפקידו.

היו"ר אמיר גילת: כמנהל החדשות.

יעקב בורובסקי: הוא נשאר בתקן של מנהל החדשות. ממלאים לחדשות ממלא מקום. יוצרים את החיץ בין הדרישה של אגף המשמעת לבין כל הפרמטרים האחרים האישיים שעומדים לזכותו, כולל את האפשרות שהוא יצא זך וטהור בדיון. מזיזים אותו.

עו"ד רון גזית: אני לא מבין אותך. זה בגלל שאני לא מכיר את הרשות כמוכם. תעשה לי טובה, תסביר עוד פעם מהתחלה.

יוני בן מנחם: גם אני לא הבנתי, סליחה.

עו"ד רון גזית: יכול להיות שזו הצעה טובה. תסביר שוב לאט לאט.

יעקב בורובסקי: משה נסטלבאום לא מפנה את התקן. הועד המנהל לא מעביר אותו מתפקידו. הוא מרצונו בסיטואציה הזו שהמנכ"ל משוחח איתו, מבלי הצורך לקבל הכרעה. הוא מרצונו יוצר הפרדה והולך להיות לשלב הדיון המשמעתי בלבד, הוא הולך להיות בתפקיד שאם יהיה צורך, אפשר לכתוב אותו והוא פשוט והוא לא מסובך.

עו"ד רון גזית: תפקיד שעוד לא קיים.

יעקב בורובסקי: תפקיד שעוד לא קיים, בוודאי, שעניינו סיוע למנכ"ל. שכרו לא נפגע. התפקיד נשמר, הכול נשמר.

עו"ד רון גזית: במה הוא יסייע למנכ"ל?

יעקב בורובסקי: הוא יסייע למנכ"ל בתכנון עבודת הטלוויזיה והרדיו. בתכנון. למנכ"ל יש מספיק עיסוקים שהוא לא מסוגל לבד לנהל אותם. האם זה תפקיד לכל החיים? ממש לא.

עו"ד רון גזית: הוא יהיה בחטיבת החדשות?

יעקב בורובסקי: הוא בתקן, בוודאי. הוא לא זז.

עו"ד רון גזית: בפועל יהיה מישהו?

יעקב בורובסקי: בפועל יהיה ממלא מקום. אני מוסיף משרה. אני רוצה לפתור בעיה.

עו"ד רון גזית: אוקיי.

יעקב בורובסקי: אני בונה משרה חדשה. אני לא רוצה חס וחלילה שלא יהיה לו את יומו, בבית הדין המשמעתי. אני לא רוצה חס וחלילה. פה כולם כמובן רוצים אחרת אבל אני לא רוצה. אני לא רוצה חס וחלילה שהוא יפגע. תן לו את מעמדו.

יוני בן מנחם: (בשיחת טלפון). אם יש לך תשובה אחרי שבדקת, אז אני אשים אותך על רמקול כדי שנשמע. זה מנהל כוח אדם, מר צימרמן, שנתבקשנו שיבדוק את התיק האישי שלו. בבקשה, שומעים אותך.

צביקה צימרמן: (בטלפון) כן, בדקתי את שלושת התיקים האישיים שנמצאים אצלנו ולא מצאתי כל הליך שבאמת נמצא, או הליך משמעתי שנערך כנגד מר נסטלבאום. מצאתי שהיתה תלונה של המנכ"ל הקודם. זה היה בשנת 2011, ואולם הממונה על המשמעת השאיר מקום לחקירה והודיע לנו אחרי שימוע שנערך, שאנחנו ערכנו, הודיע לנו שהתיק נסגר.

יעקב בורובסקי: באיזה עניין נערך השימוע?

צביקה צימרמן: בשעתו, המנכ"ל התלונן כביכול על עבודה פרטית לכאורה, ללא היתר, שיש בה ניגוד עניינים. היות ואני הייתי גם החוקר של העניין, התברר שהיה לו היתר. בסופו של יום הממונה על המשמעת לא פתח בחקירה. הודיע לנו רשמית, לאחר שימוע שערכנו, הודיע לנו פורמלית על סגירת התיק. זה היה בשנת 2011.

יעקב בורובסקי: מה היו העילות שהמנכ"ל הקודם ביקש להעביר אותו מתפקידו והגיעו למבקר המדינה עד כדי שמבקר המדינה נתן לו הגנה?

צביקה צימרמן: הנושאים האלה לא נמצאים בתיק האישי. לא נדרשנו לשום פעולה מעבר למידע שאתה אומר, שהתפרסם בעיתון.

יעקב בורובסקי: האם ידוע בתיק האישי שהוא קיבל הגנה מעת מבקר המדינה?

צביקה צימרמן: בתיק האישי לא נמצא.

יעקב בורובסקי: אוקיי.

היו"ר אמיר גילת: הליכים פליליים, אין רישום.

צביקה צימרמן: אין.

יוני בן מנחם: תודה.

צביקה צימרמן: להתראות.

עו"ד רון גזית: אני אתן לך תשובה. יצגתי את רשות השידור בעניין הזה והוא ביקש הגנה ממבקר המדינה, והוא לא קיבל.

יעקב בורובסקי: אני אעזור לך מהצד השני. כבודו טוען, אני עזרתי לנסטלבאום לקבל צו הגנה, והוא קיבל זמני, לשנים. תאמינו לי שאני מכיר את

העובדות. אני, יעקב בורובסקי, בא לטובתו של משה נסטלבאום כדי שיקבל צו הגנה, משום שחשבתי בדיוק כמו הנימוקים שאתה אומר, ולשמחתי הוא קיבל, אבל זה לא רלוונטי לדיון.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. כן, איפה היינו?

יעקב בורובסקי: בהצעת הבסיס. תראו, כל ניסיון לקבל החלטה לא נכונה, היא פשוט לא נכונה. נניח שתצא מפה אמירה של פה אחד יוחזר לעבודה, סתם אני אומר. נניח שאנחנו נדחה את המלצת נציבות שירות המדינה, זה יגרור בעקבותיו, בצדק סובייקטיבי, ביקורת. נניח שאנחנו נעביר את משה נסטלבאום מתפקידו, זה יכול להיות הליך בלתי הפיך. אתה מעביר אותו מתפקידו, יש מישהו אחר. זה הליך בלתי הפיך. היכולת לייצר כרגע חומה נעוצה בעובדה שהדיון הזה ידחה אם נידרש אליו, מי שיהיה פה בעוד שנה. אם ההליך ישאר, אני לא יודע. כשאתה לא פוגע באדם ואתה לא פוגע בשכרו, ואתה משאיר אותו בתפקיד ומעמדו הפורמלי, מה אתה עושה? אתה עושה מצב זמני. מצב זמני יכול להשתנות. אתה מחכה לתוצאות הדיון, אתה לא מביע דעה. לא צריך לשקול את כל הפרמטרים והאיזונים ששקלנו בנקודת הזמן הזו. אני חושב שאם תבוא הצעה מסודרת למשה נסטלבאום באמצעות המנכ"ל יחד עם עורך דינו או באמצעותכם כחלק מהדיון. אני מזכיר לפורום הזה שאנחנו ניהלנו כאן שימוע לעמי שקד, מנהל הרדיו. כאן. בסוף הדיון אמרנו שאנחנו נקבל החלטה במקום אחר. פנינו לעורך דינו שהיה נדמה לי ציון אמיר, עורך הדין ציון אמיר והצענו הצעה מחוץ לכתלי רשות השידור, ימינה, שמאלה, צפונה, דרומה, ההסדר בסוף התקיים, כי כל הצדדים יודעים את השיקול שלהם. פה ההסדר הוא פשוט. לא אמרנו לעזוב. אתה לא פוגע בו. אתה רוצה להגיע למצב שבו ניתן יהיה, בהנחה שמשה נסטלבאום יצא זכאי או ינזק במידת נזק נמוכה, ראה מקרה רפי יהושע, אפשר להשאיר אותו בתפקידו, אין שום בעיה. בסיטואציה העכשווית אני חושב שיהיה מאוד בעייתי. אם כל אחד יעשה את האיזון הכי מקל לטובת משה נסטלבאום, עדיין יש לנו תפקיד כנציגי ציבור ואנחנו לא יכולים, לעניות דעתי, להתעלם מניתוח כל הפרמטרים. ההצעה שלי היא לעשות פסק זמן, לאפשר למנכ"ל לקיים את השיחה הזו אולי יחד איתך, יחד עם עורכי

הדין, לבדוק את האפשרות ולראות, אולי את ההצעה אפשר לשכלל, אולי אפשר למצוא סוג של תפקיד טוב יותר. לייתר את הצורך לקבל את ההחלטה כאן ועכשיו משום שמה שלא יקרה סביב השולחן הזה, אין לאנשים את כל הכלים, ומטבע הדברים, אני מזכיר לועד המנהל, אנחנו בשימוע של רפי יהושע כתבנו בכתב כוועד מנהל, כעורכי שימוע. כתבנו מכתב למשנה ליועץ המשפטי לממשלה, לאסף רוזנברג, שאנחנו נקבל ונכבד כל המלצה שלכם. כתבנו. זאת אומרת, אנחנו צריכים להפעיל שיקול דעת, אבל אנחנו לא יכולים להתעלם מהסטטוס, לכן צריך לייצר חומה. החומה תאפשר לדיון להתקיים. יצא הדיון כסאו שמור. אף אחד לא בא במקומו, אף אחד לא תופס לו את המקום.

__היו"ר אמיר גילת:__ מי ינהל את החדשות?

__יעקב בורובסקי:__ ממלא מקום שהמנכ"ל יקבע.

__היו"ר אמיר גילת:__ אז כן יתפסו את הכסא.

__יעקב בורובסקי__: לא יתפסו. ממלא מקום לא תופס. ממלא מקום הוא זמני. אני מדבר על ממלא מקום. הרשות תמצא את המינוי בפועל כאיזה תורה מסיני. ממלא מקום זה כל שלושה חודשים אתה יכול להאריך. אין לך בעיה.

__היו"ר אמיר גילת:__ גם שם כבר היינו. גם על זה כבר החלטנו.

__יעקב בורובסקי:__ מדוע אני אומר את הדברים? אני אומר את הדברים כי אנחנו צריכים להסתכל גם על הבית הזה וגם על הפורום הזה. גם על הבית הזה וגם על הפורום הזה. הפורום הזה, אני מדבר על המוסדות ואני מדבר על הנהלה. מנכ"ל צריך לשקול את שיקוליו הוא כמנכ"ל, אבל אני מדבר על הבית הזה ועל המקום הזה. כל צורך בהכרעה היא לטובה לבית הזה והיא לא טובה למקום זה. כל צורך בהכרעה.

__היו"ר אמיר גילת:__ נניח שהוא יסרב להצעה?

__יעקב בורובסקי:__ אם הוא יסרב להצעה, נקיים דיון, כל אחד עם הפרמטרים שלו. אין לך דרך אחרת. אם אתה לא יודע להגיע להחלטה, אז כל אחד בא, מקיים דיון. אני ממליץ להיזהר. אני אומר לכם ולי. אני אומר את זה כבר פעם שנייה ושלישית. הבית הזה צריך גם להסתכל על עצמו, והפורום הזה צריך להסתכל

על המשמעויות. לא כל חיבוק הוא חיבוק חם. יש לא מעט חיבוקי דב, ואני חוזר על זה בפעם השלישית או הרביעית בהקשר של משה נסטלבאום. אם הדברים היו נקטעים במקום שהם היו צריכים להיקטע, לא היינו מגיעים עד הלום.

יואב הורוביץ: אני מתנגד להערה משום שההערה הזאת מעידה על המעורבות האחרת שיש למר בורובסקי בעניין הזה, ולכן ראוי שלא תיאמר בהקשר הזה, כי אנחנו בוחנים את הדברים גם.

יעקב בורובסקי: כבודו, כבודו, דבר אחד אני מצפה ממך. אל תטיף לי מוסר ואל תגיד לי מה ראוי. אני לא חושב שיש לך סוג של סרגל להחליט מה ראוי ומה לא ראוי.

היו"ר אמיר גילת: אין עוררין שזה לא רלוונטי.

יעקב בורובסקי: לא, זה רלוונטי מאוד.

היו"ר אמיר גילת: למה?

יעקב בורובסקי: כי שאל העורך דין מה המעורבות.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני אומר, כל הנושא האחר הוא לא רלוונטי לדיון.

יעקב בורובסקי: שאל העורך דין מה המעורבות, אז אני רוצה להגיד מה המעורבות. אני ידידו הטוב של משה נסטלבאום, בשונה מכולכם. אני ידידו הטוב, ומשה נסטלבאום מדבר איתי בתדירות שלא דיבר עם אף אחד מכם. משהסוגיה עלתה, פנה אלי ראש מחלקת החקירות כיו"ר ועדת הביקורת. פנה אלי ראש מחלקת החקירות בנציבות שירות המדינה ואמר לי בהיי לישנא, תנסה להגיע לפשרה ביניהם, אחרת זה יהיה נזק בלתי הפיך לרשות השידור. אני פניתי למנכ"ל, פניתי לזליג.

יוני בן מנחם: סליחה רגע, אני רוצה לתקן את העובדות.

יעקב בורובסקי: אתה לא תתקן את העובדות. תן לי להציג את מה שאני אומר.

יוני בן מנחם: סליחה רגע, זה לא דיקטטורה פה. אתה מוכן לתת לי להגיד מילה?

יעקב בורובסקי: לא. אני רוצה לסיים.

יוני בן מנחם: אז אני מבקש מהיו"ר לאפשר לי לדבר.

יעקב בורובסקי: כשהיו"ר יאפשר לך לדבר, תדבר.

היו"ר אמיר גילת: רק תסיים.

יעקב בורובסקי: כשהיו"ר יאפשר לך לדבר, תדבר.

היו"ר אמיר גילת: אני מאפשר לך לסיים.

יעקב בורובסקי: ואז יוצא מצב שביום אחד חבר הועד המנהל כאן, יואב הורוביץ, שומע אותי בפרוזדור רשות השידור פונה אל משה נסטלבאום ואומר לו, תגמרו את הנקודה הזאת אחרת רע ומר. זאת המעורבות שלי. זאת חובתי. אני יו"ר הועד. אני יו"ר ועדת הביקורת. ביקשתי מועדת הביקורת לבדוק את נושא אי העסקתו של יגאל רביד מהמקום של הביקורת. נתקבלה החלטה שהנציבות מבקשת לא לקיים את הביקורת עד לעניין. זאת המעורבות שלי, ואני סבור, ואני חוזר וסבור וחוזר וחוזר וסבור, שלפורום הזה יש רק מה להפסיד בקבלת ההחלטה, ותשקלו את זה ותיזהרו ותיזהרו מהתלהמות ותיזהרו מאי ראיה של הדברים. אתם לא מזיקים לאף אחד. הראשון שניזוק הוא משה נסטלבאום ואחרי זה התדמית של רשות השידור.

היו"ר אמיר גילת: בבקשה.

יוני בן מנחם: אני מבקש להעמיד את הדבירם על דיוקם. מר בורובסקי לא היה פה בדיון הקודם. המעורבות שלי והניסיון שלי לפתור את המחלקות בין השניים לא היתה בעקבות פנייתך, מר בורובסקי. פנה אלי מר אבי ליכט לפני שאתה פנית אלי.

יעקב בורובסקי: נכון.

יוני בן מנחם: וביקש ממני את הדברים.

יעקב בורובסקי: נכון.

יוני בן מנחם: רק להעמיד את הדברים על דיוקם. זה כל מה שרציתי.

היו"ר אמיר גילת: יואב, בבקשה.

יואב הורוביץ: אני פונה אליך, מדבר אליך כי אתה המנחה, לא כי אתה הדיין.

יעקב בורובסקי: הוא היועץ המשפטי.

יואב הורוביץ: אני חושב שהניסיון שלך אולי ישמש לי כמצפן או כמורה דרך, כי אני באמת, מה ששמעתי כרגע הוא מבחינתי מאפיין, כי פה זה מחזק בי את כל סימני השאלה שרצינו לדחוק אותם הצידה, בתוך זה שאמרנו שאנחנו מקבלים את הראיות כפי שהן, אבל כל מה ששמענו כרגע, ותיכף אני אתייחס גם להצעה של יעקב, מחזק בי את העובדה שיש פה מקרה שאם הממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה פנה ליעקב בורובסקי,

יוני בן מנחם: לא, ראש אגף חקירות.

יואב הורוביץ: ראש אגף חקירות, סליחה. פנה ליעקב בורובסקי וביקש להגיע לפשרה. יש לפחות סימן שאלה גדול באשר לאם מר נסטלבאום יורשע. יש פה סימן שאלה גדול. אז זה קודם כל. עכשיו תראו, אנחנו כולנו נמצאים פה באיזה מן מחזה רע. למה רע? אני באופן אישי מאוים מהרגע שהתחיל ההליך הזה. מאוים. אני אומר את זה on record, על ידי אנשים שהם צד בסיפור הזה. פועה, את לא אוהבת את זה אבל אני מאוים באופן כזה שמזהירים אותי מלקבל החלטה כזאת או אחרת. אם המציאות שמה אותי כסוג של דיין, אני לא יכול שלא לקבל את הכלל שאין לו לדיין את מה שרואות עיניו בעניין הזה. זאת אומרת, אני חייב להתנתק, כי הדבר הכי קל שיש לי לעשות עכשיו, זה לקבל את ההצעה שלך. זה הכי קל, זה פותר אותי מאחריות. אם אתם שואלים אותי אם יש משהו שיפגע בתדמית של רשות הציבור, אותו סעיף שאנחנו דיברנו עליו, זה קבלת החלטה מהסוג הזה. זאת אומרת, להשאיר אותו בתפקידו, להמשיך. הרי חמור. הרי פה מעידים על זה. אז לא, אנחנו עכשיו ניקח את כספי משלם האגרה, נמשיך לשלם לו את מה שהוא מקבל ונצפה שכל הציבור יגיד לנו, חבר'ה, שיחקתם אותה, אתם בסדר. אני אומר, ההיפך הגמור. זה בדיוק ההסבר ללמה בסעיף הזה של אמון הציבור, זה הדבר שיפגע באמון הציבור. לכן מה שאני אומר, והמסקנה שאליה אני הגעתי: כשאני לוקח בחשבון את העובדה שהעבירה היא לא עבירה בדרגת חומרה גדולה אלא הגדרנו אותה כ-אינו

במדרג הגבוה של העבירה. בהתחשב בזה שהמקרה הזה, היו מספר סעיפים שהם לחומרא, ואני רוצה בראש ובראשונה להגיד שאני חושב שעל מנהל חלים כללים הרבה יותר מחמירים מצד אחד. מצד שני יש לנו פה בן אדם שחזקת החפות חלה עליו והמקרה הזה הוא מקרה גבולי, מקרה שגם הנציבות רצתה, אני יכול להעיד בשם עצמי שפנה אלי יגאל רביד ואמר לי, יואב, תעזור לי לסגור איתו. כל זה לא קרה לפני 20 שנה. זה קרה לפני כמה חודשים. מה אני אמור לעשות? להגיד לא? ואני אקבל החלטה? עומד פה בן אדם, ופה אני אסיים, שמידת הנזק שייגרם לו, לבן אדם, לדעתי המעשה הוא מעשה בלתי הפיך מבחינתו, ואני חושב שכולכם תסכימו איתי. לא מדובר פה בבן אדם בן 35 שהתברר עכשיו המקרה בעניינו במשך כמה חודשים, ולאחר מכן הוא יחזור לעבודה. מדובר פה בבן אדם בסוף הקריירה שלו, שבעמל גדול בנה את עצמו והגיע למה שהגיע, למנהל החדשות, ויש לו גם רצונות להמשיך הלאה. כל השעיה או כל קטיעה, הדרך הזאת תגרום לו נזק בלתי הפיך. וכשאני לוקח את הכול ביחד ומאזן, אני לא יכול בשלב הזה שלא להגיע למסקנה, ואני אומר עוד פעם, ואני יודע שאני מזמין עלי חברים. אני נמצא במצב, אני רוצה לספר לכם. ישנם גורמים שקראו לחרם צרכנים על אוויס, בפייסבוק, בגלל החלטות שאני כביכול מקבל פה. זאת אומרת, ברור לי לאן אני הולך. ברור לי מה יקרה. ואני מחזיק פה איום בכתב שנשלח אלי על ידי אנשים שמעורבים בעניין הזה, איום ברור, לקבל החלטה בנושא הזה, שזורקת את נסטלבאום, ולמרות זאת ובגלל זה ההחלטה שלי, חברים, זה להסתכל רק על מה שיש מולנו ולא לגעת בו. יקבל את יומו בבית המשפט, יהיה הליך ויצא צודק, יצא צודק. יצא אשם, יצא אשם. אסור לנו לגעת על סמך מה שיש פה לפנינו ולהעביר אותו מתפקידו. מה כן? אנחנו חייבים והאחריות פה היא עלינו ואפשר לעשות את זה. אנחנו צריכים להתייחס לאותם סעיפים שמצביעים על הנזק שיכול להיגרם לעדים ולחקירה. אני חושב שהייתי מפריד ואומר שגם פה המקרה הוא גבולי משום שהעדים, שוב אני מפנה אתכם לביאור הקודם שאומר מי מהעדים הוא בעדו. אנחנו לא יודעים כרגע. אני לא יכול שלא להתעלם. אני לא בודק את הראיות, ואני לא יכול שלא להתעלם מההצהרה של עורך הדין שאומר שחלק גדול מאוד מהעדויות הן עדויות לטובתו, שמאשרות את הגרסה

שלו. לאור העובדה שאפשר גם לקיים בתקופה הזאת, בתקופה שאנחנו נגדיר אותה, להזהיר ולייצר את המנגנונים, וזה המנכ"ל צריך לעשות, שלא יפגעו לא במעמדם ולא בשכרם של כל מי מהאנשים שמעורבים באופן ישיר ובולט, לצורך העניין יגאל רביד ורותם, שהם המתלוננים, ולפקח על זה. אני חושב שזה הדבר המידתי והנכון שיש לעשות ויש להחליט בעניין הזה. תודה רבה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> גאולה.

<u>גאולה אבידן:</u> יש אפשרות שלא לפרוטוקול, להתייעץ?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא סוגרים פרוטוקול. את יכולה להתייעץ.

<u>גאולה אבידן:</u> לא, רציתי לברר כמה דברים.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תבררי, תשאלי.

<u>גאולה אבידן</u>: לא. אחר כך אני אגיד מה שיש לומר.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אז תגידי.

<u>גאולה אבידן</u>: לא כאן.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אסתי.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> בגלל שיש פה כזאת מנה של נתונים ושל מסרים ושל המון המון מעטפת לכל הסיפור הזה, מאוד מאוד עוזר לי להיצמד למניואל כלשונו, כי מאחר ואנחנו מכירים וגם חבריי אמרו פה, גם את התרבות הארגונית במקום הזה וגם את ההתנהלות לכאן או לכאן, מכל הצדדים, אני מאוד הייתי רוצה להיצמד למניואל המשפטי, ולפי המניואל המשפטי, ראשית אני חושבת למעט שני הסעיפים האלה של הכפיפות והסעיף של החקירה, כל מה שציינו קודם, סך הכול הדברים די מאוזנים כפי שצוין בחוות הדעת. אני חושבת שבהינתן זה שלא הוגשה שום הצעה לא מנסטלבאום ולא מעורך הדין שלו לגבי רצון שלו לסוג של פשרה או סוג של פתרון, אני לפחות ברגע הזה חושבת.. יש לי שאלה, בהנחה ואני נניח אומרת לא לנגוע בו, להשאיר אותו בתפקידו. אנחנו יכולים לשקול נניח חוץ מלהרחיק אותו מהעדים, יש לנו עוד משהו? אזהרה, נזיפה?

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני אומר שני דברים שחסרים לי גם בניתוח שאת עושה וגם בניתוח שיואב עשה. יש פה נקודה דרמטית שהעלינו אותה מקודם

ואיכשהו אתה התייחסת לזה אבל לא בחדות הנדרשת. אני מייד אתייחס למה שאת אומרת. בהנחה ומשאירים אותו, המנכ״ל לעניות דעתי צריך לבוא ולומר איך מתמודדים עם מצב שיש בין 3 ל-17 עדים. אנחנו לא יודעים.

אסתי אפלבאום-פולני: נכון.

עו״ד רון גזית: שהם כפיפים לו. איך מבחינה ניהולית ארגונית, בהנחה ומשאירים אותו וכמובן מזהירים אותו שהוא לא ידבר איתם על המשפט ושום דבר, ואני מאמין שהוא יעשה את זה, אבל ברמה היום יומית כשהעסק טעון, הוא יודע שהאנשים האלה העידו לטובתו או כמו שאמר מוטי, אפילו בעדו. השאלה איך זה מתנהל, העניין הזה. זה דבר שאני הדגשתי מקודם. זה הדבר המרכזי שיעניין את גוף הביקורת, אם זה יגיע אליו לערכאות. ולכן אנא בטובכם, אני מציע כפי שאתם ממשיכים את הסבב של הבעת הדעה, צריך לשמוע מהמנכ״ל איך הוא מתמודד עם אירוע כזה בהנחה ותהיה החלטה בסופו של דבר להשאיר אותו בתפקידו.

אני רוצה גם להתייחס מילה אחת אליך, מר בורובסקי. ההצעה שלך מפתה, אבל היא חסרת סיכוי גם אם יקבלו אותה. אתה ראית את השימוע, אבל מר נסטלבאום מכוון, ההיפך, הוא הציע הצעה. הוא מכוון לתפקיד מנהל הטלוויזיה, מה שאנחנו לא דנים בזה היום, אבל לא רק שהוא לא רואה את עצמו זז הצידה, הוא רואה את עצמו אפילו מתקדם קדימה ולכן אין סיכוי שהוא יקבל את ההצעה הזאת.

יעקב בורובסקי: א׳, לו אני אתה, ואני אומר לך את זה, אני לא הייתי מדבר בשמו. יש שימוע, יש הערכת סיכויים. אם הפורום הזה לא ישדר לו חיבוק דב, נסטלבאום ישקול כמו כל אדם אחר, כמוך וכמוני.

היו״ר אמיר גילת: ברור, אבל אני חושב שההצעה הזאת היא ללכת עם ולהרגיש בלי.

יעקב בורובסקי: רגע, רגע, רגע. אני הייתי מציע דווקא לך להבין ולהסתכל על המכלול. יואב בטעות, ואני מסכים, קורא לך מנחה, אז אני כן חושב שיהיה נכון לייעץ לאנשים פה גם אפשרויות של מחוץ לקופסה, כי אנשים טעונים. כל אחד בא, בוודאי אדם כמו נסטלבאום שמעמידים אותו בפני הסיטואציה הזו. יש

אמירה בוטה מאוד בין הועד המנהל לבין נציב שירות המדינה לבין היועץ המשפטי לממשלה, בוטה מאוד, אם אין משקל מלא וראוי לחומרים. יש פגיעה חמורה לנסטלבאום אם בטעות בעת הזו מזיזים אותו מהתפקיד, כיוון שיש דרך שלישית שהיא ממזערת החלטה פה עכשיו. כל החלטה עושה רע לכל המערכת הזאת, אבל הדיון לא מסתיים פה, לא הולכים עכשיו למקומות אחרים, מה, יש דיון משמעתי, תנו לדון המשמעתי להתקיים. זה מקומם ישר את כל ועדי העובדים. זה פוגע בנו, בועד המנהל, באנשים שיושבים פה. אני מקווה שאתם רואים את השימוע הזה בנפש חפצה, כי זה מתחיל כבר להיראות לי טוב. אני אומר, אני מקווה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> טוב.

<u>יעקב בורובסקי</u>: יש בנו, בראיה חד מימדית מידת נזק גדולה מאוד. גדולה מאוד. אנחנו גוף שמחויב לביקורת ציבורית. אנחנו גוף שמסתכלים עליו מכל זווית. אם גם בזה, כשגורם מקצועי, בכיר, בא ואומר לנו, ואני מסכים שהזזתו של נסטלבאום מתפקידו היא פגיעה חמורה. בואו תמצאו שביל ביניים. מה, הוא לא יסכים? בוודאי שהוא יסכים. מתי הוא לא מסכים? כשהוא בטוח שהכל יהיה בסדר. והכל לא יהיה בסדר, כי זה לא נגמר פה. לכן אני חושב שכדאי גם לכם לשקול אפשרות להנחות את הפורום הזה לבדוק את ההצעה בצורה רצינית, להיות חלק מהבדיקה של ההצעה, בצורה רצינית. שום דבר לא קורה אם הדיון הזה יהיה בעוד 10 ימים על הנקודה הזאת.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני רוצה להשיב לו. אני רוצה לומר ככה, ההנחיה שלי של הפורום היא מאוד פשוטה. אחרי הדיון הזה שהוא דיון מאוד רציני, אין לי ספק שגם אם אנשים, יש להם דעות שלא משקפות אולי את מה שאתה חושב, אני בטוח שכולם פה נמצאים בנפש חפצה. זה דיון מצוין, רציני ומעמיק. אני שלם איתו לגמרי. אני חושב שאם תתקבל פה החלטה להעביר את מר נסטלבאום מתפקידו, זו החלטה שניתן להגן עליה מבחינה משפטית.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ברור.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני חושב שאם תתקבל פה החלטה שלא להעביר אותו מתפקידו, היא תנומק בנימוקים הדרושים וכל אחד יתן את דעתו. זו החלטה

שניתן להגן עליה מבחינה משפטית, ובלבד שהמנכ"ל יתן פתרון. אני אומר מנכ"ל, אני לא בטוח, אבל נדמה לי שזה יותר במישור שלך לעניין של הכפיפויות, בלי לפגוע בכפיפים חס וחלילה. אני אוסיף ואומר משפט. אני אומר את דעתי. יהיה קושי עם מי מאלה שרוצים להשאיר אותו בתפקידו על מנת בהמשך הדיון שיהיה בועדת האיתור להעלות אותו לתפקיד מנהל טלוויזיה. אני חושב שיהיה קושי גדול מאוד.

היו"ר אמיר גילת: אני מתחבר לזה, לכן אני אומר, אנחנו שוקלים פה שיקולים כבדי משקל ומתלבטים גם בנושאים שהם כמובן לטובת החקירה והאינטרס הציבורי וכל מה שדיברנו וגם מהצד השני, את הנושא של נסטלבאום. ברור שכל פתרון סמנטי כזה או אחר שהמשמעות שלו היא שהאיש לא יהיה מנהל חטיבת החדשות, זה נזק בלתי הפיך למשה נסטלבאום.

יעקב בורובסקי: למה בלתי הפיך?

היו"ר אמיר גילת: זאת דעתי. אני מביע את דעתי. לכן כל פתרון סמנטי, לדעתי יהיה בו פגיעה בלתי הפיכה במשה נסטלבאום, משום שלא חשוב איך שתקרא לזה, ברגע שאתה לא נותן לו להיות מנהל חטיבת החדשות, אתה פגעת בו וגם אנחנו יודעים, בעתידו. אני הייתי הולך על פתרון קרוב ולכן אני רוצה לדבר לפני המנכ"ל כדי שהמנכ"ל יחווה את דעתו. על פתרון שהוא קרוב למה שברובוסקי מציע, אבל אני אומר, באופן שהוא נשאר מנהל חטיבת החדשות ובתור כזה שיושב על הכסא שלו עם התואר שלו וכמובן עם מעמדו והתנאים הנלווים, אנחנו מוצאים את הדרך שהוא לא משבש את החקירה, לא משפיע על עדים.

יעקב נווה: לפני המנכ"ל אולי אגיד משפט אחד. לא מביע דעה. אני מוסיף לדברים שלך ושואל האם יש אפשרות, שוב, אתה אמרת שפנו אליך. פנה אליך יגאל רביד. יגאל רביד גם דיבר איתך. אולי אפשר שוב לעשות פגישה כזאת. אם אתה מחליט שכן צריך להישאר בתפקיד ניהולי ואתה אומר שאתה בעד שימשיך בתפקיד, אולי אפשר למצוא את הדרך שוב. יש פה 6 עורכי דין, יש פה מוחות. אני ראש יצירתי, אני אמן. יש פה עוד אחד, אמנית. בואו נחשוב על משהו יצירתי יותר. נחפש דרך איך אנחנו.. בסך הכול שניהם ימשיכו לעבוד, כול העדים ימשיכו לעבוד. הוא ימשיך לעבוד. חשבו על דרך שהיא יותר יצירתית, לעשות מפגש

ביניהם. אולי דרך המנכ"ל, אולי דרכך, אולי ביחד שניכם. לא יודע. למצוא פתרון, כי שניכם, אתם מגיעים לשפה משותפת.

יוני בן מנחם: יש פה שאלה משפטית האם אפשר לבקר את התובענה במקרה והגיעו,

עו"ד רון גזית: התשובה היא שאי אפשר.

יעקב נווה: אני רק הערתי הערה, שהיום גם בהליכים פליליים שופטים שולחים לגישור.

יעקב בורובסקי: בוודאי.

יעקב נווה: וזה משליך. אחר כך זה משליך על הפתרון, על העונש.

יעקב בורובסקי: אפשר להגיע בסופו של יום לכך שיש פה הפחתה אדירה,

יעקב נווה: להרגיע את המצב.

יעקב בורובסקי: ההרגעה תוביל בסוף לכך שהוא ישאר בתפקידו והוא יחזור למסך, וכל המלחמה הגדולה הזאת, כמו מודל השנאה-אהבה, זה מה שיקרה, אבל אם אנחנו בטעות מלבים, זה ליבוי, אנחנו מגיעים לתוצאה מאוד בעייתית.

היו"ר אמיר גילת: כן, המנכ"ל.

יוני בן מנחם: אני רוצה להתייחס לזה בכמה היבטים. אני לא הבנתי אם מר בורובסקי שינה את ההצעה שלו, לפחות הדברים שהוא אמר עכשיו, אבל יש חשש שאם אנחנו נלך על ההצעה הראשונה שאמר מר בורובסקי, אנחנו נואשם ביצירת דבר פיקטיבי ודבר שאיננו קיים, תפקיד שאיננו קיים. אגב, קשה מאוד לצקת תוכן למה שתיאר פה מר בורובסקי, מבחינת המשימות שיוטלו על מר רביד. אבל לעצם העניין, אפשר לייצר מנגנון, חיץ, להערכתי מנגנון חיץ ניהולי בין מר נסטלבאום, להשאיר אותו בתפקידו כמנהל החדשות ולייצר חיץ ניהולי בינו לבין אותם 17 עדים שאנחנו לא יודעים כמה מהם באמת הם עדי תביעה או לא. אפשר לייצר את זה על ידי זה שאנחנו נכפיף את ה-17 האנשים האלה שעובדים בחטיבת

החדשות לאחריות ישירה של רכז הכתבים ולאחריות ישירה של המנכ״ל, שבין כה וכה כבר משמש כמה חודשים כמנהל הטלוויזיה, ורכז הכתבים והמנכ״ל הם שיחתמו גם השעות הנוספות שלהם בסוף כל חודש, ואז זה יצור את החיץ הזה.

עו״ד רון גזית: לא רק זה, אתה מאשר להם, אם צריכים עבודה נוספת או כל דבר? הכול?

יוני בן מנחם: כן. הטיפול בהם יעשה על ידי רכז הכתבים, על ידי הכתבים, על ידי המנכ״ל, ואז אפשר ליצור את החיץ הניהולי הזה. אבל אני רוצה להתחבר לדברים האחרים שנאמרו פה על ידי יעקב נווה. במקביל אפשר להסמיך את המנכ״ל לשוב ולתווך בין השניים האלה, לנסות ולגשר אחרי שתקבלו את ההחלטה הזו, כדי למצוא פתרון למר רביד, ואם ימצא הפתרון הזה, אז זה גם כמו שאמרת, יהיה לזה השלכה משמעותית. אני הבנתי אותך נכון? אם ימצא פתרון כזה, שיהיה לזה השלכה משמעותית גם על התובענה הזאת שהוגשה.

יעקב בורובסקי: חבריי, חברי הועד המנהל, מה שאומר לנו המנכ״ל, הוא אומר רבותיי, בסוף אפשר להגיע לפתרון אבל תקבלו עכשיו את ההחלטה. תקבלו עליכם את כל הבוץ. תקבלו עליכם את כל הביקורת, ואני בסוף, הוא לא אומר את זה במילים שלו, הוא לא מתכוון לזה, אבל זאת התוצאה. בשום פנים ואופן לא. צריך להשהות את הדיון. שום דבר לא קרה. מה קרה? משהים את הדיון, בודקים.

אסתי אפלבאום-פולני: אפשר לגשר ביניהם?

יעקב בורובסקי: בוודאי. אפשר לגשר.

יוני בן מנחם: אם היה אפשר אז הייתי מציע לגשר, אבל לנסות תמיד אפשר.

יעקב נווה: 40 שנה הבן אדם יושב, אין עליו שום עבירה.

יעקב בורובסקי: לא נאמר. עזוב, אני לא רוצה עכשיו, באמת.

יעקב נווה: עכשיו שמענו אותו בטלפון.

יעקב בורובסקי: אתם יכולים להגיד 8 פעמים אין עליו, ואתם יכולים להגיד 7 פעמים יש עליו. אתם רוצים לקבל החלטה כזאת? מאה אחוז, תקבלו החלטה כזאת.

יואב הורוביץ: סליחה, סליחה, מה שיקרה, שאם לא תהיה החלטה חד משמעית, אין שום סיכוי לגישור הזה.

יעקב בורובסקי: אין סיכוי לגישור הזה. כל האמירות שלכם הן אמירות של חיבוק דב. אתם הולכים צעד אחר צעד ומכשילים את האיש. אתם, אנחנו. ומכשילים את האיש כי הוא בטוח שהכל בסדר. אלא מה, אנחנו, הפורום הזה כפוף לביקורת ציבורית. הוא גם כפוף לביקורת משפטית. הוא יכול להגיע לסיטואציה, עו"ד רון גזית אומר, אני יכול על מתחום הסבירות להגן על כל החלטה וזה בסדר גמור, אבל זה לא עניין משפטי, זה עניין ציבורי. איך היועץ המשפטי לממשלה או אבי ליכט או כל אחד אחר יסתכל עלינו שהתחייבנו בכתב בפני אסף רוזנברג שנקבל על המלצה. איך יסתכלו עלינו שכבר יש המלצה ואנחנו ממשיכים.

עו"ד רון גזית: מי התחייב לקבל כל המלצה?

יעקב בורובסקי: הועד המנהל.

אסתי אפלבאום-פולני: בזמנו היה לנו הליך כזה.

יעקב בורובסקי: אנחנו בהליך כזה. היה בירור בהליך כזה. אני מספר לך עובדות, על 11 מנכ"לים. הם לא נתנו שום פרט מחומר החקירה וביקשו מאיתנו להתייחס לעובדה שהוגשה תלונה.

אסתי אפלבאום-פולני: זה היה שעות עבודה,

יעקב בורובסקי: אנחנו אמרנו, איך נדע להתייחס,

עו"ד רון גזית: בעניין הזה?

יעקב בורובסקי: לא, בעניינו של סמנכ"ל אחר.

עו"ד רון גזית: הבנתי.

יעקב בורובסקי: איך נדע להתייחס, והתפתח דין ודברים וביקורת, וליועץ המשפטי לממשלה, וכל העולם ואשתו, הכול היה מהמקום, אני אומר את זה, שאנחנו מבחינתם שוקלים שיקולים זרים. ואתם יודעים את זה שזה ככה. אז למה

לא להגיע לפתרון שאפשרי, שבו הועד המנהל, המוסד הזה ישדר גם רצינות, גם אחריות. לא יופיע יואב, גם אם הכול לא נכון, בדימוי שהוא עושה פה מעשים ללא נפש חפצה. אתה יודע את זה. מה, אנחנו לא יודעים? כשאתה עוד אומר, אני מאוים ואני ככה ואני אחרת. זאת עבודתנו, צריך לשקול שיקולים ציבוריים. והמריבות הכי גדולות שהיו, נפתרו פה.

יעקב נווה: אולי אפשר לפתור.

יעקב בורובסקי: בוודאי שאפשר לפתור. קח זמן. יש מנגנון, איך אמר יואב הורוביץ? אני רוצה החלטה. יש מנגנון שאומר, חבר'ה, תשברו את הראש, כנסו לחדרים, תשברו את הראש עד שיצא עשן לבן. אתה שואל אותי מה הפתרון לסכסוך? יגאל רביד חוזר למסך. הוא לא צריך אותנו, הוא יחזור למסך כי זה הייעוד שלו. יגאל רביד חוזר למסך, משה נסטלבאום נשאר מנהל החדשות. הוא לא יכול להמשיך להיות כפי שאומר פה, מועמד של ועדת האיתור. יכול להיות שיש מנגנונים אחרים. הכול יכול להיות. זה המנגנון, עם זה הולכים הלאה. לא בכוח, לא בעוד כוח ולא בעוד עוד עוד כוח. עם טיפה רצון טוב. אני אומר לפורום הזה חזור ואמור, פורום, קחו אחריות. אל תגבו גיבוי של חיבוק דב. אל תקבלו החלטה. כל החלטה היא לרעתכם. כל החלטה. יש מנגנון אחר. תנסו להגיע לפשרה. שום דבר לא קרה. מה זה משה נסטלבאום? כי התחייבנו בפניו? כי מה? כי אנחנו רוצים שהפורום הזה ישרת את כלל הציבור. איך אנחנו יוצרים אמינות? תנו לאנשים, כשהחרב מונחת על א' ועל ב' ועל ג' לקבל את ההחלטה. מה, אתה רוצה שהועד המנהל הזה הוא גם יאכל את הדגים המסריחים וגם שיגרשו אותו מהעיר? זה מה שאתם רוצים שיקרה לנו? וזה קורה, ואתם רואים את זה.

היו"ר אמיר גילת: יואב, בבקשה.

יואב הורוביץ: אם אנחנו נלך ונחזיר את יגאל רביד למסך ואת נסטלבאום לתפקיד, אם יש משהו יותר מכל מה שמפחיד אותי, שאני צריך מחר בבוקר, אולי היום בערב כשאני אצחצח שיניים לפני השינה, שאני אצטרך להסתכל על עצמי במראה ולהגיד, אוקיי, מה קרה, יואב? היה בן אדם, הזהירו אותו on record. גם יעקב יודע את זה, שאם הוא ילך ויהיה מועמד, אנחנו נסכל את המינוי

שלך. סיכלו את המינוי שלו. אפילו אתם יודעים מה? אפילו ברמה הציבורית. היה סיכון, שיגרו טיל ואנחנו עכשיו בעצם נותנים גושפנקא לתהליך שאני כבן אדם לא יכול לקבל אותו, ואני מוכן לשלם עליו את כל המחיר. אני באופן אישי מוכן לשלם עליו את כל המחיר. אני מוכן, מאשר להיות זה שאומר, אתם רוצים לסכל מינוי של מישהו? תגישו נגדו תלונה, ואנחנו ראינו את זה פה כולנו עשרות פעמים.

יעקב בורובסקי: הוגשה תלונה. היא נמצאה מוצדקת.

יואב הורוביץ: אנחנו מסתכלים אחורה. מה יש בין הנציבות ובין רשות השידור? אנחנו רואים עשרות מקרים כאלה וגם לזה אנחנו חייבים להיות סוף, ובמובן הזה צריכים להיות בני אדם וצריך לקבל החלטה, וההחלטה שאני אומר זה לא להעביר אותו מתפקידו. נקודה. זה הכול. בהינתן, שזה תנאי מתלה מבחינתי, שהמנכ"ל מביא: 1. לזה שיוצר החיץ הזה ולא יפגע בכהוא זה לא הקטע המקצועי ולא הקטע הכספי של מי מהמתלוננים. לגבי שיבוש הליכי חקירה, אני חושב שהנושא הזה בכלל לא קיים וגם הסברת לנו שהנושא הזה, דרגתו פחותה כרגע מבחינתנו, ולכן זה מה שאני אומר ואני מבקש מחבריי לקבל החלטה.

היו"ר אמיר גילת: כן, בבקשה גאולה.

גאולה אבידן: אוקיי. אני מקריאה. מאחר שאני לא רוצה להתבלבל. לא נתבקשנו לחבר איזשהו קוד אתי להתנהגות אנשים בתפקיד ניהולי ולא נתבקשנו לבחון התאמה לתפקיד חדש של מועמד כזה או אחר, אלא של העברת אדם מתפקידו אותו הוא ממלא הרבה שנים, שהוא נמצא במערכת 40 שנה. את התפקיד הוא ממלא שנה.

יוני בן מנחם: אגב, הוא מילא את התפקיד הזה גם בעבר.

גאולה אבידן: מבלי לקבוע עמדה סובייקטיבית לגבי אם האמירות, ומתוך משקל שלא ניתן להתעלם מתוקף תפקידנו שנים רבות במקום הזה, מהתרבות הניהולית, הארגונית, המחנאות, ובאיזון עם ההשלכות הפרטניות של ההחלטה על מר נסטלבאום, בכפוף למנגנון המגן על העדים ועל נושא שיבוש הליכי החקירה כמו שדיברנו, חקירה, משפט, ותוך חיוב הרשות לפעול באיזשהו

אופן להטמעת תרבות שיח, הגון יותר, נכון יותר, אני מציעה להותיר את מר נסטלבאום בשלב זה בתפקיד.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כן, לנה.

<u>לנה קריינדלין:</u> קודם כל אני רוצה להגיד, זה מסמך אולי אחד המסמכים הכי ארוכים בעניין הזה, משפטים שאני קראתי בחיי ואני חייבת לתת לך את כל המחמאות שאני יכולה לתת. לא באמת, כי זה לא פשוט הדבר הזה. לצערי הרב אני נתקלת בדברים האלה לא פעם ולא פעמיים ואני חייבת להגיד שזה מאוד עוזר בחיים. דבר שני, אני הייתי רוצה מאוד להיצמד למסמך הזה וממש לעשות מה שאמר אמיר בהתחלה, לספור את הפלוסים והמינוסים ובהמלצות, ונכון לרגע זה לקבל החלטה על פי הדבר הזה. מאוד הייתי רוצה. יש לי הרגשה שלא מבוססת על כלום אולי, חוץ מזה שאני שמעתי בשימוע ומה שאני שומעת מסביב ומה שאני קוראת בעיתונים ומה שאני שומעת בדיבורים, שהעבירה של מר נסטלבאום והעונש והסערה סביב הדבר הזה, זה רעידת אדמה ממש. אני לא רואה פה שום פרופורציה. אני חושב שזה יצא מכל פרופורציה ואני חושבת שהאשמות שיש נגדו לא שוות לעונש שהולכים להטיל עליו, לפי דעתי. אני חושבת שלהזיז אותו עכשיו מהתפקיד שלו, זה עונש הרבה יותר גדול מאשר כל בית משפט יכול לתת לו עבור הדבר הזה שהוא אמר לפני, אני לא זוכרת כמה שנים.

<u>עו"ד רון גזית:</u> אני מתקן אותך. לפי כתב הטענות הוא אמר את זה גם לאחרונה.

<u>לנה קריינדלין:</u> לא משנה. גם לאחרונה. בגלל זה אני הייתי מבקשת, אני לוקחת בחשבון גם את הגיל שלו, גם את הניסיון שלו, גם האווירה ברשות השידור. אני מרגישה את זה בעור שלי , איך מתקבל פה המנהג הזה להאשים מישהו שהוא לא... למרות שאולי אפילו, אולי לפעמים יש בזה צדק. אני לא רוצה שזה יהיה כלי. חוץ מזה אני רוצה להתייחס למה שאמר בורובסקי. אני חייבת להגיד לך שברגע שאנחנו נכנסים לועד המנהל של רשות השידור, זה כבר כל כך לא פופולרי. סליחה שאני אומרת את זה. כל כך לא מוסיף לנו למוסר, לתדמית. אם אנחנו מפחדים שמישהו יגיד עלינו משהו שאנחנו לא בסדר, אז לא צריך לשבת

פה. זה מקום לא טוב בשביל זה. אנחנו באנו לעשות פה משהו, לנסות לשנות פה משהו ואני חושבת שכשכל הטילים נופלים עלינו, אנחנו צריכים להיות קצת יותר חזקים ולא לפחד מה יגידו עלינו, ואם אני שלמה עם מה שאני אומרת, אני אעשה את זה אפילו אם יכתבו מחר בעיתונים שאנחנו לא עושים את העבודה שלנו כגוף ציבורי. סליחה שאני אומרת את זה. צריך להיות קצת יותר אמיצים כדי לשבת פה. אני ממש לא בטוחה שאפשר לעשות מה שיוני אומר, כי אני ניסיתי את זה בדרך הזו אצלי במוסד, איפה שאני מנהלת. זה נורא קשה.

יוני בן מנחם: איזה דרך?

לנה קריינדלין: להפריד בין האנשים. זה מאוד קשה. מאוד קשה. בעצם אתה מייצר פה מצב מלאכותי. זה קשה אבל כנראה זה אפשרי. אני הצלחתי פעם אחת.

גאולה אבידן: זה זמני.

לנה קריינדלין: כי אני חושבת שאם בית המשפט יחליט שמר נסטלבאום אשם והוא צריך לקבל עונש כזה וכזה וכזה, הוא יקבל את העונש הזה. אני חושבת שאנחנו, אין לנו שום זכות אנושית, ניהולית ואיזושהי זכות אחרת לעשות את זה לפני החלטות של בית המשפט. חוץ מזה גם אני רוצה להגיד לכם שמשפיעה עלי העובדה שבן אדם לא בריא, מבוגר, ואם חס וחלילה, לא רוצה לפתוח פה לשטן, קראתי כתבות בגלובס, לא רוצה להיות במקום הזה. הרבה יותר ממה שאני לא רוצה להיות במקום שאתה מפחיד אותי. בגלל זה אני בעד ההחלטה שלנו להשאיר אותו במקום וכמובן כפוף למה שאמרתי לך, יוני, שאני מוכנה לעזור לך, כי אני לא יודעת איך אתה תסתדר. 17 אנשים זה המון, אבל כנראה זה אפשרי. אני בעד לחפש פתרונות ביניים עכשיו ולחכות להחלטה של בית המשפט, הליך משפטי. תודה רבה.

היו"ר אמיר גילת: יעקב.

יעקב בורובסקי: עוד לא היה דיון בהצעה שלי. אני הבנתי שהיא לא התקבלה.

היו"ר אמיר גילת: בבקשה.

יעקב בורובסקי: את דעתי לא שמעתם.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

יעקב בורובסקי: אז ראשית, לנה, אנחנו לא עוסקים בעונש ואנחנו לא עוסקים במעשה שפיטה, באומץ לב, אלא בדיוק מה שאמר יואב הורוביץ, יושרה אישית וציבורית. כשהוא מצחצח את השיניים, הוא רוצה להיות ישר עם עצמו. מה לעשות שהשיקול המרכזי, אחד מהשיקולים המרכזיים שהונחינו כאן לשקול, זה השיקול הציבורי. זהו השיקול הציבורי. לכן אין פה סוגיה של אומץ לב. יש פה סוגיה פשוטה, לא מסובכת, שהנזק שהיא עלולה לגרום, בעיניי הוא גבוה יותר מהתועלת העכשווית. אני סבור שצריך להעביר את משה נסטלבאום מתפקידו לפרק זמן מוגדר. אני חושב שאפשר במקום לבנות מתרסים כלפי 17 איש, לעשות בפרק זמן השיפוטי שמשה נסטלבאום יעסוק בתפקידים חשובים אחרים ברשות. להעביר אותו פיזית, לא להעביר אותו תקנית. להשאיר אותו על תקן. לקבוע ממלא מקום לתפקיד. אני בכל מקרה סבור שצריך לבטל את מינויו של משה נסטלבאום למנהל הטלוויזיה.

גאולה אבידן: בעתיד?

יעקב בורובסקי: עכשיו, עכשיו.

גאולה אבידן: הוא כבר מנהל.

יעקב בורובסקי: הוא ממלא מקום מנהל הטלוויזיה.

יוני בן מנחם: זה לא נכון עובדתית. אני ממלא מקום מנהל הטלוויזיה.

גאולה אבידן: אנחנו לא דנים על ועדת איתור.

היו"ר אמיר גילת: נסטלבאום הוא לא מנהל הטלוויזיה.

יעקב בורובסקי: אני סבור שצריכה להיות הפרדה משום שאנחנו עוסקים בחוות דעת שניתנה לפי פרוצדורה של נציבות שירות המדינה כאשר מוגשת תובענה. זוהי הפרוצדורה. כשנפתחת חקירה, מתקבל מידע כפי שהתקבל לועדת האיתור. מה פירוש הוגשה תובענה? הוגשה תובענה זה די ראיות.

עו"ד רון גזית: התייחסת לועדת האיתור.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אמרתי שכשנפתחה החקירה, זה הופיע בועדת האיתור.

<u>עו"ד רון גזית:</u> נכון.

<u>יעקב בורובסקי</u>: היום אנחנו כבר בשלב אחר. אנחנו בשלב שבו הראיות גובשו. התעלמות מהדיון הזה שיש ראיות, כמוה כהתרסה כלפי, אני מדבר על השיקול הציבורי שלנו, כהתרסה כלפי נציבות שירות המדינה וכלפי כל מערכת המשמעת. זה המסר שהועד המנהל משדר ל-1,900 העובדים? לך תעבור עבירות, לכאורה. יוגש כתב תובענה נגדך, שזה כבר ראיות לכאורה. לא עבירות לכאורה, ראיות לכאורה. לך תעבור עבירות, יהיו לך ראיות לכאורה על ידי הגורמים המקצועיים, לא על ידנו. אנחנו הרי לא טריבונל שיפוטי.

<u>לנה קריינדלין:</u> זה נראה ככה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, זה בדיוק העניין. זה לא נראה ככה. זה בדיוק כמו שנאמר גם בחוות הדעת, וחבל שאתם לוקחים את זה לפסים לא נכונים. נאמר כאן מפורשות. הראיות קיימות.

<u>גאולה אבידן:</u> אני ממש מתנצלת, אני חייבת להתייחס למשהו.

<u>יעקב בורובסקי:</u> בבקשה.

<u>גאולה אבידן:</u> יש אפילו בתקשי"ר, כמדומני, יש את הסעיף שאומר, אדם שהורשע בפלילים ואתה רוצה למנות אותו, תיקח הורשע במינוי חדש, לא כמו כאן, לכאורה בהשארה בתפקיד. תיקח את המדרג הזה של הורשע. במינוי חדש הוא יכול להתמנות. איך אתה מאזן את זה עם האמירה הזו?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני אתייחס. מה המסר שאנחנו מבקשים להעביר ל-1,900 העובדים? עזבו את הציבור עכשיו. לך תבצע עבירה, יוגשו נגדך ראיות ומה שנקרא עכשיו, הוא כבר תקדים בקונספט, כי הרי לא נעשה איפה ואיפה בעתיד, נכון?

<u>לנה קריינדלין:</u> מה המסר ההפוך שאנחנו משדרים?

<u>יעקב בורובסקי:</u> המסר ההפוך שאנחנו משדרים הוא שיש פה, בגדול אני אומר, שלטון חוק, שיש פה כבוד, עם כל הכאב, למוסדות,

גאולה אבידן: אם היה פה מדובר באונס או בגניבה, מישהו היה מבקש ממך לגשר, לפשר לפני? מישהו היה מדבר איתך? זה לא מה שעומד מול הרשות.

יעקב בורובסקי: גאולה, כל ההליך פה הוא משמעתי. בהליך המשמעתי יש דרגות. התנהגות לא נאותה זוהי הדרגה המרכזית, ובתוכה, בהתנהגות הלא נאותה כלולות כל ההתנהגויות האחרות. וכמובן אם יש עוד עבירות פרטניות. השאלה היא מה המסר שאנחנו משדרים כלפי 1,900 העובדים, ואני עוד לא נגעתי בציבור. בכיר, מנהל הטלוויזיה.

היו"ר אמיר גילת: החדשות.

יעקב בורובסקי: סליחה, החדשות. מנהל החדשות, אנחנו למנהל החדשות נוקטים קו שהוא, לא כל הפרמטרים שנשקלו פה, נשקלו מהמקום של הקולא. מרבית הפרמטרים הם לחומרא. ככל שהפרמטרים הם לחומרא מול מידת הנזק, זה השיקול שהיה צריך להישקל פה.

לנה קריינדלין: בדיוק.

יואב הורוביץ: אבל היה מקרה, אתה היית בועדת משמעת, שדוד חיון הואשם באונס של מרכזנית, לפני כמה חודשים, ואתה המלצת להחזיר אותו לתפקיד. היה שם אישום באונס, ואתה ישבת ואתה אמרת שאתה, נכון?

יעקב בורובסקי: סימן שאלה?

יואב הורוביץ: אני שואל.

יעקב בורובסקי: סימן שאלה?

יואב הורוביץ: כן.

יעקב בורובסקי: לא נכון. שקר וכזב. חוסר הבנה בסיסי של חומר. אנחנו אימצנו כלשונה את החלטת הפרקליטות. הפרקליט בא לאלדד. כתב מכתב ראש תחום בפרקליטות. זאת בדיוק הדרך שבה אתם הולכים. לא נצמדים לעובדות, לוקחים מקרה. רב סרן שמועתי מריץ פה שעות נוספות והולך הלאה. ממש לא נכון, ואתה אומר את זה ממקום של הנה, אני עושה דיפרנציאציה. מי שמכיר אותי יודע שבחיים לא אעשה דיפרנציאציה, בחיים, ואני מסתכל עליך. אתה אומר דבר כזה

עלי כשאתה לא קורא את העובדות, ואתה אומר דברים לא נכונים. היו"ר צריך היה להגיד לך עכשיו, לא היו דברים מעולם. שקר וכזב.

היו"ר אמיר גילת: הוא שאל אותך.

יעקב בורובסקי: פעמיים.

היו"ר אמיר גילת: הוא שם סימן שאלה.

יעקב בורובסקי: פעמיים. שקר וכזב.

היו"ר אמיר גילת: לגבי הפרשה ההיא, אנחנו בתחילת הדרך אכן נצמדנו לבקשתו של עורך דין אלדד, פעמיים לדעתי, ובפעם השלישית כבר קצה סבלנותנו ואנחנו ביקשנו את עמדתו לנוכח החקירה, זאת אומרת לא קיבלנו ככתבה וכלשונה את ההמלצה שלו ודי לחצנו אותו לקבל טיפול מהיר, ואלמלא התערבותנו, זה היה נמשך. אז זה לגבי המקרה הזה.

יעקב בורובסקי: איך אתם יכולים בכלל להשוות את המקרים? הלוואי והיה התקדים הזה, כי קיבלנו ככתבו וכלשונו את המלצתו.

היו"ר אמיר גילת: עד נקודה מסוימת.

יעקב בורובסקי: לא עד נקודה מסוימת, עד כלות. ובסוף הוא מצא שהחקירה הסתיימה ואין אשם באיש, ושמחנו להחזיר אותו.

היו"ר אמיר גילת: בין היתר אודות ללחץ שלנו.

יעקב בורובסקי: בין היתר אודות ללחץ שלנו, זה לא שהוא מצא. סלח לי, ותסלחו לי כולכם, זאת הטעות שלכם. לרגע אתם לא מבינים שאתם מסמנים מטרות ושמים את העיגול והולכים. תפרקו את זה.

היו"ר אמיר גילת: רגע, בוא,

יעקב בורובסקי: אני לא רוצה, אני רוצה לדבר.

היו"ר אמיר גילת: אבל אתה מדבר הרבה.

יעקב בורובסקי: אני רוצה לדבר הרבה. אני רוצה לדבר לפרוטוקול, בסדר? זה מה שאני רוצה לעשות. רוצה לדבר לפרוטוקול. כי אם תשים שעון ותגביל את הדיון, שכל אחד מדבר 8 דקות, אני אדבר 8 דקות. יושבת פה קבוצה של אנשים

שאומרת שהיא באה בנפש חפצה ואתה מאמין שהיא באה בנפש חפצה, וגם אני מאמין שהיא באה בנפש חפצה, ולכן אני רוצה לשכנע אותה,

לנה קריינדלין: גם אתה.

יעקב בורובסקי: כן, כן. ולכן אני רוצה לשכנע אותה, כי אם חשבתי שלא באת בנפש חפצה, לא הייתי מנסה לשכנע אותך.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו בדיון.

יעקב בורובסקי: אני לא מוכן להפרעות האלה. אני יודע שמה שאני אומר טיפה מרגיז. עכשיו אני אתייחס לדברים שאת אומרת. הורשע במינוי חדש. לו היינו עוסקים כעת באדם שהורשע, ונניח מפעילים את כל מערכת השיקולים שנשקלו פה עכשיו על ידי חלק מכם, כי לא כולם דיברו, אני הייתי דווקא אז שוקל, בסוף ההליך הייתי שוקל את כל השיקולים המקלים, בסוף ההליך. והיו דברים מעולם. ישב פה סמנכ"ל טכנולוגיות שהורשע, וכשהיתה חוות דעת של היועצת המשפטית שאין מניעה להחזיר אותו לתפקידו, אנחנו אימצנו את ההחלטה הזאת, בסוף ההליך. אם הטרמינולוגיה של ההרשעה,

גאולה אבידן: או בהליכים.

יעקב בורובסקי: לא, זה לא אותו דבר. את רוצה תשובות? אני יודע שקשה. אני רוצה להשיב. אם הטרמינולוגיה של ההרשעה היתה אנמית, אני הייתי שופט לקולא. אם הטרמינולוגיה של ההרשעה, מה שהיה כתוב, בלי שום קשר לתוצאה, היתה חמורה, הייתי שופט אחרת את הדברים. ככה אני מסתכל על הרשעה.

גאולה אבידן: ובהליכים.

יעקב בורובסקי: בהליכים יש שלבים. שלב החקירה, אני חוזר לועדת האיתור, שבא נחקר אדם באזהרה, זהו שלב שבאמת צריך להתייחס אליו בהתייחסות כזאת. כיוון שאנחנו עוד לא עוסקים בועדת האיתור, אז הרי לא הגיוני, כפי שאמר כרגע עו"ד רון גזית, שועדת איתור תשוש ותמליץ על אדם שנמצא בהליכים,

יעקב נווה: אמיר, אני נורא מצטער, אני חייב ללכת. יושבים 3.5 שעות,

יעקב בורובסקי: תשוש ותמליץ על אדם שנמצא בהליכים,

היו"ר אמיר גילת: אז אולי תן לו לדבר.

יעקב נווה: אוקיי, אני אומר את דעתי. אני פה ציינתי כמה דברים. לפי הדברים והחומר המצוין, באמת היה מרתק. אני הבנתי שלא מדובר בעבירה חמורה. מדובר בהטרדה מינית מילולית. מדובר במקרה גם שאירע לפני שנים רבות, אני מניח.

עו"ד רון גזית: כולל לרבות בתקופה האחרונה.

יעקב נווה: אוקיי. מדובר באדם חולה, שתרם, גם כולם מסכימים, רבות לרשות השידור, ואני מניח שהוא ימשיך לעבוד כמו אחרים שהמשיכו לעבוד, וצריך לחפש את הדרך כמובן עד כמה שאפשר לנסות לגשר, תנסחו את זה איך שאתם רוצים. אני בעד להשאיר אותו בתפקידו. אני מבקש לחפש כל דרך להפגיש ביניהם, לחפש את הדרך לגישור ביניהם. אני גם אציע שתצא קריאה ברורה של ההנהלה והמוסדות, השוללת כל הטרדה מינית מילולית או הטרדה מסוג כלשהו כלפי כלל העובדים. אני גם מקבל את הדברים שהציע גם יוני. תודה רבה.

היו"ר אמיר גילת: כן, תמשיך.

יעקב בורובסקי: שאלת על מינוי חדש ועל התהליכים. בשלב שבו גובשו ראיות, זהו שלב הרבה יותר בעייתי.

גאולה אבידן: כתוב: "באין תהליכים". כתוב שאתה יכול לבחור.

יעקב בורובסקי: רבותיי, לא בוחר פקיד זוטר, בוחר ראש האגף, ולראש האגף יש מערכת שיקולים בראיה הכי רחבה. בוחר ראש האגף להמליץ לנו להעבירו מכל תפקיד ניהולי, ואנחנו,

גאולה אבידן: שוקלים.

יעקב בורובסקי: מתעלמים מהמשקל.

יואב הורוביץ: זה התעלמות?

גאולה אבידן: זו התעלמות?

יואב הורוביץ: דבר ראשון שאני שאלתי את היועצת המשפטית ואת אדוני, מה בסמכותנו על פי חוק. אני חושב שהתהליך הזה, אני לא הייתי בהרבה תהליכים כאלה אבל כמו שאני מבין, התהליך הזה הוא תהליך שמכבד מאוד. מה שאנחנו עברנו, מכבד מאוד את הוראת החוק. מכבד מאוד את הנציבות. היו יכולים להישאל שאלות הרבה יותר, הייתי אומר מטילות ספק בנציבות, והן לא נשאלו. למרות מה שנאמר לנו, הבלגנו על זה. אנחנו מחכים, אנחנו מכבדים, אנחנו דנים פה שעות על שעות. אנחנו חודש ימים, לקחנו את הזמן. אנחנו בנפש חפצה עושים את זה. אני אומר את זה עוד פעם, הדבר הכי קל זה לא להחליט. מה יקרה לרשות השידור, מה יקרה לאמון הציבור. להיפך, אנחנו נשיג את המטרות ההפוכות. אנחנו צריכים להיות מאנצ"ים בעניין הזה ולבוא ולהגיד את האמת לאור מה שאנחנו רואים. יבואו אחר כך ויהיה דיון כי יעלו דברים שאנחנו לא ראינו ולא יודעים, בסדר, אבל בואו לא נהיה סוג של קומבינאטורים שמנסים לרצות את ההמון שרוצה עכשיו את הראש של זה או אחר. אז נזרוק לו את הראש וכולם ירגעו. לא.

היו"ר אמיר גילת: כן.

יעקב בורובסקי: בוחרים להתעלם. עכשיו הציג פה יואב, שבואו לא נהיה סוג של קומבינאטורים.

גאולה אבידן: לא, אני ממש מתנצלת.

יעקב בורובסקי: את לא מתנצלת, עכשיו אני מדבר. אני מבקש לדבר.

היו"ר אמיר גילת: בורו, אנא סיים.

יעקב בורובסקי: את לא עוצרת אותי פעם נוספת כי כך תנהגי. אני אגמור לדבר גם לבד. זה מה שאני רוצה.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אבל ביקשת 8 דקות.

יעקב בורובסקי: לא ביקשתי 8 דקות. אמרתי, אם כולם היו מדברים 8 דקות,

היו"ר אמיר גילת: אז בסדר, אז כולם דיברו הרבה הרבה פחות ממך.

יעקב בורובסקי: נכון, נכון. בוחר חבר הועד יואב הורוביץ לדבר על קומבינאטורים ואני רוצה להגיד איך אנחנו ניראה בחוץ. אנחנו ניראה בחוץ בהתנהגות הזו כמי שחיבקו חיבוק דב משיקולים זרים, מפוליטרוקים ועד לכאלה שהאינטרס היחידי שמעניין אותם הוא שיקול זר. כך אנחנו נראים. למה ככה אנחנו נראים? כי כך אנחנו מתנהגים. אנחנו כך מתנהגים כי השיקול הציבורי חייב אותנו לדעתי לתת משקל אחר, שונה לבקשתו של אסף רוזנברג. המשקל היה צריך להיות להיענות לבקשה. לא נגרם נזק אמיתי בהזזה מהתפקיד.

לנה קריינדלין: למי?

יעקב בורובסקי: לאף אחד.

לנה קריינדלין: אתה בטוח במה שאתה אומר?

יעקב בורובסקי: כן. הנזק היחידי שנגרם בהשארה כפי שאני הצעתי ובהמתנה עד לתוצאות הדיון, לא נזרם שום נזק אמיתי. שום נזק אמיתי. לא נגרם משום שמשה נסטלבאום יכול היה .. הכי טוב היה שהוא היה עושה את זה מיוזמתו, ומשהוא לא עשה ואומרים לנו שיש לכאורה די ראיות, ואומרים לנו, שיקלו את השיקול הציבורי, אומרים לנו, שקלו את השיקול של המערכת כולה, אנחנו מבטלים כי אנחנו מתעלמים. אנחנו לא נותנים את המשקל הראוי לדעתי.

לנה קריינדלין: מתי? למה?

יעקב בורובסקי: לא נותנים את המשקל הראוי לכל הפרמטרים. מנהל חדשות בכיר מואשם בעבירה משמעתית בתובענה, לא בתלונה, לא באיזה אמירה. היא כבר נבדקה, היא עברה את המסננת של הבדיקה. נמצא שיש די ראיות. 17 עובדים. איך המקום הזה ימשיך לעבוד? על מה?

היו"ר אמיר גילת: טוב.

יעקב בורובסקי: לא רוצה להגיד טוב.

היו"ר אמיר גילת: אני חייב לקטוע אותך, אתה לא יכול לדבר לנצח. אנחנו שומעים אותך בסבלנות אבל אתה גם חוזר על דברים. אם יש לך דברים לחדש, אז תתמקד בהם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> יש לי דברים לחדש. אתה פתחת ב-21 פרמטרים שכבר קראנו אותם וחשבת שיש מקום לחזור עליהם, אז לא התקיים פה דיון. נתקיים פה מצב שבו 21 פרמטרים,

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> הוצגו בישיבה הקודמת. סיכמנו את נוהל עבודת הועד המנהל.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לגיטימי לחלוטין. אני סבור שצריך להיענות להמלצתו של אסף רוזנברג להזיז את משה נסטלבאום.

<u>יואב הורוביץ:</u> אבל הצעת קודם אחרת.

<u>יעקב בורובסקי</u>: נכון, הצעתי כי קיוויתי שלא יתקיים דיון. קיוויתי שינסו להגיע למסלול של פשרה. משאתה וחבריך וחבריי לא קיבלו את זה, אז אני מביע את דעתי. זה בדיוק ההבדל.

<u>יואב הורוביץ</u>: אז מה היתה עמדתך קודם?

<u>יעקב בורובסקי:</u> עמדתי קודם היתה שלטובת רשות השידור צריך לעשות הפסקה בתהליך ולאפשר לצדדים להגיע לכך שמשה נסטלבאום מיוזמתו יעבור לתפקיד אחר, יצור חומה, ישאר בתפקידו התקני, יצור חומה ואז יתברר הדיון המשמעתי, תוצאותיו יהיו שמשה נסטלבאום יצא זכאי, ואני מאחל לו מכל הלב שיצא זכאי, חוזר לתפקידו בלי שום בעיה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בורו, יכול להיות שלנסטלבאום יהיה יותר קל לקבל את ההצעה שלך מהמקום הנוכחי לא מהמקום שאתה מציע.

<u>יעקב בורובסקי:</u> הכול יכול להיות. אם אתה כיו"ר וחבר הועד המנהל, היה לך מידע שיכול להיות שהצעה כזו תוביל לתוצאה הזו, אנא, תציע אותה, תשים אותה בשיקול. יכול להיות זה לא הדיון, כי מה שחשוב פה זה הנראות הציבורית. מה שחשוב פה זה הנראות הציבורית.

<u>יוני בן מנחם:</u> אחד השיקולים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ברור שאחד השיקולים, אבל השיקולים הגוברים הם שיקולים לגמרי אחרים. לסיום, זה לא מאוחר. אני עדיין סבור כפי שהדברים נראים, שאני הולך להיות שוב בדעת מיעוט, אבל מה לעשות, בסוף דעת המיעוט

הופכת לדעת הרוב. אלה החיים. אני מציע לכם לשקול היטב פעם נוספת. מותר לעצור, שום דבר לא קורה. לנסות להגיע לבירור. יש פה יועץ משפטי, יש פה מנכ״ל. יביאו את תוצאות הבירור שהם עושים, אולי ל- 10 ימים, אולי לשבועיים. שום חפזון לא קורה. הדבר היחידי שיקרה אם בטעות לא תתקבל ההמלצה, נחטוף ביקורת, נרוץ לבתי הדין, נהיה כפי שנהיה בעיני הציבור. זה לא אומץ להגיד, נכון, זה מה שהולך להיות, אבל בואו ניכנס לזה, העיקר שאנחנו,

היו״ר אמיר גילת: וב-10 ימים האלה נסטלבאום, אתה לא מעביר אותו מתפקידו או כן מעביר אותו?

יעקב בורובסקי: לא, 10 ימים אתה נשאר כמות שהוא. 10 ימים הכול נשאר כמות שהוא. תבררו, תבדקו. לא יהיה כתוב מה שבורו אמר, כי בורו הוא האדם היחידי בפורום הזה, היחידי שמעולם לא הסכים להתראיין.

גאולה אבידן: גם אסתי.

יעקב בורובסקי: גם אסתי.

יואב הורוביץ: אתה שמעת אותי פעם מתראיין?

לנה קריינדלין: אתה שמעת אותי מתראיינת?

יעקב בורובסקי: אני שמעתי אותך מדבר על זה שהתראיינת בדה מרקר, במאקו. אתה אמרת.

היו״ר אמיר גילת: טוב, זה לא הנושא.

יואב הורוביץ: לא זה מה שנאמר.

יעקב בורובסקי: אני בין הבודדים שלא מתראיין בנושא רשות השידור. בין הבודדים. יואב הורוביץ בדיון האחרון מספר שהוא התראיין בנושא של הרפורמה. אין לי שום בעיה וזה בסדר שיתראיין, רק אל תגיד לי שאתה לא מתראיין.

יואב הורוביץ: קודם כל הופנתה אלי שאלה,

יעקב בורובסקי: אני לא בא אליך בטענות. לגיטימי שתתראיין.

היו״ר אמיר גילת: תסיים.

יעקב בורובסקי: אני מציע עוד פעם, יש 10 ימים, תאפשרו את הנפש החפצה הזו. תנסו להסביר לצדדים. אין וידוי אוטומטי, אין החלטה מהסוג הזה. תנסו להגיע למצב שמשה נסטלבאום מבין. תשבו מול היועצים המשפטיים, תגידו להם מה תורת הסיכויים פה ובהליכים הצפויים האחרים. הרי הם לא יחושו מה שאנחנו רואים לנכון, כפי שמבחן הסבירות הוא כזה ואחר. הנזק שייגרם לנסטלבאום, לא לכם, לנסטלבאום, הוא לאין ערוך. כשבג"ץ יזיז אותו אנחנו נלך כשפופים ויש סיכוי של 10% שזה יקרה? למה שהוא יקח את הסיכון הזה? למה שאנחנו ניתן לו את הסיכון הזה?

גאולה אבידן: אבל כשבג"ץ יזיז אותו זה לא יהיה בניגוד לעמדתנו.

יעקב בורובסקי: זה לא משנה.

גאולה אבידן: אתה לא יכול מחד, לומר שהראיות as is, אני לוקח אותן כמו שהן ולפי זה אני מחליט, ומצד שני אם בג"ץ יגיד איקס, אנחנו,

היו"ר אמיר גילת: טוב. גאולה, לא שומעים.

יעקב בורובסקי: מה החפזון הזה? למה לא תשקלו שיקול,

גאולה אבידן: כי השיקול שלנו הוא לא אם נסטלבאום אשם או לא אשם, אם יש בזה אמת או לא אמת. אם בנתונים האלה, נסטלבאום יכול להמשיך, וכולם פה חושבים שהוא יכול להמשיך בנתונים האלה. בג"ץ יחליט אחרת, נמשיך הלאה. מה הבעיה?

היו"ר אמיר גילת: בואו נסכם.

עו"ד רון גזית: אני רוצה להציע הצעה.

היו"ר אמיר גילת: בבקשה.

עו"ד רון גזית: הנוסח של ההחלטה, שמעתי את כולכם ונוסח ההחלטה שאני מציע ברוב דעות, כנגד דעתו החולקת של מר בורובסקי, שודאי ירצה לנסח אותה בעצמו.

1. הועד המנהל שקל בפרוטרוט את מגוון השיקולים המפורטים בחוות הדעת המשפטית של עורכי הדין רון גזית ועו״ד מוטי ארד בכל הקשור להמלצתו של הממונה על המשמעת בנציבות המדינה להעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי.

2. הועד המנהל קיים דיון מפורט לאחר הליך של שימוע בכל השיקולים הרלוונטיים המפורטים בחוות הדעת כפי שפורטו בנוהל ובפסיקה.

3. הועד המנהל אינו מקל ראש במפורט בכתב התביעה של הנציבות. הועד המנהל מגנה כל הטרדה מינית מצד מי מעובדי רשות השידור, לרבות הטרדה מינית מילולית. עם זאת, האישומים נגד נסטלבאום אינם על הצד החמור, וזאת חרף מעמדו הבכיר של נסטלבאום ויחסי הכפיפות שהיו בינו לבין מי מהמתלוננים.

4. יש לתת משקל לנסיבות האישיות של מר נסטלבאום, לוותק שלו ברשות השידור, לתפקידו, לחשיבות תפקידו וכן לכך שאין לו עבירות משמעתיות קודמות.

5. נחה דעתו של הועד המנהל כי המנכ״ל יסכים ליצור נתק ארגוני וכפיפותי בין מר נסטלבאום לבין עדי התביעה עד לגמר ההליכים המשמעתיים נגד נסטלבאום. לכן מחליט הועד המנהל להשאיר את מר נסטלבאום בתפקידו. זו ההצעה שאני ממליץ לכם על בסיס מה ששמענו.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> אסתי, רצית להגיד משהו?

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> אם אפשר להעביר את הסעיף של הגינוי הטרדה מינית לסעיף הראשון, לפתיח, לפחות פורמלי, כן? אני גם רוצה שיינתן משקל לכל חוות הדעת המשפטית שאומרת שאין בידנו להתייחס לא לחומר הראיות ולדרך שבה שקלנו את השיקולים.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> לצד הכבוד והאמון שאנחנו נותנים בנציבות.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> כן.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> זה גם נאמר בפעם שעברה.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> כן, ושאין בידנו להתייחס או אנחנו מתייחסים רק למה שמוצג בפנינו, ושקלנו וקיימנו שעות רבות.. בסדר, אנחנו נוסיף את כל,

<u>גאולה אבידן:</u> מתחם הדין נסוב סביב משהו מאוד צר.

עו"ד רון גזית: אין בעיה, כולכם מאמצים את הדברים ואנחנו נוסיף אותם אחר כך.

יואב הורוביץ: בנוסף למה שנאמר, ואני מסכים שצריך למקם את הגינוי לעבירות הטרדה מינית באשר הן, גם מילוליות, גם פיזיות וכן הלאה, והייתי אומר, אנחנו מכבדים ומעריכים את נציבות שירות המדינה, ולראיה, פעלנו בדיוק לפי הכללים שהנחו אותנו. התקנות מקנות לנו את הסמכות, ולא את הסמכות. אני חושב שיש פה גם חובה, זאת אומרת,

היו"ר אמיר גילת: הטילו עלינו להפעיל שיקול דעת.

יואב הורוביץ: החובה שלנו לבדוק ולהפעיל שיקול דעת, אם היה חושב המחוקק שאין לנו פה שיקול דעת, הוא היה צריך להביא לנו... ואני רוצה שייתן לזה משקל, שלא יהיה פה איזה שהם פורעי חוק.

עו"ד רון גזית: הנקודה ברורה. עוד מישהו רוצה להוסיף?

היו"ר אמיר גילת: היה איזה משהו, אתה יכול להקריא במהירות?

עו"ד רון גזית: אני אקריא שוב. קודם כל אני מציין שעלי לפחות מקובלים שתי ההערות שהושמעו כאן ואחרי שנקבל את הפרוטוקול, אני אביא לכם נוסח מסודר שכולל גם את ההערות הללו. "הועד המנהל שקל בפרוטרוט את מגוון השיקולים המפורטים בחוות הדעת המשפטית בכל הקשור להצעתו של הממונה על המשמעת בנציבות המדינה, להעביר את מר נסטלבאום מתפקיד ניהולי. עוד פעם, אני חוזר על מה שכתבתי.

היו"ר אמיר גילת: כן, כן, אחר כך אתה תכניס את כל הנימוקים לגבי כל אחד מהסעיפים, מן הסתם, לא?

עו"ד רון גזית: לא. יש לכם פרוטוקול שמפרט את הנימוקים. ההחלטה מתמצתת.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

עו"ד רון גזית: קיימתם דיון מפורט בכל אחד ואחד מהשיקולים.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי.

אסתי אפלבאום-פולני: יש לי פסוק יפה מהתנ״ך, דרך אגב. אני רוצה לסיים בזה. ״והיו לבז ולמשיסה לידי אויביהם״, כאילו אנחנו בכיוון שמה שקורה פה ברשות, שכל אחד כאילו, לוקחים מישהו או מתלוננים עליו בנציבות, ובזמן האחרון בכלל כל אנשי הציבור האלה, כולם לבז ולמשיסה.

יוני בן מנחם: אני דווקא את ההערה הזאת הייתי מוריד.

היו״ר אמיר גילת: כן.

אסתי אפלבאום-פולני: זה דווקא מהמקום שלנו.

עו״ד רון גזית: יש לכם כתב תביעה, תתייחס אליו ברצינות, תנו משקל שהוא נכון.

2. הועד המנהל קיים דיון מפורט בכל השיקולים הרלוונטיים המפורטים בחוות הדעת כפי שפורטו בנוהל ובפסיקה.

3. הועד המנהל אינו מקל ראש במפורט בכתב התביעה של הנציבות. הועד המנהל מגנה כל הטרדה מינית מצד מי מעובדי רשות השידור, לרבות הטרדה מינית מילולית. עם זאת, האישומים נגד נסטלבאום אינם על הצד החמור, וזאת חרף מעמדו הבכיר של נסטלבאום ויחסי הכפיפות שהיו בינו ובין מי מהמתלוננים.

4. יש לתת משקל לנסיבות האישיות של מר נסטלבאום, לוותק שלו ברשות השידור, לתפקידו, לחשיבות תפקידו וכן לכך שאין לו עבירות משמעתיות קודמות.

5. נחה דעתו של הועד המנהל כי המנכ״ל יסכים ליצור נתק ארגוני וכפיפותי בין מר נסטלבאום,

יוני בן מנחם: תוסיף בבקשה, בסיוע הלשכה המשפטית.

עו״ד רון גזית: נחה דעתו של הועד המנהל כי המנכ״ל, בסיוע הלשכה המשפטית ישכילו ליצור נתק ארגוני וכפיפותי בין מר נסטלבאום לבין עדי התביעה עד לגמר ההליכים המשמעתיים נגד נסטלבאום.

יעקב בורובסקי: אני מציע לא להוסיף את זה. אם הלשכה המשפטית חושבת אחרת,

עו״ד רון גזית: מאחר והלשכה המשפטית לא פה,

יוני בן מנחם: אז הכוונה שהחיץ יהיה תקין משפטית, זה הכוונה.

יואב הורוביץ: אני רוצה, לאור הנראות הציבורית, אני הייתי משנה את הניסוח של "נחה דעתו של הועד המנהל".. הועד המנהל מורה למנכ"ל לבצע. לא "נחה דעתו" משום שאנחנו, לא נחה דעתנו. אני מודיע שלא נחה דעתי כרגע, כי אנחנו לא יודעים עוד איך זה יהיה. אנחנו מורים למנכ"ל לבצע את זה. אני מבקש שנציע,

יעקב בורובסקי: אני חושב שאם לא נחה דעתך, אז לא היה כלי לקבל את ההחלטה. אם לא נחה דעתך, מה שאתה אומר זה שתנוח דעתך.

עו"ד רון גזית: דקה, אתה צודק,

יעקב בורובסקי: אני יודע שאני צודק, אבל בוא תן לי להשמיע.

עו"ד רון גזית: לא, אני לא מציע שנעבור לדעת המיעוט שלך, למרות שאני מבין שאתה נורא להגיד אותה, לפני שאנחנו מסיימים את דעת הרוב. יש פה נקודה שצריך להתייחס אליה. אמר המנכ"ל, ואני ציינתי שזו נקודה חשובה. אמר המנכ"ל, אני אתארגן כך, הוא מציע שהוא יעשה את זה באמצעות,

יוני בן מנחם: מזכיר המערכת.

עו"ד רון גזית: בדיוק, על מנת שאותם אנשים שעדים, אולי בהמשך אפשר לצמצם את הרשימה ככל שיתברר שיש אנשים שלא היו נגדו או בעדו, אלא רק כאלה שאמרו אינני יודע, ואפשר מבחינה ארגונית להתארגן לדבר הזה. אי אפשר להכפיף את ההחלטה, לא לחוות דעת משפטית של הלשכה המשפטית, אם צריך לבדוק את זה. אז צריך לבדוק את זה ולדחות את ההחלטה. ואי אפשר להכפיף את זה, אני מורה, אם המנכ"ל לא הניח את דעתכם שהדבר הזה בר ישום.

יואב הורוביץ: אוקיי, אז אני מסכים. אני הסברתי, לא התנסחתי בצורה בהירה אבל מבחינה תכליתית הסברתי. אני אמרתי שבגלל הנראות, אז מה שאני חושב שצריך לשנות, זה שהועד המנהל הורה למנכ"ל לבצע את זה והמנכ"ל הסביר שיש באפשרותו לעשות את זה, ולאור זה נחה דעתו של הועד המנהל, זאת אומרת לייצר איזשהו.. כי אני יודע מה הרחוב מצפה לשמוע. היתה על זה הקפדה יתרה. המונח "נחה דעתו של הועד המנהל" כאילו לא מסביר שזה היה תנאי וזה היה נושא בשיחה. זו דעתי.

עו"ד רון גזית: המנכ"ל הסביר, זה לא שאני כתבתי את זה.

יואב הורוביץ: אז אני אומר, אתה צודק.

היו"ר אמיר גילת: האם מבחינתך, מבחינה משפטית הנימוקים האלה התמציתיים, משקפים כל אחד ואחד מהסעיפים, לרבות הסעיפים הקריטיים של החיכוך, אמון הציבור, הפגיעה במעמדו של נסטלבאום וכו' וכו'?

עו"ד רון גזית: התשובה היא כן.

היו"ר אמיר גילת: נחה דעתך.

עו"ד רון גזית: אני חושב שנחה דעתי שאפשר להגן על הדבר הזה. אני חייב לומר לכם בכנות, הגישה של בורובסקי יותר קלה להגנה, אבל גם ההחלטה הזאת ניתנת להגנה לבית משפט. הרבה יותר קל לבוא ולהגיד, אני שולח אותו. גם מתיישב עם ההמלצה של הנציבות. זה פשוט, קייס יותר טוב. אבל אני לא הולך עם הקייס, אני הולך עם האמת שלי, אז עכשיו אתם שואלים אותי אם אני יודע להגן. אני אומר, אם אני יודע להגן על זה? התשובה היא כן.

יעקב בורובסקי: אני לגמרי לא בטוח שזה אתה, זה הפרקליטות, ואני לגמרי לא בטוח שהפרקליטות תיתן לזה יד, אבל אני במקום אחר עכשיו.

עו"ד רון גזית: הנקודה שבעיניי היא לא לגמרי סגורה, זה הצד הארגוני-נהלי.

יוני בן מנחם: אני בטוח שאני יכול לייצר את החיץ. אני אומר את זה לפרוטוקול. כשאני ביקשתי סיוע משפטי כדי שזה יהיה מוצק, זאת הכוונה.

עו"ד רון גזית: אוקיי, בהתאם להנחיות

יוני בן מנחם: אם אתה תייעץ לי, אין לי שום בעיה.

היו"ר אמיר גילת: אוקיי. כן.

יעקב בורובסקי: ההצעה שלי היא כדלקמן: לאחר שנדחתה הצעתי לא להגיע למצב של החלטה אלא לעצור את הליך השימוע ולברר אפשרויות להגיע למצב שבו משה נסטלבאום מרצונו יעבור לתקופת המשפט לתפקיד שאיננו תפקיד ניהולי, הצעתי לחבריי היא לאמץ את המלצתו של אסף רוזנברג ולהעביר את משה נסטלבאום מתפקיד ניהולי למשך תקופת הדין המשמעתי. אני חוזר ואומר

שההעברה צריכה להיות מעשית. הוא יכול להישאר על תקנו. אפשר למנות ממלא מקום למנהל חטיבת החדשות עד שיתברר סופו של ההליך. אני חושב שמכלול הפרמטרים שהובאו כאן, ואני מצטרף לכל הדברים המאוד מאוד איכותיים וחיוביים. ניתנה פה חוות דעת שהיה תענוג לקרוא אותה וללמוד ממנה, והיא בהחלט חוות דעת טובה מאוד מאוד וארגז כלים מצוין. יחד עם זאת מי שיודע להשתמש בארגז הכלים, היה צריך להגיע לדעתו לתוצאה אחרת, כי ארגז הכלים חייב סדרה של שיקולים שלדעתי ניתן להם משקל לא ראוי. מעבר לצד המשפטי, אני חושב שהשיקולים שאנחנו צריכים לשקול הם שיקולים רחבים יותר, ציבוריים, לא החלטה כזו שהיא באופן עקרוני גם יותר תקדימית, מייצרת פעם אחת כאשר מדובר בבכירים מאוד, פעם שנייה כאשר מדובר בהטרדה מינית מילולית, אז נכון שהטרדה מינית שאיננה מילולית, והיא אחרת, לא היתה מגיעה לכלל בירור בנציבות שירות המדינה אלא בהליך פלילי. פה אנחנו בהליך משמעתי. בסולם של ההליך המשמעתי, התנהגות שאיננה נאותה היא אחת העבירות הכי חמורות בסולם של ההתנהגות של הדין המשמעתי. כאשר עבירה כזו מבוצעת על ידי מנהל בכיר, לכאורה כמובן, אבל עם די ראיות, נדמה לי שאנחנו חייבים לייצר תוצאה שונה. לא נחה דעתי מהיכולת של המנכ"ל, לא האישית, אלא יכולת מנכ"ל כלשהו לייצר הפרדה, מול מה שאנחנו יודעים, 17 אנשים. זה לא עובד ביום יום. כמה עובדים יש בחטיבת החדשות?

יוני בן מנחם: 120.

יעקב בורובסקי: הניסיון ליצור הפרדה כלפי למעלה מ-13%,

יואב הורוביץ: כולם אגב, הם עובדי מחלקת החדשות, כל ה-17?

היו"ר אמיר גילת: 6 לא.

יעקב בורובסקי: אבל המספר שנאמר פה הוא 17 ביחסי כפיפות.

יוני בן מנחם: כן, נכון.

יעקב בורובסקי: אז אם יש יחסי מרות,

יוני בן מנחם: השאלה אם כולם באמת עדי תביעה.

יעקב בורובסקי: היכולת לייצר חיץ, ליצור את כל התרחישים האפשריים, משיבוץ בעבודה, עבור לתפקידים, עבור לקידומים, המשך בחוות דעת,

זה סדר גודל של 15%. אין דרך לייצר חיץ, לעניות דעתי, ואני חושב שאם תהיה, אולי צריך לרשום על זה פטנט. אין דרך לייצר חיץ והעובדה הזו, אתם נתתם לה את המשקל המכריע. אני אומר שהעובדה הזו היא חשובה אבל היא לא המכרעת. זה והשיקול הציבורי והשיקולים של קבלת.. אגב, העובדה שיש לנו ראיות, לדעתי צמצמו לנו את מרחב התמרון בשיקול הדעת. שיקול דעת הוא לא מנותק מפסיקה, הוא לא מנותק מתקדימים והוא לא מנותק מנראות ציבורית. מששיקול הדעת הזה לא הופעל על ידי חבריי כפי שאני מציע, אני חושב שיש עוד הזדמנות. תעצרו את התהליך, לכו ל-10 ימים, ואם דעתי לא תתקבל, אז כמובן שאני מתנגד להחלטה ואני מבקש שהצעתי תועמד להצבעה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקיי. טוב, אחד, כדי שלא ישתמע, היתה פה הערה קודם שהיו"ר לא העיר, אז שלא יהיה ספק, אני אגיד את זה חיובית, שכל החברים שיושבים בחדר באו בנפש חפצה וקיימו דיון שברגעים אלה מלאו 4 שעות לתחילתו. אני חושב שזה חייב להיות מודגש, כי נאמרו פה דברים.. שלא ישתמע אחרת. אני מעלה להצבעה את שתי ההצעות. זה ההליך הנכון כרגע. מי בעד ההצעה שאותה הקריא לנו עו"ד גזית? ירים את ידו. אני מצרף את קולו של נווה, זה 7.

<u>יעקב בורובסקי:</u> למה אנחנו רשאים לצרף קולו של אדם שלא נוכח?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: כי הוא אמר שהוא תומך. אתה רוצה שנקריא לו את זה בטלפון?

<u>יעקב בורובסקי:</u> לא, אני רוצה לשאול את חוות דעתו.

<u>עו"ד רון גזית</u>: הוא הביע דעה מאוד דומה לדברים שאני אמרתי, פורמלית. הוא כמובן לא שמע את הדברים שאני אמרתי, אז אם אפשר לספור אותו כמי שהצביע. אבל הוא הביע דעה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אז הוא בפרוטוקול. זה הכול בפרוטוקול.

<u>עו"ד רון גזית</u>: אז אני חושב שהדברים נאמרו עכשיו על ידי, שהוא הביע דעה דומה מאוד לדברים שאני אמרתי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> נכון.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: מי בעד הצעתו של מר בורובסקי? מר בורובסקי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני תומך בדעתי.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני רק רוצה להקריא לפרוטוקול את ההחלטה. אה, יש את זה בהחלטה, את השורה התחתונה גם יש.

<u>עו"ד רון גזית:</u> זה מה שאני הקראתי, ביחד עם הדברים שהוספו על ידי אדון הורוביץ ועל ידי הגברת אסתי.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בסדר, אני מניח שתעבירו לנו למייל. אנחנו נפיץ את זה בין החברים.

<u>תום הדיון</u>